

ศวปถ.
ศูนย์วิชาการเพื่อความปลอดภัยทางถนน
www.roadsafetythai.org

สสส
สำนักงานกองทุนสนับสนุน
การสร้างเสริมสุขภาพ

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ

พัฒนาระบบข้อมูลอุบัติเหตุจราจร จังหวัดน่าน

โดย

ธวัช เพชรวิระ

สิงหาคม 2553

รายงานฉบับสมบูรณ์

สัญญาเลขที่ ACC2 52056

โครงการ พัฒนาระบบข้อมูลอุบัติเหตุจราจรจังหวัดน่าน

สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดน่าน

โทร.054-716172 /โทรสาร.054-741061

30 สิงหาคม 2553

คำนำ

จังหวัดน่านได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาระบบข้อมูลอุบัติเหตุจากร จาก ศูนย์วิชาการเพื่อความปลอดภัยทางถนน(ศวปถ.) มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ (มสช.) ให้ดำเนินโครงการระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2552 ถึง เดือนกรกฎาคม 2553 โดยศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัดน่าน ได้แต่งตั้งคณะทำงานโครงการ “พัฒนาระบบข้อมูลอุบัติเหตุจากรจังหวัดน่าน” โดยแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนของหน่วยงานเครือข่ายในการบูรณาการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ในระดับจังหวัด เพื่อทำหน้าที่ในการบูรณาการจัดเก็บข้อมูลการเสียชีวิตจากการเกิดอุบัติเหตุทางถนน ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2552 ถึงวันที่ 31 กรกฎาคม 2553 จำนวน 9 เดือน ๆ ละ 3 ราย หรือรายที่น่าสนใจรวม 27 ราย โดยจัดเก็บข้อมูล ศึกษาปัญหา สาเหตุและปัจจัยของการเสียชีวิตจากการเกิดอุบัติเหตุจากรในเชิงลึกครอบคลุมทั้งพื้นที่ในจังหวัดน่าน และนำข้อมูลที่ได้จากการจัดเก็บมาศึกษาวิเคราะห์สรุป และนำเสนอสภาพปัญหาและข้อเสนอแนะให้ผู้บริหารศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัดน่านทราบ เพื่อพิจารณานำข้อมูล ไปใช้ในการกำหนดมาตรการแนวทางในการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจากรของจังหวัดน่านอย่างเป็นระบบต่อไป

ขอขอบคุณ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และมูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ ที่ให้การสนับสนุนงบประมาณ และขอขอบคุณองค์กรภาคีเครือข่ายและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ทำให้การดำเนินการ จัดเก็บข้อมูลการเสียชีวิตจากการเกิดอุบัติเหตุทางถนน การศึกษาปัญหาสาเหตุและปัจจัยของการเสียชีวิตจากการเกิดอุบัติเหตุจากรในเชิงลึกตามโครงการดังกล่าวในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ด้วยความเรียบร้อย

คณะทำงาน

โครงการพัฒนาระบบข้อมูลอุบัติเหตุจากรจังหวัดน่าน

สิงหาคม 2553

สารบัญ

	หน้า	
บทที่ 1	โครงการ “พัฒนาระบบข้อมูลอุบัติเหตุจราจรจังหวัดน่าน”	1
บทที่ 2	รายงานการดำเนินงานโครงการ	6
บทที่ 3	รายละเอียดกรณีการจัดเก็บข้อมูลผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน	12
บทที่ 4	สังเคราะห์บทเรียนที่เกิดจากการดำเนินงาน	111
บทที่ 5	ข้อเสนอแนะ	121

บทที่ 1

โครงการพัฒนาระบบข้อมูลอุบัติเหตุจราจรจังหวัดน่าน

1. หลักการและเหตุผล

ปัญหาอุบัติเหตุจราจรเป็นปัญหาสำคัญทางการสาธารณสุขทั่วโลก โดยเฉพาะประเทศไทยการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากการเกิดอุบัติเหตุจราจร นับเป็นปัญหาที่สำคัญเป็นลำดับ 3 ของประเทศและมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยมีคนไทยเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุจราจรประมาณปีละ 12,000 คน หรือเฉลี่ยวันละ 33 คน หรือคิดเป็นผู้เสียชีวิต 19.82 คน ต่อประชากร 100,000 คน จังหวัดน่านก็เป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่มีอัตราการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากการเกิดอุบัติเหตุจราจรค่อนข้างสูง เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรแล้ว จากสถิติการเกิดอุบัติเหตุจราจร ปี 2549-2551 ของตำรวจภูธรจังหวัดน่านพบว่า ในปี 2549 มีอุบัติเหตุ 247 ครั้ง มีผู้เสียชีวิต 81 คน ปี 2550 มีอุบัติเหตุ 327 ครั้ง มีผู้เสียชีวิต 103 คน ปี 2551 มีอุบัติเหตุ 301 ครั้ง มีผู้เสียชีวิต 87 คน เฉลี่ยคิดเป็นผู้เสียชีวิต 18.8253 คน ต่อประชากร 100,000 คน

จังหวัดน่าน โดยศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัดน่าน ได้ร่วมบูรณาการการทำงานป้องกันและแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจรของจังหวัด ที่เน้นยุทธศาสตร์ 6 ด้าน ทั้งด้านบังคับใช้กฎหมาย ด้านวิศวกรรมจราจร ด้านการให้ความรู้การประชาสัมพันธ์ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการแพทย์ฉุกเฉินและยุทธศาสตร์ด้านการประเมินผล โดยพบว่าหน่วยงานส่วนใหญ่ที่ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจรของจังหวัดน่าน มีการเก็บข้อมูลสถิติการเกิดอุบัติเหตุจราจร จำนวนผู้บาดเจ็บ ผู้เสียชีวิต หรือข้อมูล จุดเสี่ยงที่เกิดอุบัติเหตุ แต่ยังไม่มีการรวบรวมข้อมูล เชื่อมต่อวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมของจังหวัด เพื่อการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ ดังนั้น จังหวัดน่านโดยสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดน่านจึงมีแนวทางในการพัฒนาระบบข้อมูล โดยการนำข้อมูลของแต่ละหน่วยงานมารวบรวมวิเคราะห์ หาสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุจราจร เพื่อนำผลการวิเคราะห์ไปใช้ประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจรของจังหวัดน่านต่อไป

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้มีการบูรณาการด้านการจัดการข้อมูลอุบัติเหตุจราจรในภาพรวมของจังหวัด
2. เพื่อศึกษาปัญหา สาเหตุและปัจจัยของการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรในเชิงลึก
3. เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์ไปนำเสนอ และนำไปใช้ในการแก้ปัญหาอุบัติเหตุจราจรของจังหวัดน่านอย่างเป็นระบบ

3. เป้าหมาย

มีระบบฐานข้อมูลการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากรถในเชิงลึก และสาเหตุ ปัจจัยเสี่ยงของการเกิดอุบัติเหตุ ที่มีคุณภาพและสามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหาอุบัติเหตุจากรถของจังหวัดน่านได้

4. กลุ่มเป้าหมาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากรถ เช่น ตำรวจ สาธารณสุข แขวงทางหลวงชนบท สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาสาสมัครกู้ชีพกู้ภัย ประชาชนที่เกี่ยวข้อง

5. วิธีการดำเนินการ

วัตถุประสงค์	กิจกรรม	งบประมาณ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
ข้อ 1	จัดประชุมคณะทำงานเพื่อชี้แจงโครงการและร่วมกันพิจารณาข้อมูลของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุจากรถ ค่าอาหารและค่าตอบแทน (130+300) x 20 คน	8,600	- มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันในจังหวัด การประสานงานในแนวระนาบ
ข้อ 2	ลงพื้นที่เกิดเหตุเพื่อเก็บรายละเอียดการเสียชีวิต 3 ราย/เดือน อำเภอละ 1 ราย หรือกรณีน่าสนใจ - ค่าตอบแทนการเก็บข้อมูล รายละเอียด 2,000 บาท x 3 ราย x 9 เดือน = 54,000 บาท - ค่าวิเคราะห์ผล รายละเอียด 500 บาท x 3 ราย x 9 เดือน = 13,500 บาท - ค่าถอดเทปการสัมภาษณ์/สรุปรายงาน = 10,000 บาท	77,500	- ทราบถึงสาเหตุของการเสียชีวิต ปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิต ทั้งด้านบุคคลและสิ่งแวดล้อม (หน่วยงาน ตำรวจ แขวงทางหลวงชนบท สาธารณสุข)
ข้อ 3	- จัดประชุมแบบมีส่วนร่วม(Death case conference) ระหว่างตำรวจ สาธารณสุข แขวงทางหลวงชนบท ท้องถิ่นเจ้าของพื้นที่ เพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุ ปัจจัยเสี่ยงและวิธีป้องกัน จำนวน 9 ครั้งๆละ 30 คน ค่าอาหารและค่าตอบแทน (130+300) x 30 คน x 9 เดือน	116,100	- เกิดการบูรณาการร่วมกันทุกหน่วยรับทราบปัญหา ช่วยกันคิดวิเคราะห์และหาแนวทางแก้ไข และป้องกัน

4.	ประชุมนำเสนอผลเชิงนโยบายต่อคณะกรรมการความปลอดภัยทางถนน			→			→			→
5.	นำเสนอเชิงนโยบายในเวทีการประชุมภาคเหนือ					→				
6.	สรุปผลการดำเนินโครงการ								→	

8. การประเมินโครงการ

1. มีการประสาน ติดตามงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการจัดประชุมเพื่อหาแนวทางในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจรอย่างต่อเนื่อง
2. จากผลสรุปการวิเคราะห์อุบัติเหตุจราจรในแต่ละเดือน

9. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจรของจังหวัดน่าน มีการประสานงานกันอย่างเป็นระบบ เกิดเครือข่ายการทำงาน ข้อมูลอุบัติเหตุจราจร ได้รับการวิเคราะห์ และนำผลไปปรับใช้ในการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจร

10. ผลงานนำเสนอและวิธีการจ่ายเงิน

งวดที่	รายละเอียด	จำนวนเงิน
1 พฤศจิกายน 52	จ่ายภายใน 15 วัน หลังจากลงนามในสัญญาฉบับสมบูรณ์	175,900 บาท
2 มีนาคม 53	ภายใน 15 วัน หลังจากผู้ให้สัญญาได้รับ และเห็นชอบกับผลงานนำเสนอ พร้อมสำเนาอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์ จำนวน 1 ชุด ดังนี้ 1. รายงานข้อมูลเชิงลึกจากการเสียชีวิต 2. รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบมีส่วนร่วม 3. รายงานการเงินงวดที่ 1	53,800 บาท
3 กรกฎาคม 53	จ่ายภายใน 15 วัน หลังจากผู้ให้สัญญาได้รับและเห็นชอบกับผลงานนำเสนอฉบับสมบูรณ์ พร้อมสำเนาอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์ จำนวน 1 ชุด	20,300 บาท

	1. รายงานสรุปวิเคราะห์สาเหตุการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจร ปัจจัยที่เกิดอุบัติเหตุและการแก้ไขปัญหา 2. รายงานการเงินปิดโครงการ	
	รวมทั้งสิ้น	250,000 บาท

11. ผลงานนำส่งมูลนิธิสาธาณสุขแห่งชาติ (มสช.) เมื่อเสร็จสิ้นโครงการ

รายงานสรุปวิเคราะห์สาเหตุการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจร ปัจจัยที่เกิดอุบัติเหตุและการแก้ไขปัญหา จำนวน 1 เล่ม พร้อมไฟล์

12. หน่วยงานที่ร่วมโครงการ

- สำนักงานสาธาณสุขจังหวัดน่าน
- สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธาณภัยจังหวัดน่าน
- แขวงการทางน่านที่ 1 และที่ 2
- ทางหลวงชนบทจังหวัดน่าน
- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกิดเหตุ
- อาสาสมัครกู้ชีพ กู้ภัย
- ประชาชนที่เกี่ยวข้อง

13. ผู้รับผิดชอบโครงการ

สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธาณภัยจังหวัดน่าน

บทที่ 2

รายงานการดำเนินโครงการ

สถานการณ์อุบัติเหตุทางถนนของจังหวัดน่าน

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2550

มีอุบัติเหตุเกิดขึ้น 327 ครั้ง มีผู้เสียชีวิตทั้งสิ้น 85 ราย บาดเจ็บรวม 7,070 ราย (บาดเจ็บสาหัส 2,049 ราย บาดเจ็บเล็กน้อย 5,021 ราย) มูลค่าทรัพย์สินเสียหายที่สำรวจได้ 3,751,700 บาท ไม่รวมความเสียหายอื่นๆ ทางเศรษฐกิจและสังคม

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551

มีอุบัติเหตุเกิดขึ้น 301 ครั้ง มีผู้เสียชีวิตทั้งสิ้น 70 ราย บาดเจ็บรวม 7,075 ราย (แยกเป็นบาดเจ็บสาหัส 1,868 ราย บาดเจ็บเล็กน้อย 5,207 ราย) มูลค่าทรัพย์สินเสียหายที่สำรวจได้ 1,897,970 บาท ไม่รวมความเสียหายอื่นๆ ทางเศรษฐกิจและสังคม

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552

มีอุบัติเหตุเกิดขึ้น 237 ครั้ง มีผู้เสียชีวิตทั้งสิ้น 114 ราย บาดเจ็บรวม 7,944 ราย (บาดเจ็บสาหัส 1,857 ราย บาดเจ็บเล็กน้อย 6,087 ราย) มูลค่าทรัพย์สินเสียหายที่สำรวจได้ 4,011,150 บาท ไม่รวมความเสียหายอื่นๆ ทางเศรษฐกิจและสังคม

จากสถานการณ์อุบัติเหตุทางถนนตั้งแต่ปี พ.ศ.2550-2552 พบว่า จำนวนครั้งในการเกิดอุบัติเหตุลดลงอย่างต่อเนื่อง (ข้อมูลจากตำรวจภูธรจังหวัดน่าน) ดังนี้

- ปีงบประมาณ พ.ศ.2551 ลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ.2550 จำนวน 26 ครั้ง ลดลงร้อยละ 7.951
- ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ.2551 จำนวน 64 ครั้ง ลดลงร้อยละ 21.26

จำนวนผู้ได้รับบาดเจ็บรวม 3 ปี ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ.2550 - 2552 เท่ากับ 22,089 คน

เฉลี่ย 7,363 คน/ปี (ข้อมูลสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดน่าน) ดังนี้

- ปีงบประมาณ พ.ศ.2550 จำนวนผู้บาดเจ็บรวม 7,070 ราย
- ปีงบประมาณ พ.ศ.2551 จำนวนผู้บาดเจ็บรวม 7,075 ราย เพิ่มขึ้น 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.07 คน
- ปีงบประมาณ พ.ศ.2552 จำนวนผู้บาดเจ็บรวม 7,944 ราย เพิ่มขึ้น 869 รายคิดเป็นร้อยละ 12.28 คน

จำนวนผู้เสียชีวิตเฉลี่ย 3 ปี รวม 269 ราย เฉลี่ย 89.67 คน ต่อปี ดังนี้

- ปีงบประมาณ พ.ศ.2550 เสียชีวิตจำนวน 85 ราย

- ปีงบประมาณ พ.ศ.2551 เสียชีวิตจำนวน 70 ราย ลดลง 15 ราย คิดเป็นอัตราร้อยละ 17.65 คน

- ปีงบประมาณ พ.ศ.2552 เสียชีวิตจำนวน 114 คน สูงขึ้น 44 ราย คิดเป็นอัตราร้อยละ 62.86 คน

หากพิจารณาจากจำนวนครั้งของการเกิดอุบัติเหตุที่มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่จำนวนผู้เสียชีวิตรวม 3 ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 - 2552) ยังคงระดับเฉลี่ยที่ 89.67 * คนต่อปี และสามารถตั้งสมมติฐานอัตราร้อยละเสียชีวิตจากอุบัติเหตุในพื้นที่จังหวัดน่านในช่วงเวลา 3 ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ.2550-2552) ในสัดส่วน 4.07 วันต่อผู้เสียชีวิต 1 ราย **

$$\frac{(85+70+114)}{3} = 89.67 \quad ** \frac{(365 \text{ วัน} \times 3 \text{ ปี})}{(85+70+114)} = 4.07$$

ประชากร ของจังหวัดน่านมีจำนวน 473,294 คน (ไม่รวมประชากรแฝง) ซึ่งเป้าหมายในการดำเนินงานปีงบประมาณ 2553 จะต้องลดจำนวนอุบัติเหตุและผู้เสียชีวิตลงจากข้อมูลเฉลี่ยที่ปรากฏ

จังหวัดน่าน จึงขอ รับการสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาระบบข้อมูลอุบัติเหตุจรรยาจรจาก ศูนย์วิชาการเพื่อความปลอดภัยทางถนน(ศวปถ.) มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ (มสช.) เพื่อดำเนินโครงการ ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2552 ถึง เดือนกรกฎาคม 2553 โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณ จำนวน 250,000 บาท

ดังนั้น ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัดน่าน จึงได้แต่งตั้งคณะทำงาน โครงการ “พัฒนาระบบข้อมูลอุบัติเหตุจรรยาจรจังหวัดน่าน ” โดยแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ด้านการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนของหน่วยงานหลักในการบูรณาการป้องกันและลดอุบัติเหตุ ทางถนน ในระดับจังหวัด เพื่อทำหน้าที่ในการบูรณาการจัดเก็บข้อมูลการเสียชีวิตจาก การเกิดอุบัติเหตุทางถนน ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2552 ถึงวันที่ 31 กรกฎาคม 2553 จำนวน 9 เดือนๆ ละ 3 ราย หรือรายที่น่าสนใจ รวม 27 ราย โดย จัดเก็บข้อมูล ศึกษาปัญหา สาเหตุและปัจจัยของการเสียชีวิตจากการเกิดอุบัติเหตุจรรยาจรในเชิงลึกครอบคลุมทั้งพื้นที่ใน จังหวัดน่าน และนำข้อมูลที่ได้จากการจัดเก็บมาศึกษาวิเคราะห์สรุป โดยนำเสนอสภาพปัญหาและ ข้อเสนอแนะให้ผู้บริหารศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัดน่านทราบ เพื่อพิจารณา นำข้อมูลไปใช้ในการกำหนดมาตรการแนวทางในการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจรรยาจรของจังหวัดน่านอย่างเป็นระบบต่อไป

การดำเนินงาน

1. กลุ่มเป้าหมายในการศึกษา

ญาติและผู้เกี่ยวข้องกับผู้ใช้รถใช้ถนนที่เกิดอุบัติเหตุและผู้เสียชีวิต จากการจรรยาจรในพื้นที่จังหวัด และมีความน่าสนใจ และ ส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่ตำรวจ สื่อมวลชน และอาสาสมัคร

2. วิธีดำเนินงาน

1. ประชุมภาคีเครือข่ายชี้แจงโครงการ และแต่งตั้งคณะทำงานพัฒนาระบบข้อมูลอุบัติเหตุ จราจรจังหวัด
2. กำหนดแผนการจัดเก็บข้อมูล โดยกำหนดให้ทุกวันอังคารเป็นวันจัดเก็บข้อมูล และประชุม คณะทำงาน
3. ติดตามสถานการณ์และรวบรวมข้อมูลอุบัติเหตุจากตำรวจ โรงพยาบาล
4. คัดเลือกคดีที่มีความน่าสนใจนำศึกษาข้อมูลและดำเนินการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล
5. นำเสนอที่ประชุมคณะทำงาน/กรรมการ เพื่อหาแนวทางกำหนดมาตรการที่เกี่ยวข้อง
6. เสนอที่ประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยทางถนนจังหวัดเพื่อขับเคลื่อนข้อสั่งการระดับ จังหวัด
7. เตรียมข้อมูลเสนอที่ประชุมระดับภาค และระดับประเทศเพื่อเป็นโอกาสในการผลักดันให้ เป็นนโยบายที่เกี่ยวข้องต่อไป

3. การดำเนินการช่วงต้น

1. ประชุมชี้แจงรายละเอียดโครงการพัฒนาระบบข้อมูลอุบัติเหตุจราจรจังหวัด นำให้หน่วยงานเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทราบ
2. แต่งตั้งคณะทำงาน โครงการพัฒนาระบบข้อมูลอุบัติเหตุจราจรจังหวัด นำ
3. คณะทำงานฯ ติดตามศึกษารายละเอียดและวิเคราะห์สถานการณ์การเกิดอุบัติเหตุในพื้นที่ จังหวัด นำและรวบรวมข้อมูล
4. กำหนดรู้แบบการจัดเก็บข้อมูล และกำหนดให้มีการออกจัดเก็บข้อมูลทุกวันอังคาร โดย ฝ่ายเลขานุการทำหน้าที่ในการประสานคณะทำงานก่อนวันออกจัดเก็บข้อมูล และประสานความร่วมมือ ในพื้นที่ก่อนออกปฏิบัติการ

4. การดำเนินการช่วงจัดเก็บข้อมูล

1. ประสานโรงพยาบาล สถานีตำรวจภูธรในพื้นที่ที่เกิดอุบัติเหตุ โดยการออกสัมภาษณ์ญาติ ผู้เสียชีวิต คู่กรณี โรงพยาบาล และตำรวจเจ้าของคดี เพื่อศึกษาและจัดเก็บข้อมูลเชิงลึก
2. ออกจัดเก็บข้อมูลสถานที่เกิดเหตุ ลักษณะการเกิดอุบัติเหตุ ตลอดจนพาหนะที่เกิด อุบัติเหตุ
3. กำหนดผู้จัดเก็บ รวบรวมข้อมูลจากคณะทำงาน เพื่อนำมาประกอบในการพิจารณา ร่วมกัน
4. นำข้อมูลที่ได้รับมาศึกษา วิเคราะห์ หาสาเหตุที่แท้จริง รวมทั้งหาแนวทางการแก้ไข ปัญหา ร่วมกับผู้นำท้องถิ่น ทีมกู้ชีพกู้ภัย โรงพยาบาล และตำรวจภูธร ร่วมกับคณะทำงานฯ

5. นำเสนอข้อมูลต่อคณะกรรมการอำนวยการศูนย์ความปลอดภัยทางถนน เพื่อหาแนวทางการแก้ไขตามสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุ
6. นำเสนอข้อมูลแก่ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อมุ่งหวังให้เกิดการดำเนินการแก้ไขปัญหาลุคเสี่ยง จุดอันตรายในพื้นที่ กระตุ้นให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการขับขี่
7. สร้างกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจราจร
8. สรุบบทเรียนเพื่อนำไปสู่การสร้างพื้นที่ต้นแบบ ในการจัดเก็บข้อมูล การจัดการความเสี่ยงอุบัติเหตุจราจรในพื้นที่ชุมชน
9. คาดว่าจะสามารถสร้างแกนนำในการแก้ไขปัญหา อุบัติเหตุในระดับอำเภอ และท้องถิ่น โดยการกระตุ้นให้มีการกำหนดพื้นที่ต้นแบบ
10. เกิดกระบวนการบูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเข้ามามีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาคด้วยนวัตกรรมและการเรียนรู้ของคนในชุมชน

5. ผลการดำเนินงาน

1. จัดเก็บข้อมูลผู้เสียชีวิตรายที่น่าสนใจได้ครบตามเป้าหมาย
2. สนับสนุนให้ คณะทำงาน และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการปฏิบัติงานได้อย่างเต็มรูปแบบ
3. สามารถดูรายละเอียดข้อมูลผู้กระทำผิดและศึกษาข้อมูลบุคคล เพื่อศึกษาพฤติกรรม อันอาจนำไปสู่การมีส่วนร่วมของชุมชน/หน่วยงานในอนาคต
4. สร้างประเด็นความรับผิดชอบลงสู่หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2 แห่ง
5. ส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมความปลอดภัย 1 แห่ง
6. สรุปข้อมูลจุดเกิดอุบัติเหตุ รายงานเป็นจุดเสี่ยงให้ผู้บริหารทราบและสั่งการให้หน่วยงานฝ่ายปฏิบัติการดำเนินการแก้ไข

6. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

1. ผู้บริหารจังหวัดมีความเข้าใจและรับทราบมาตรการ โดยอาศัยที่ประชุมระดับจังหวัด
2. เกิดความตระหนักของประชาชน และผู้ใช้รถใช้ถนนในพื้นที่ดำเนินการศึกษา
3. ตำรวจผู้ปฏิบัติงานได้รับแรงสนับสนุนจากทีมพัฒนาระบบข้อมูลอุบัติเหตุจราจรจังหวัด
4. เกิดแรงสนับสนุนจากสื่อโฆษณาที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยทางถนน
5. เกิดการบอกต่อถึงกระบวนการทำงานของทีมไปในหมู่อาสาสมัคร กู้ชีพกู้ภัย
6. เกิดมาตรการจากการเสนอของทีมพัฒนาระบบข้อมูลในช่วงรณรงค์เทศกาลปีใหม่และสงกรานต์

7. ผู้ว่าราชการจังหวัด สั่งการให้ที่ทำการปกครองจังหวัดมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านอุบัติเหตุทางถนน และให้รวบรวมข้อมูลรายงาน

8. มีการขยายผลการดำเนินงานลงสู่พื้นที่ เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนมีจิตสำนึกถึงความปลอดภัย

7. ปัญหาและอุปสรรค

7.1 คณะทำงานปฏิบัติหน้าที่หลากหลายทำให้ไม่มีความต่อเนื่อง จำเป็นต้องปรับเวลาในการปฏิบัติงานสืบสวนข้อมูลบ่อย

7.2 หัวหน้าราชการ และผู้เกี่ยวข้องบางหน่วยไม่เปิดเผยข้อมูลที่แท้จริง เนื่องจากเกรงว่าจะเป็นผลเสียต่อรูปคดี เนื่องจากคดียังไม่ถึงที่สุด จำเป็นต้องให้หน่วยงานเครือข่ายเจ้าของข้อมูล ประสานทำความเข้าใจ

8. ประเมินสถานการณ์

การดำเนินงานเป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้ โดยการจัดเก็บข้อมูลบางส่วนสามารถดำเนินการล่วงหน้าตามรายละเอียดที่กำหนดในแผนงานโครงการที่เสนอต่อผู้ให้ทุน และเมื่อโครงการได้ผ่านการอนุมัติแล้วพบว่ารายละเอียดในสัญญาการดำเนินงานไม่ได้ถูกปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้สามารถเบิกจ่ายค่าดำเนินงาน/ค่าตอบแทนได้ตรงตามที่ปฏิบัติงานมา โดยคิดร้อยละของปริมาณงานจากจำนวนกิจกรรมเท่ากับร้อยละ 100 ของปริมาณงานทั้งหมดเมื่อนับถึงเดือนกรกฎาคม 2553

จุดเด่น / ความสำเร็จ

1. คาดว่าจะสามารถสร้างพื้นที่ต้นแบบของจังหวัด น่าน ด้านการจัดเก็บข้อมูลวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุในพื้นที่ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
2. มีการบริหารข้อมูลจนคาดว่าจะเกิดนวัตกรรมการแก้ไขปัญหา อุบัติเหตุโดย อาศัยความรู้ท้องถิ่นควบคู่กับความรู้เชิงวิชาการ
3. คาดว่าสถานการณ์อุบัติเหตุในชุมชนจะมีแนวโน้มลดลงอย่างชัดเจน
4. คาดว่าจะเกิดแผนงานระดับชุมชนในการเฝ้าระวังความปลอดภัยทางถนน
5. คาดว่าจะเกิดแกนนำระดับชุมชนที่มีทักษะและองค์ความรู้ในการวิเคราะห์ และแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุในชุมชนของตนเอง
6. คาดว่าจะเกิดแนวทางความร่วมมือการจัดการอุบัติเหตุทางถนนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บทเรียน (ปัญหาอุปสรรค/แนวทางแก้ไข)

1. การดำเนินมาตรการเข้มข้นยังจำกัดอยู่ในเขตพื้นที่เมืองและคณะทำงานระดับจังหวัด ยังขาดการรณรงค์ให้ความรู้อย่างเข้มข้นและต่อเนื่องในระดับพื้นที่อำเภอและตำบล กระบวนการมีส่วนร่วมในพื้นที่ยังไม่เกิดความหลากหลายยังไม่สามารถสร้างจิตสำนึกให้แก่นักเรียน/นักศึกษา เยาวชน และประชาชนกลุ่มเสี่ยง ในบางพื้นที่ได้ และยังไม่เกิดวัฒนธรรมความปลอดภัยอย่างยั่งยืน

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดงบประมาณเชื่อมต่อการดำเนินการ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่และภารกิจ

การขยายผล

คาดว่า การดำเนินโครงการฯ จะสามารถเห็นผลในเชิงรูปธรรมได้แก่ การปรับ เปลี่ยนพฤติกรรมในการจับซื้อที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ ในชุมชน ด้วยการอาศัยทุนทางสังคมทำให้ ชุมชน สนใจและพยายามจะแก้ไขความเสี่ยงด้วยทุนความรู้ของชุมชนตนเอง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาอุบัติเหตุในชุมชน และพยายามเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไข ปัญหาอย่างจริงจัง สังเกตได้จากหลายพื้นที่ ได้มีแผนงานในการจัดการอุบัติเหตุภัยประจำพื้นที่ เพื่อช่วยเหลือชีวิตผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุได้ทันท่วงที ทำให้ลดการพิการและเสียชีวิตจากการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุอย่างถูกวิธี เป็นการสนับสนุนภารกิจงานความปลอดภัยทางถนนซึ่งเป็นนโยบายสาธารณะ และเป็นวาระแห่งชาติ ตามมติคณะรัฐมนตรี

บทที่ 3

รายละเอียดกรณีการจัดเก็บข้อมูลผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน

คณะทำงานโครงการพัฒนาระบบข้อมูลอุบัติเหตุจากราชจังหวัดน่าน ได้ดำเนินการสอบสวนและจัดเก็บข้อมูลอุบัติเหตุ/ข้อมูลผู้เสียชีวิต/ข้อมูลการสอบสวนเชิงลึกในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2552 ถึงเดือนกรกฎาคม 2553 รวมทั้งสิ้น 27 ราย ดังนี้

เดือน / พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดอุบัติเหตุ	จำนวนผู้เสียชีวิต	จำนวนคดีที่สอบสวนเชิงลึก	หมายเหตุ
พฤศจิกายน 52	19	12	2	
ธันวาคม 52	22	6	3	
มกราคม 53	37	14	1	
กุมภาพันธ์ 53	22	10	-	
มีนาคม 53	19	10	1	
เมษายน 53	22	12	6	
พฤษภาคม 53	16	9	4	
มิถุนายน 53	17	6	5	
กรกฎาคม 53	19	14	5	
รวม	193	93	27	

จากการจัดเก็บข้อมูลผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุ ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2552 ถึงเดือนกรกฎาคม 2553 รวม 9 เดือน ๆ ละ 3 ราย หรือรายที่น่าสนใจจำนวน 27 ราย คณะทำงานโครงการพัฒนาระบบข้อมูลอุบัติเหตุจากราชจังหวัดน่าน โดยมีหน่วยงานที่เข้าร่วมเป็นคณะทำงานประกอบด้วย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดน่าน โรงพยาบาลน่าน ตำรวจภูธรจังหวัดน่าน สำนักงานขนส่งจังหวัดน่าน สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดน่าน แขวงการทางน่านที่ 1 แขวงการทางน่านที่ 2 สำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดน่าน เครือข่ายภาคประชาสังคมจังหวัดน่าน และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดน่าน ได้ดำเนินการสอบสวนและจัดเก็บข้อมูลผู้เสียชีวิต จากอุบัติเหตุทางถนน โดยการ สวบสวน ข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ญาติผู้เสียชีวิต คู่กรณี และบุคคลที่อยู่ในเหตุการณ์ โดยได้รับความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี

กรณีศึกษาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางถนนจังหวัดน่าน

1

กรณี : นายวิวัฒน์ สงคราม (โก้) อายุ 25 ปี
บ้านเลขที่ 62 หมู่ที่ 6 บ.จัดสรร ต.เมืองจาง อ.ภูเพียง จ.น่าน
อุบัติเหตุวันที่ 9 พฤศจิกายน 2553 เวลา 15.00 น.
บนถนนสายน่าน - สันติสุข กม.ที่ 2-3
บ.บุษผาราม หมู่ 9 ต.ฝายแก้ว อ.ภูเพียง จ.น่าน

ผลการสอบสวน

เหตุการณ์ครั้งนี้มีผู้ประสบเหตุและเสียชีวิต 1 ราย จากรถจักรยานยนต์เสียหลักพุ่งชนรถบรรทุก 6 ล้อ ที่บริเวณถนนสายน่าน – สันติสุข ช่วงกิโลเมตรที่ 3 – 4 บ้านบุษผาราม หมู่ที่ 9 ตำบลฝายแก้ว อำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน

นายวิวัฒน์ สงคราม (โก้) อายุ 25 ปี อยู่บ้านเลขที่ 62 หมู่ที่ 6 บ้านจัดสรร ตำบลเมืองจาง อำเภอ ภูเพียง จังหวัดน่าน เป็นบุตรคนที่ 3 ของครอบครัวนายทวี สงคราม อายุ 57 ปี และนางหลวย สงคราม อายุ 55 ปี ซึ่งมีอาชีพทำการเกษตร โก้จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาสัตวศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา วิทยาเขตน่าน เป็นคนอุปนิสัยเป็นคนเรียนร้อย ชอบเล่นกีฬา มักเป็นโรคภูมิแพ้ยังไม่แพ้ มีเพื่อนมากชอบช่วยเหลือผู้อื่นไม่ชอบอยู่เฉย ๆ เป็นคนขยันทำงาน ช่วยพ่อแม่รับจ้างหาเงิน ชอบทำงานด้านช่าง เป็นหมอรักสัตว์ประจำหมู่บ้าน เป็นที่รักของพ่อแม่ ญาติพี่น้อง และเพื่อนฝูงเป็นอย่างมาก ขับขี่รถจักรยานยนต์มาตั้งแต่อายุ 15 ปี มีใบขับขี่รถจักรยานยนต์ หหมดอายุวันที่ 7 สิงหาคม 2555

เหตุเกิดขึ้นเมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2553 เวลา 15.00 น. นายวิวัฒน์ สงคราม ได้ขับขี่รถจักรยานยนต์ไปตามถนนสายน่าน – สันติสุข ซึ่งเป็นถนนลาดยางของกรมทางหลวง โก้ได้ขี่รถจักรยานยนต์คู่ใจขี่ห้อยมาฮาเฟส ไม่สวมหมวกกันน็อค ไม่ดื่มสุรา ออกจากบ้านเวลาประมาณ 10.00 น. เพื่อเดินทางไปเยี่ยมชุกคลุยจากเพื่อนที่บ้านทุ่งขาม ตำบลไชยสถาน อำเภอเมืองน่าน เพื่อเตรียมรับปริญญา ในเดือนธันวาคมที่จะถึงนี้ จากนั้นได้เดินทางกลับจากบ้านทุ่งขามมุ่งหน้าไปตำบลเมืองจางด้วยความเร็วสูง เมื่อมาถึงสถานที่เกิดเหตุ เวลาประมาณ 15.00 น. บริเวณทางโค้ง ช่วงกิโลเมตร ที่ 3 – 4 บ้านบุษผาราม หมู่ที่ 9 ตำบลฝายแก้ว อำเภอภูเพียง เลยสะพานข้ามลำน้ำส้าน ประมาณ 60 เมตร ซึ่งเป็นทางโค้ง รถจักรยานยนต์ของโก้ได้เสียหลักพุ่งชนกับรถบรรทุก 6 ล้อ ที่วิ่งสวนทางมาจากตำบลเมืองจาง เป็นเหตุให้โก้ได้รับบาดเจ็บสาหัส พลเมืองดีผู้เห็นเหตุการณ์ได้โทรแจ้งศูนย์สั่งการ 1669 โดยทีม EMS น่าน ได้ออกมารับผู้บาดเจ็บ ณ จุด

เกิดเหตุ ผู้บาดเจ็บไม่รู้สีกตัว ไม่หายใจ คลำชีพจรไม่ได้ มีแผลบริเวณศรีษะ เลือดออกหูซ้าย ทีม EMS นำส่งโรงพยาบาลน่าน แพทย์ให้การช่วยเหลืออย่างเต็มที่ ใ้กัทันการบาดเจ็บไม่ไหวและเสียชีวิตในเวลาต่อมา ก่อนเกิดเหตุ 1 วัน เป็นวันเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งใ้กัได้เป็นคณะกรรมการเลือกตั้ง และหลังจากเสร็จสิ้นภารกิจก็ใ้มีงานเลี้ยงตอนกลางคืนมีการดื่มเบียร์ และเข้านอนเวลา ประมาณ 02.00 น. และตื่นเช้าในเวลา 07.00 น.

ลักษณะการบาดเจ็บ

ไม่รู้สีกตัว ไม่หายใจ คลำชีพจรไม่ได้ มีแผลบริเวณศรีษะ แผลเปิดขนาด 1 เซนติเมตร และ 3 เซนติเมตร มีเลือดออกหูซ้าย มีแผลเปิดบริเวณข้อมือซ้าย 2 แผล ขนาด 1 x 0.2 เซนติเมตร และ 6 x 1 เซนติเมตร มีแผลเปิดบริเวณขาขวา 2 แผล ขนาด 1 x 1 เซนติเมตร และ 8 x 2 เซนติเมตร ได้ทำการปั๊มหัวใจ และนำส่งโรงพยาบาลน่าน

เมื่อมาถึงโรงพยาบาลน่าน ได้ทำการปั๊มหัวใจ แพทย์เวรใ้ใ้ใส่ท่อช่วยหายใจ ให้สารน้ำ และยาทางหลอดเลือดดำ ตามแผนการรักษา ทำ CPR ใ้การรักษาตามกระบวนการครบ 30 นาที แพทย์แนะนำกระบวนการรักษาแก่ญาติ และญาติใ้ไม่ใ้ปั๊มหัวใจต่อและเสียชีวิต

ผลการสอบสวนยานยนต์ที่เกิดเหตุ

- คันที่ 1 รถจักรยานยนต์ยี่ห้อยามาฮา รุ่นเฟส
- คันที่ 2 รถบรรทุก 6 ล้อ

ผลการสอบสวนถนนและสิ่งแวดล้อมที่เกิดเหตุ

เป็นถนนลาดยางของกรมทางหลวง มี 2 ช่องทาง จราจร ผิวเรียบไม่มีเกาะกลางถนน ทางโค้ง เป็นเนิน ถนนทรุดตัว มีเส้นทึบ เกิดอุบัติเหตุบ่อยสังเกตจากมีรั้วคอนกรีตมีรอยถูกรถชน และใ้สอบถามเจ้าของบ้าน กลางวันท้องฟ้าสดใส มีโพรงหญ้าบดบังทัศนวิสัยการจราจร

สรุปปัจจัยที่นำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุครั้งนี้คือ

ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ ร่างกายไม่พร้อม พักผ่อนไม่เพียงพอ ขี่รถเร็ว ประมาท ไม่สวมหมวกนิรภัย

กรณีศึกษาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางถนนจังหวัดน่าน

2

กรณี : นายประจักษ์ ไวริม อายุ 24 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 140 หมู่ที่ 7 บ้านปัวชัย ต.ฝายแก้ว อ.ภูเพียง จ.น่าน

เกิดเหตุเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2552 เวลา 12.50 น.

ถนนสายบ้านบุบผาราม – หนองบัว หมู่ที่ 9 บ.บุบผาราม ต.ฝายแก้ว อ.ภูเพียง จ.น่าน

ผลการสอบสวน

เหตุการณ์ครั้งนี้มีผู้ประสบอุบัติเหตุและเสียชีวิตจำนวน 1 ราย สาเหตุมาจากรถจักรยานยนต์ถูกรถยนต์บรรทุกขนาด 4 ล้อ เฉี่ยวชนขณะขับขี่รถสวนทางกัน ที่บริเวณถนนสายบ้านบุบผาราม – หนองบัว หมู่ที่ 9 บ้านบุบผาราม ต.ฝายแก้ว อ.ภูเพียง จ.น่าน เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2552 เวลา 12.50 น. เป็นเหตุทำให้ นายประจักษ์ ไวริม อายุ 24 ปี อยู่บ้านเลขที่ 140 หมู่ที่ 7 บ้านปัวชัย ต.ฝายแก้ว อ.ภูเพียง จ.น่าน ซึ่งเป็นผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ เสียชีวิต

นายประจักษ์ ไวริม เป็นบุตรคนที่ 2 ของครอบครัว พ่อชื่อนายบุญมี ไวริมอายุ 53 ปี อาชีพอาสาสมัครทหารพราน แม่ชื่อนางบัวมัน ไวริม อายุ 52 ปี อาชีพรับจ้างทั่วไป นายประจักษ์ จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3 อาชีพเป็นอาสาสมัครทหารพราน กองบังคับการทหารพรานที่ 32 กองร้อยอาสาสมัครทหารพราน อ.ภูเพียง จ.น่าน อุปนิสัยเป็นคนเรียบร้อยให้ความช่วยเหลือแก่ครอบครัว ในการปลูกสร้างบ้าน และได้รับการพิจารณาคัดเลือกเป็น อาสาสมัครทหารพราน ปฏิบัติหน้าที่ได้ 3 เดือน

ลักษณะการเกิดอุบัติเหตุ เมื่อวันที่ 14 พ.ย. 2552 อส.ทพ.ประจักษ์ ไวริม ได้กลับมาจากที่ทำงาน ฐานกองร้อย อาสาสมัครทหารพราน อ.ภูเพียง จ.น่าน เพื่อมารับประทานอาหารกลางวันพร้อมกับครอบครัว ที่บ้านปัวชัย ต.ฝายแก้ว อ.ภูเพียง หลังจากรับประทานอาหารกลางวันเสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้ออกเดินทางไปทำงาน โดยรถจักรยานยนต์ ยี่ห้อฮอนด้า เวฟ หมายเลขทะเบียน กธจ.707 น่าน ซึ่งเป็นพาหนะที่ใช้อยู่เป็นประจำ สำหรับการเดินทางไปทำงาน ซึ่งห่างจากบ้านพัก ประมาณ 6 กม. เมื่อมาถึงที่เกิดเหตุ เวลาประมาณ 12.50 น. มีรถยนต์บรรทุกขนาด 4 ล้อ ยี่ห้อโตโยต้าไคน่า หมายเลขทะเบียน 80 – 7126 น่าน โดยมีนายหลั่น ไชยประพันธ์ เป็นผู้ขับขี่เดินทางมาจากบ้านบุบผาราม มุ่งหน้าไปยังบ้านหนองบัว วิ่งสวนทางมาด้วยความเร็วสูง ขับคร่อมเส้น ทำให้เกิดเฉี่ยวชนกับรถจักรยานยนต์ของนายประจักษ์ เป็นเหตุให้นายประจักษ์ ได้รับบาดเจ็บสาหัส พลเมืองดีผู้เห็นเหตุการณ์โทรแจ้งศูนย์สั่งการ 1669 โดยทีม EMS รพ.น่าน ได้ออกรับผู้บาดเจ็บ ณ จุดเกิดเหตุ ผู้บาดเจ็บไม่รู้สติตัวไม่หายใจ คลำชีพจรไม่ได้ มีแผล บริเวณหน้าผากถึงศีรษะ มีรอยแยกเห็นกระดูก โหลก แขนซ้ายบวมผิดปกติ มีสมองไหล แพทย์แผนกอุบัติเหตุฉุกเฉินโรงพยาบาล

นำให้ความช่วยเหลือ อย่างเต็มที่ นายประจักษ์ ทนการบาดเจ็บไม่ไหว และได้เสียชีวิตในเวลา 17.55 น. ของวันที่ 14 พ.ย. 2552

ก่อนเกิดเหตุ นายประจักษ์ ไวริม ผู้เสียชีวิต ไม่ได้ดื่มแอลกอฮอล์ มีการพักผ่อนอย่างเพียงพอ ร่างกายปกติไม่มีโรคประจำตัว ได้เคยขับขีรถจักรยานยนต์มาแล้วเป็นเวลานานกว่า 10 ปี ช่วงเวลาที่ผ่านมามีไม่เคยประสบอุบัติเหตุ อารมณ์ปกติ ขับขีรถไม่เร็ว เส้นทางที่เกิดอุบัติเหตุ เป็นเส้นทางที่ใช้ ขับขีรถอยู่เป็นประจำ

ลักษณะการบาดเจ็บ

ไม่รู้สึกรู้สีก้าว คางผิดรูป มีบาดแผลบริเวณหน้าผากถึงศีรษะ มีรอยแยกเห็นกระดูก โหลก แขนซ้ายบวมผิดรูป มีสมองโหล เมื่อมาถึงโรงพยาบาลนำแพทย์ได้ให้ความช่วยเหลือ ใส่ท่อช่วยหายใจ ทำการปั๊มหัวใจ ให้สายน้ำทางหลอด เลือดดำ อันตราชาวนัน ให้การรักษาตามแผนการรักษาของแพทย์ศัลยกรรม และรับไว้รักษาที่แผนกผู้ป่วยหนักศัลยกรรม วันที่ 14 พ.ย. 2552 เวลาต่อมา นายประจักษ์ ทนการบาดเจ็บจากบาดแผลไม่ไหว ได้เสียชีวิต เวลาประมาณ 17.55 น.

ยานพาหนะที่เกิดเหตุ

คันที่ 1 รถยนต์บรรทุก ขนาด 4 ล้อ หมายเลขทะเบียน 80 – 7126 นำน

คันที่ 2 รถจักรยานยนต์ ยี่ห้อ ฮอนด้า รุ่น เวฟ หมายเลขทะเบียน กธจ.707 นำน

ผลการสอบสวนถนนและสิ่งแวดล้อม

ถนน เป็นถนนทางหลวงชนบท ถนนลาดยาง มี 2 ช่องทาง ผิวเรียบ แห้ง ไม่มีเกาะกลางถนน ลักษณะเป็นทางโค้ง ลงเขารูปตัว เอส. มีเส้นทึบ มีป้ายเตือนให้ลดความเร็วทางโค้งอันตราย

สิ่งแวดล้อม ปกติ ไม่มีสิ่งกีดขวาง ท้องฟ้าแจ่มใส

ผลกระทบต่อครอบครัวผู้เสียชีวิต

นายประจักษ์ ไวลิม อาชีพเป็นอาสาสมัครทหารพราน เงินเดือน 7,000 บาท ซึ่งเป็นรายได้หลักของครอบครัว ทำให้มีผลกระทบต่อการใช้หนี้สินจากการกู้ยืมเงินจากธนาคารมาสร้างบ้าน และมีผลกระทบต่อรายได้ของครอบครัวเป็นอย่างมาก

สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิต

1) ผู้ขับขีรถยนต์บรรทุก ประมาณ ขับขีรถด้วยความเร็วสูง เมื่อเข้าทางโค้งไม่เบรก และชะลอความเร็ว เมื่อมาถึงที่เกิดเหตุทำให้บังคับรถยนต์ไม่อยู่ ล้อเส้นไปในช่องทางรถที่สวนทางมาทำให้เกิดอุบัติเหตุเฉี่ยวชน

2) ถนน เป็นทางโค้ง และทางลงจากเนินเขา เป็นรูปลักษณะตัว เอส. และมีสะพาน ผู้ขับขีรถจะต้องใช้ความระวังเป็นพิเศษ

กรณีศึกษาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางถนนจังหวัดน่าน

3

กรณี: นายสมาน เมืองคำ อายุ 43 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 37 หมู่ 3 บ.ห้วยเคื่อ ต.ศรีภูมิ อ.ท่าวังผา จ.น่าน

สถานที่เกิดเหตุ: ทางหลวงแผ่นดิน ถนน น่าน-ทุ่งช้าง หลัก กม.ที่ 37-38 ใกล้เคียง อบต.ป่าคา อ.ท่าวังผา จ.น่าน

วันที่เกิดเหตุ: วันเสาร์ที่ 9 ธันวาคม 2552 เวลา 22.12 น.

อึ้งดิบ... อึ้งดิบ... อึ้งดิบ ๆ ๆ ๆ ... เสียงตะโกน ดังอะอะมาแต่ไกลในคำคืนอันหนาวเหน็บ ขณะที่แม่อึ้งดิบ หญิงแก่วัย 68 ปี กำลังครึ่งหลับครึ่งตื่น ... ด้วยความตกใจจึงตะโกนถามกลับ... อะไร ... ใคร ... ใคร ??

ผมเอง ... ผู้ใหญ่ชวน ... ไปดูไอ้หมาหน้อย มันถูกรถชน เป็น-ตายเท่ากัน ...

อึ้งดิบตกใจสุดขีด... สมานลูกคนกลางที่คอยดูแลปรนนิบัติเลี้ยงดูแม่ดิบมาตลอด แม้จะเป็นคนพิการเป็นอัมพฤกษ์ แขนและขาซีกขวาไม่มีแรง ... สมานถูกรถชน เป็นรถปิคอัพ 4 ประตูยี่ห้อเซฟโรเรต ซึ่งขับโดยนักศึกษาจาก ม.ขอนแก่น ... ขับรถผ่านโค้งมาด้วยความเร็วร่วมกับเพื่อนที่นั่งมาด้วยกันอีก 3 คน...รถเสียหลักพุ่งลงข้างทาง แต่ไม่มีใครได้รับบาดเจ็บ...

... แม่ดิบไปถึงที่เกิดเหตุแต่ไม่พบศพของสมาน ... เห็นแต่ร่องรอยของอุบัติเหตุ ... รถมอเตอร์ไซค์เก่า ๆ ของสมานพังยับเยินเหมือนเศษเหล็กกองอยู่กลางถนน ... รถปิคอัพคู่กรณีพุ่งลงพงหญ้าข้างทางในทิศทางที่สวนกัน... ในที่เกิดเหตุตอนนั้น มีคนมุงดูอยู่ 5-6 คน

เพื่อนบ้านคนหนึ่งรีบพาแม่ดิบไปที่ รพ.ท่าวังผา ... ตามไปดูอาการของลูกชาย แต่พยาบาลบอกว่าสมานอาการหนักมาก ทีมแพทย์ยังไม่อนุญาตให้เยี่ยมจนเวลาล่วงเลยไปเกือบ 3 ชั่วโมง พยาบาลออกมาบอกว่า สมานเสียชีวิตแล้ว... **สมาน... เสียชีวิต ณ จุดเกิดเหตุ ...**

ไม่มีใครทราบเลยว่า วันนั้น สมานหายไปไหน ... ไปดื่มน้ำกับใคร ... แล้วทำไมเกิดอุบัติเหตุจนถึงกับเสียชีวิต... ซึ่งสถานที่เกิดเหตุก็ไม่ไกลจากบ้านที่เขาอยู่ ... ห่างออกไปเพียงประมาณ 2 กม.เท่านั้น ... เขากำลังกลับบ้าน กลับมานอนกับแม่ดิบเหมือนทุก ๆ วัน... และกำลังจะถึงบ้านอยู่แล้ว...

แม่ดิบเล่าให้ฟังว่า ... สมานเป็นอัมพฤกษ์จากการถูกยิง เมื่อครั้งไปทำงานที่กรุงเทพฯ ๑ เมื่อ 10 กว่าปีก่อน ... เนื่องจากหลังดื่มเหล้าที่ห้องพักคนงาน ได้มีปากเสียงกันอย่างรุนแรงกับเพื่อนข้างห้อง... สมานถูกส่งไปรักษาตัวที่ รพ.ศิริราช... พักรักษาตัวเป็นแรมเดือน ภรรยาสุดที่รักจึงพาเขากลับมาพักฟื้นที่บ้านห้วยเคื่อ จ.น่าน ที่ท้ายที่สุด ... ภรรยาสาวก็ขอแยกทาง...

สมานใช้ชีวิตอยู่กับแม่ติบ 2 คนแม่ลูก ... ต่างช่วยเหลือ ดูแลซึ่งกันและกัน... แม่ติบบอกว่า ... สมานมีพี่ชาย 1 คน มีครอบครัวแล้ว... ไปทำงานที่กรุงเทพฯ ๑ ส่วนน้องสาวอีก 1 คน ก็ไปทำงานกับสามี ที่ภูเก็ต ... นาน ๆ พี่และน้องจะมาเยี่ยมบ้านที่...

หลังจากเรียนจบประถม 6 สมานซึ่งเป็นคนนิสัยดี น่ารัก ชอบช่วยเหลือผู้อื่น และหน้าตาดี มีเสน่ห์ จึงเป็นที่หมายปองของสาว ๆ และเฒ่าแก่ที่เฝ้ามองหาลูกเขยคนดีมาช่วยครอบครัว ...

สมานแต่งงานกับสาวงามคนบ้านเดียวกันเมื่ออายุ 17 ปี ... หลังจากเลิกกันไป... สมานเหมือนคนไร้สติ ... เครียด... เจ็บขริบ เกือบตัว ... มีอาการชักเกร็งจนต้องพ่วงกันชักจากโรงพยาบาลอยู่ 5-6 ปี (เริ่มรับยาเมื่อปี 2541 และแพทย์ให้หยุดยาเมื่อปี 2548) ... สมานเริ่มติดเหล้า ... ดื่มแทบทุกวัน ... แต่ก็ไม่เคยอะอะ และทำให้ใครเดือดร้อน...

... สมานเคยประสบอุบัติเหตุรถแลบล้มเองหลายครั้งหลายครา... บางครั้งต้องนอนโรงพยาบาล ... อย่างเช่น เมื่อสงกรานต์ 2548 สมานต้องนอน รพ. นาน 9 คืน หลังจากดื่มฉลองกับเพื่อนแล้วขับมอเตอร์ไซค์แลบล้มเอง จนขาซ้ายหัก...

แม่ติบและญาติ ๆ ช่วยกันจัดงานศพให้สมาน 4 วัน 3 คืน ท่ามกลางอากาศที่หนาวเหน็บของเดือนธันวาคม หมดเงินไปประมาณแสนกว่าบาท... คู่กรณีร่วมทำบุญด้วย 2 หมื่นบาท ... ได้ค่ามาปลงกิจในหมู่บ้านและเงินร่วมทำบุญผู้มาร่วมงานหมื่นกว่าบาท ๓๓. 6 หมื่นบาท และได้ค่าประกันชีวิตอีก 1 แสนบาท เงินที่เหลือทั้งหมดคือค่าใช้จ่ายของแม่ติบ ซึ่งต่อไปจะต้องอยู่อย่างลำบาก แต่ก็ยังดีที่ลูกชายคนโตที่ไปทำงานกรุงเทพฯ ๑ ให้ลูกชาย ซึ่งกำลังเรียนอยู่ชั้น ม. 3 โรงเรียนขยายโอกาสในตำบล มาณอนเป็นเพื่อนยามค่ำ ค่ำทุกวัน

สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิต

1. ปัจจัยที่นำไปสู่การบาดเจ็บและเสียชีวิตครั้งนี้ คือ

คนขับรถเป็นคนพิการ แขนขวาใช้การไม่เต็มที่ เคยเป็นโรคลมชัก มีภาวะความเครียด เจ็บขริบ เกือบตัว มีอาการมึนเมา ไม่สวมหมวกนิรภัยทำให้มีการบาดเจ็บที่ศีรษะอย่างรุนแรง อาจขับรถเร็วและประมาท ถนนมืดไม่มีแสงสว่าง ประกอบกับรถสวนมาผ่านทางโค้ง และอาจขับรถเร็วเนื่องจากเป็นช่วงเวลาค่อนดึก (คนในรถยนต์ทุกคนคาดเข็มขัดนิรภัย)

2. การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ

มีการแจ้งเหตุโดยพลเมืองดีผ่าน 1669 และออกให้บริการ ณ จุดเกิดเหตุโดยทีม EMS โรงพยาบาลท่าม่วง (จุดเกิดเหตุอยู่ห่างจาก รพ. ประมาณ 5 กม.) ซึ่งมีการออกให้บริการตามเกณฑ์มาตรฐาน

กรณีศึกษาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากรถทางถนนจังหวัดน่าน

4

กรณี : นายถวิล แสนสาร อายุ 60 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 159 หมู่ที่ 4 บ้านน้ำครกใหม่ ตำบลกองควาย อำเภอเมืองน่าน

วันที่เกิดเหตุ 22 ธันวาคม 2552 เวลา 14.50 น.

สถานที่เกิดเหตุถนนสายंत्रกริจ โกลล กม.ที่ 10 –15 บ.น้ำครกใหม่ ต.กองควาย อ.เมืองน่าน

เวลา 14.50 น. วันที่ 22 ธันวาคม 2552 ได้ถูกบันทึกเป็น 1 ใน สถิติของจำนวนครั้งที่เกิดอุบัติเหตุทางถนนของจังหวัดน่านและของประเทศไทย บริเวณที่เกิดเหตุบนถนนंत्रกริจ โกลล หลัล กม .ที่ 10 –15 หมู่บ้านน้ำครกใหม่ ตำบลกองควาย อำเภอเมือง จังหวัดน่าน อยู่ห่างจากเขตอำเภอเมืองประมาณ 10 กิโลเมตร ชายไทยผู้ประสพอุบัติเหตุทรบชื่อภยหลั่วงนายถวิล แสนสาร อายุ 60 ปี มีอาชีพเป็นเกษตรกร มีครอบครัวบุตร –ภรรยา มีวิถีชีวิตแบบพอเพียง มีรถจักรยานยนต์ยี่ห้อซุซูกิ หมายเลขทะเบียน กตล 11 น่าน อายุการใ้ใช้งาน 12 ปี จดทะเบียน 1 เมษายน 2540 เพื่อไปซื้อของในบริเวณท้ายหมู่บ้าน จึงรีบกลับบ้านโดยจับรถจักรยานยนต์มาตามถนนตามปกติ โดยมีรถยนต์วิ่งตามหลั่วงมาด้วยความเร็ว แต่ด้วยความเคยชินกับเส้นทางบนถนนสายนี้มานาน และไม่ไ้ระมัดระวังขณะที่เลี้ยวรถเข้าปากซอยเข้าหมู่บ้าน จนทำให้รถยนต์เฉี่ยวชนอย่างแรง

จากคำบอกเล่าของ ชีรพล แสนสาร อายุ 40 ปีบุตรชายของถวิล ซึ่งได้แยกไปมีครอบครัวแล้ว แต่ก็อยู่ในหมู่บ้านเดียวกันอยู่ห่างจากบ้านเกิดของตนเองไม่กี่หลั่วงคาเรือน ได้ยอมเปิดใจเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นว่า ได้ยินเสียงโทรศัพท์มือถือดังขึ้น ก็ยกหูรับสายตามปกติ ส่วนใหญ่ก็มักจะเป็นเพื่อนพ้องน้องพี่ เพื่อนสนิท หรือคนในครอบครัว แต่คู่สายที่สนทนาในวันนั้น เป็นการแจ้งข่าวให้ทรบว่า คุณพ่อบังเกิดเกล้าของเขากถูกปิ๊กอัฟเฉี่ยวชน ไ้รับบาดเจ็บ ขอใ้รีบไปยั้ ณ จุดเกิดเหตุ ซึ่งอยู่บริเวณทางเข้าหมู่บ้านนั่นเอง และพบเห็นสภาพรถถูกชนเสียหายยับเยิน บริเวณที่เกิดเหตุเต็มไปด้ยผู้คนที่ยืนมุงดูเหตุการณ์ วินาทีแรกที่พบเห็น พ่อถวิล นอนสลบแน่นิ่งบนพื้นถนน ในใจไ้แต่ภาวนาอย่าให้พ่อไ้รับบาดเจ็บ หรือเป็นอะไรไปมาก จึงเข้าไปช่วยเหลือและเรียกชื่อพ่อแต่ก็ยังไม่รู้สึกลั้วสภาพร่างกายมีบาดแผลตลอดตามแขน ขา เพียงเล็กน้อย จนกระทั่งเวลาต่อมาแม่ของชีรพล คือนางลำพื้ แสนสาร ซึ่งเป็นภรรยาคู่ชีวิตซึ่งมีสภาพร่างกายฝ่ายฝอมมาก ซึ่งมีคน ในหมู่บ้านช่วยพามาส่ง ณ ที่เกิดเหตุและเข้าไปสวมกอดพ่อถวิลและไ้พยายามเรียกชื่อพ่อถวิลอยู่ตลอดเวลา และแม่ลำพื้ก็ไ้เห็นพ่อถวิลลื้มตาดูหน้าของภรรยา สุดที่รักของเขา อาจเรียกไ้ด้ว่า เป็นวินาทีสุดท้ายแห่งชีวิตก็ไ้ไม่ผิด หลังจากนั้นก็มีหน่วยกู้ชีพ กู้ภัย ของ อบต. ที่อยู่ใกล้เคียงไ้ด้นำส่งโรงพยาบาลจังหวัดน่าน ซึ่งทางโรงพยาบาลพยายามช่วยเหลือชีวิตของพ่อถวิลถึงที่สุดแล้ว เนื่องจากถูกเฉี่ยวชนอย่างแรง ถูกแรงกระแทกกับพื้นถนน จนทำให้ไ้รับบาดเจ็บกระดูกซี่โครงหัก และเสียชีวิตในเวลาต่อมา

จากข้อมูลเบื้องต้นการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุของ สภอ.เมืองน่าน สภาพถนนเป็นถนน 2 ช่องจราจร เป็นทางตรง โดยมีนายคุณากร วงเวียน ผู้ขับขี่รถยนต์โตโยต้า 4 ประตู มีผู้โดยสารรวม 3 คน ออกจากตัวอำเภอเมือง จังหวัดน่าน มุ่งหน้าไปอำเภอเวียงสา และมีผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ คือนายถวิล แสนสาร ขับรถอยู่ด้านหน้า เมื่อถึงที่เกิดเหตุ นายถวิล แสนสาร ได้หักเลี้ยวรถตัดหน้าอย่างกระชั้นชิด ผู้ขับขี่รถยนต์ไม่สามารถเบรกเพื่อหยุดรถได้อย่างกะทันหัน เป็นเหตุให้เกิดเฉี่ยวชนอย่างแรง จนนายถวิลได้รับบาดเจ็บสาหัสและเสียชีวิตในที่สุด จึงเป็นอุทาหรณ์ที่ผู้ใช้รถใช้ถนนทุกคน จะต้องตระหนักให้มากแม้ช่วงเวลาที่เกิดอุบัติเหตุเป็นเวลากลางวันแสดๆ สภาพอากาศแจ่มใส ถนนเป็นทางตรง และไม่มีรถบนถนนมากนัก อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุขั้นรุนแรงถึงเสียชีวิตและทรัพย์สินได้ ดังนั้น ควรจะเคารพกฎจราจรและปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด เพื่อความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนร่วมกัน จะต้องเพิ่มความระมัดระวัง ทั้งผู้ขับขี่รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ คนเดินถนน หรือแม้แต่สัตว์เลี้ยงซึ่งไม่มีผู้ควบคุมสัตว์อยู่อาจได้รับความสูญเสียอย่างกรณีดังกล่าว

สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิต

1. ผู้เสียชีวิต ขี่รถจักรยานยนต์ ตัดหน้ารถยนต์ที่วิ่งตามมาข้างหลังมาอย่างกระชั้นชิด ผู้ขับขี่รถยนต์ไม่สามารถเบรกเพื่อหยุดรถได้ทัน เป็นเหตุให้เกิดการเฉี่ยวชนอย่างแรง
2. เป็นถนนสายหลักคู่จังหวัดข้างเคียง 2 ช่องทางจราจร ทางตรง และเป็นเขตชุมชน
3. ผู้เสียชีวิตขี่รถจักรยานยนต์ไม่สวมหมวกนิรภัย สวมหมวกผ้าคลุมศีรษะ จึงทำให้ได้รับบาดเจ็บบริเวณศีรษะและเสียชีวิต

กรณีศึกษาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางถนนจังหวัดน่าน

5

กรณี : นายสุเทพ ทองศิริ อายุ 32 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 82 หมู่ที่ 7 ตำบลสวด อำเภอบ้านหลวง จังหวัดน่าน

เกิดเหตุ วันที่ 31 ธันวาคม 2553 เวลา 15.20 น.

ณ ถนนในหมู่บ้าน หมู่ 3 ต.บ้านฟ้า อ.บ้านหลวง จ.น่าน

ผลการสอบสวน

เหตุการณ์ครั้งนี้มีผู้ประสบเหตุและเสียชีวิต 1 ราย คือนายสุเทพ ทองศิริ อายุ 32 ปี อยู่บ้านเลขที่ 82 หมู่ที่ 7 ตำบลสวด อำเภอบ้านหลวง จังหวัดน่าน โสด อาชีพรับจ้างทั่วไป ขับรถจักรยานยนต์เสียวหลักฟุ้งชนรถบรรทุก 6 ล้อ ที่บริเวณบ้านหมู่ที่ 3 ตำบลบ้านฟ้า อำเภอบ้านหลวง จังหวัดน่าน ในวันที่ 31 ธันวาคม 2553 เวลา 15.20 น.

นายสุเทพทำงานรับจ้างนอนเฝ้าวัสดุก่อสร้างที่สะพานบ้านทุ่งข่า หมู่ที่ 4 ตำบลบ้านฟ้าเป็นเวลาหลายเดือนแล้ว ในวันเกิดเหตุวันที่ 31 ธันวาคม 2553 ซึ่งเป็นวันหยุด นายสุเทพได้ดื่มเหล้ากับเพื่อนตั้งแต่เช้า หลังจากนั้นได้ขี่รถจักรยานยนต์เดินทางออกมาจากหมู่บ้านทุ่งข่า หมู่ 4 ตำบลบ้านฟ้า อำเภอบ้านหลวง ซึ่งเป็นถนนในหมู่บ้าน เพื่อจะกลับบ้านสวนเสด็จ จ หมู่ 7 ตำบลสวด ด้วยอาการมึนเมา ขณะขี่รถจักรยานยนต์มาถึงทางแยกบริเวณป้ายชื่อหมู่บ้าน บ้านฟ้า หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านฟ้า ซึ่งเป็นทางแยกเชื่อมต่อกับถนนสายบ้านสวนเสด็จ – บ้านทุ่งข่า ซึ่งเป็นถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เวลา 15.20 น. ได้มีรถบรรทุก 6 ล้อ ยี่ห้อโตโยดำไคน่า สีน้ำเงิน ทะเบียน 80-4942 น่าน บรรทุกเสาปูนเต็มคันรถ วิ่งมุ่งหน้ามาจากบ้านสวนเสด็จมุ่งหน้าไปยังบ้านนาข่า ซึ่งวิ่งอยู่ฝั่งตรงข้าม นายสุเทพซึ่งขี่รถจักรยานยนต์ด้วยความเร็ว ประกอบกับมีอาการมึนเมา จึงไม่สามารถควบคุมรถได้ รถของนายสุเทพเสียวหลักฟุ้งชนรถบรรทุก 6 ล้อ ตรงบริเวณล้อหน้าขวา เป็นเหตุให้นายสุเทพได้รับบาดเจ็บสาหัส มีแผลฉกรรจ์ที่ใบหน้ายาว 15 เซนติเมตร ลึกถึงกระดูกสันหลังและสมอง หน่วยกู้ชีพ กู้ภัย อบต. บ้านฟ้า ผ่านมาพบเห็นเหตุการณ์จึงนำตัวส่งโรงพยาบาลบ้านหลวง และเสียชีวิตในเวลา

ลักษณะการบาดเจ็บ

ลักษณะการบาดเจ็บรุนแรง มีแผลฉกรรจ์ที่ใบหน้ายาว 15 เซนติเมตร ลึกถึงกระดูกสันหลังและสมอง มีแผลตามร่างกายตลอดตามบริเวณหน้าอก และท้อง

ผลการสอบสวนยานยนต์ที่เกิดเหตุ

คันที่ 1 รถจักรยานยนต์ยี่ห้อยามาฮา สีแดง ไม่ติดแผ่นป้ายทะเบียน

คันที่ 2 รถบรรทุก 6 ล้อ ยี่ห้อโตโยต้า รุ่นไคโนอัน สีน้ำเงิน หมายเลขทะเบียน 80-4942

ขับเคลื่อนล้อหลัง 4 สูบ พวงมาลัยธรรมดา ไม่มีถุงลมนิรภัย ไม่มีเครื่องปรับอากาศ ไม่ได้ติดตั้งอุปกรณ์ LPG (แก๊ส) เป็นรถของร้านรับเหมาก่อสร้าง ขณะชนได้บรรทุกเสาคอนกรีตท้ายกระบะ

ข้อมูลผู้เสียชีวิต

นายสุเทพ ทองศิริ เกิดวันที่ 7 มีนาคม 2520 อายุ 32 ปี อยู่บ้านเลขที่ 82 หมู่ที่ 7 ตำบลสวด อำเภอบ้านหลวง จังหวัดน่าน สถานภาพโสด เรียนจบชั้น ม. 6 อาชีพผู้ใช้แรงงาน ไม่เป็นโรคที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ เป็นคนเงียบไม่ค่อยพูด นิสัยดี ชอบไปกินแต่ไม่เล่นการพนัน ขับรถมานาน 4 ปี มีใบขับขี่รถจักรยานยนต์ ความถี่ของการขับรถ 3 ครั้ง/สัปดาห์ ไม่เคยประสบอุบัติเหตุ ขณะขับรถมีอาการ มีน **เมาสุรา** มีความคุ้นเคยกับเส้นทางเป็นอย่างดี เป็นรถของบิดา ขณะขับจี้สวมเสื้อยืดมี เสื้อกันหนาวคลุม กางเกงยีน รองเท้าแตะ **ไม่สวมหมวกนิรภัย**

ผลการสอบสวนถนนและสิ่งแวดล้อมที่เกิดเหตุ

เป็นถนนลาดยางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตัดกับทางเข้าหมู่บ้านซึ่งเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บริเวณป้ายหมู่บ้าน บ้านหมู่ที่ 3 ตำบลบ้านฟ้า อำเภอบ้านหลวง เป็นทางแยกรูปตัว Y กลางวันท้องฟ้าสดใส อากาศร้อน ถนนผิวเรียบ 2 ช่องทาง ไม่มีเกาะกลางถนน มีเส้นเหลืองทึบ ทางตรง ทางแยกไม่มีการควบคุม **มีต้นไม้และแผ่นป้ายบดบังการจราจรมุมทางแยก**

สรุปปัจจัยที่นำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุครั้งนี้คือ

ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ เมาสุราขณะขับจี้ ไม่สวมหมวกนิรภัย ขับรถด้วยความเร็วสูงพุ่งชนรถบรรทุก 6 ล้อ ที่วิ่งอยู่บนถนนสายหลักฝั่งตรงข้าม

กรณีศึกษาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางถนนจังหวัดน่าน

6

กรณี: ดญ.นภสร สมไรรุ่ง อายุ 6 เดือน

บ้านเลขที่ 60 หมู่ที่ 7 บ้านสมุน ตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน

เกิดเหตุวันที่ 1 มกราคม 2553 เวลา ประมาณ 09.00 น.

ถนนเจ้าฟ้าสายเวียงสา-น่าน้อย บ.กิตตินันท์ หมู่ 14 ต.ศรีชะเกษ อ.น่าน้อย

ผลการสอบสวน

เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2553 โรงพยาบาลน่าน ได้รับตัวผู้ป่วยจากโรงพยาบาลน่าน้อย เป็นผู้ป่วยเด็กหญิงอายุ 6 เดือน ได้รับการใส่ท่อช่วยหายใจ ให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ มีบาดแผลบริเวณศีรษะ เป็นแผลถลอกขนาด 3 ซม. และแผลฟกช้ำขนาด 5 ซม. เมื่อรับไว้ที่แผนกฉุกเฉิน ผู้ป่วยไม่รู้สึกรู้ตัว คำชี้แจงไม่ได้ ทำการช่วยฟื้นคืนชีพ 2 นาที จึงสามารถคำชี้แจงได้ แพทย์ส่งเอกซเรย์คอมพิวเตอร์สมอง พบมีเลือดออก ในสมอง ได้รับไว้ในแผนกผู้ป่วยหนักกุมารเวชกรรม ต่อมาผู้ป่วยได้เสียชีวิตลงเมื่อวันที่ 2 มกราคม 2553 เวลา 10.20 น.

จากการสอบสวนสาเหตุการเสียชีวิต พบว่าในเช้าของวันที่ 1 มกราคม 2553 พ่อและแม่ของเด็กหญิงนภสร จะไปทำธุระที่อำเภอนาน้อย จึงได้พาเด็กหญิงนภสรไปด้วย โดยแม่ได้อุ้มลูกซ้อนรถจักรยานยนต์ที่มีพ่อเป็นผู้ขับขี่ ขณะขี่รถจักรยานยนต์ถึงบ้านกิตตินันท์ ตำบลศรีชะเกษ อำเภอนาน้อย ชายผ้าอ้อมที่ใช้พันตัวลูกน้อยเพื่อไม่ให้ได้รับลมแรงขณะซ้อนรถ ได้ปลิวเข้าซี่ล้อหลังรถจักรยานยนต์ และล้อรถได้หมุนชายผ้าเข้าวงล้อโดยเร็ว แรงกระชากมหาศาลจากล้อรถเป็นเหตุให้เด็กหญิงนภสรพลัดหลุดจากมือของแม่ที่อุ้มอยู่ตกลงจากรถ ศีรษะกระแทกลงบนพื้นถนนอย่างแรง หมดสติไปนานประมาณ 15 นาที พ่อและแม่ได้รับนำตัวลูกส่งโรงพยาบาลน่าน้อย และต่อมาโรงพยาบาลน่าน้อยได้ส่งต่อมายังโรงพยาบาลน่าน เด็กหญิงนภสร ได้เสียชีวิตลงในที่สุด

สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิต

เกิดจากความประมาทของผู้ปกครองที่ไม่เก็บชายผ้าอ้อมให้เรียบร้อยก่อนออกเดินทาง จึงเป็นเหตุให้ชายผ้าอ้อมพันล้อรถมอเตอร์ไซค์ และเด็กหลุดจากผ้าอ้อมตกลงกระแทกพื้นถนน

กรณีศึกษาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางถนนจังหวัดน่าน

7

กรณี: นายเกียรติคุณ อະทะยศ อายุ 20 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 125 หมู่ 5 บ้านผาเวียง ตำบลล้าน อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน

เกิดเหตุวันที่ 10 มีนาคม 2553 เวลา 17.00 น.

ถนนสายท่าวัง - ศิลาเพชร หมู่ที่ 3 บ้านใหม่ ต.จอมพระ อ.ท่าวังผา จ.น่าน

ผลการสอบสวน

เหตุการณ์ครั้งนี้มีผู้ประสบเหตุ 6 ราย จากรถยนต์เสียหลักพุ่งชนหลัก กันโค้ง ที่บริเวณถนนสายท่าวังผา- ศิลาเพชร ช่วงระหว่างหลักกิโลเมตรที่ 7-8 บ้านใหม่พัฒนา ม.3 ต.จอมพระ อ.ท่าวังผา มีผู้เสียชีวิต 1 ราย บาดเจ็บ 5 ราย

ก่อนเกิดเหตุ รถคันดังกล่าว ได้ขับร่นำคณะของเจ้าคณะจังหวัดน่าน เจ้าคณะอำเภอ และภิกษุสามเณร ทั้งหมด เดินทางไปร่วมงานทำบุญวัดป่าเหมือด ต.ศิลาแลง อำเภอปัว จังหวัดน่าน โดยจากต่างแยกย้ายกันกลับ ไปก่อนหน้าแล้ว บางส่วนที่เสียได้ขับร่นติดตามกันมา ขณะเดินทางกลับ เมื่อถึงจุดเกิดเหตุยางรถยนต์ด้านหน้าข้างซ้ายได้ระเบิด จนทำให้รถเสียหลักพุ่งเข้าชนหลัก กันโค้งข้างถนน และหมุนเข้าพุ่งชนกับกำแพงรั้วบ้านของชาวบ้านในบริเวณดังกล่าวได้รับความเสียหาย เมื่อหน่วยกู้ชีพถึงที่เกิดเหตุพบรถยนต์กระบะอีซูซุสีขาว ด้านหลังมีหลังคา ด้านข้างประตูเขียนว่ามูลนิธิชยานันท์มณี ซึ่งเป็นรถของวัดพระธาตุช้างค้ำวรวิหาร สภาพด้านซ้ายพังยับเข้าไปกว่าครึ่ง มีผู้ได้รับบาดเจ็บรวมจำนวน 6 คน เป็นสามเณร 3 รูป พระภิกษุสงฆ์ 1 รูป และฆราวาส 2 คน เจ้าหน้าที่กู้ภัยจึงได้เร่งช่วยเหลือผู้บาดเจ็บนำส่ง โรงพยาบาลท่าวังผา แต่พระสงฆ์อีก 1 รูป ติดอยู่ในรถ คือ พระธรรมนันทโสภณ เจ้าคณะจังหวัดน่าน เจ้าอาวาสวัดพระธาตุช้างค้ำวรวิหาร อายุ 78 ปี แกรับรู้สึกตัวดี มีแผลฉีกขาดที่หน้าผากซ้ายและเท้าซ้าย เท้าบวม ผิดรูป ขาข้างขวาติดอยู่กับคอนโซลหน้าที่ถูกแรงกระแทก เจ้าหน้าที่ที่ต้องขอรถตัดถ่างและเครื่องช่วยตัดเหล็กจากเทศบาลท่าวังผาและจาก กู้ชีพกู้ภัยจังหวัดน่าน มาช่วย ตัดประตูและงัดเหล็กออก เป็นเวลานานกว่า 1 ชั่วโมง จึงสามารถนำร่างเจ้าคณะจังหวัดน่าน นำส่ง รพ.ท่าวังผาได้

โดยสรุปอุบัติเหตุครั้งนี้มีผู้ได้รับ บาดเจ็บรวมทั้งหมด 5 ราย เสียชีวิต 1 ราย ซึ่งนั่งอยู่ด้านหลังกระเด็นตกรถ จนศีรษะไปกระแทกกับของแข็ง

ผลการสอบสวนลักษณะการบาดเจ็บ

- รายที่ 1 สามเณร รู้สึกตัวดี ขาผิดรูป 2 ข้าง เอกซเรย์พบกระดูกขาหักจึงส่งต่อ ร.พ.น่าน
- รายที่ 2 สามเณร รู้สึกตัวดี มีแผลฉีกขาดที่ใบหน้าเล็กน้อย เข็บ 1 เข็ม จำหน่ายกลับบ้าน
- รายที่ 3 สามเณร รู้สึกตัวดี มีแผลถลอกตามตัว ทำแผล ให้ยา จำหน่ายกลับบ้าน

- รายที่ 4 เจ้าคณะจังหวัดน่าน รู้สึกตัวดี ขาข้างขวาบวมผิดปกติ มีแผลถลอกขาที่หน้าผากซ้าย
- รายที่ 5 หมราวาส ไม่รู้สึกตัว มีแผลเปิดที่ศีรษะด้านขวา กระดูกกะโหลกศีรษะแตกลึกถึงสมอง แพทย์โรงพยาบาลทำวงผาจึงใส่ท่อช่วยหายใจและส่งต่อโรงพยาบาลน่าน และเสียชีวิต เนื่องจากศีรษะได้รับการกระแทกอย่างรุนแรง

ผลการสอบสวนยานยนต์ที่เกิดเหตุ

เป็นรถยนต์กระบะอีซูซุสีขาว ด้านหลังมีหลังคา ด้านข้างประตูเขียนว่ามูลนิธิชยานันท์มณี ซึ่งเป็นรถของวัดพระธาตุช้างค้ำวรวิหาร สภาพด้านซ้ายพังยับเยินเข้าไปกว่าครึ่ง

ผลการสอบสวนถนนและสิ่งแวดล้อมที่เกิดเหตุ

ถนนกรมทางหลวง ทางลาดยางผิวเรียบ ทางตรง ไหล่ทางด้านที่เกิดอุบัติเหตุมีหลักกันโค้ง อยู่เป็นระยะ บริเวณเกิดเหตุเป็นร้านค้า หน้าร้านค้าเป็นรั้วคอนกรีตห่างจากไหล่ถนน 1 เมตร

สรุปข้อจำกัดต่างๆ

- อุปกรณ์การตัดถ่างมีขนาดเล็ก ไม่สามารถช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่ติดอยู่ในรถได้ ทำให้ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง จึงสามารถนำผู้ประสบภัยออกมาได้ (ซึ่งได้ดำเนินการขอสนับสนุนรถตัดถ่างจาก อบจ.น่าน)
- การสื่อสาร ณ จุดเกิดเหตุครั้งแรกไม่ชัดเจนเรื่องจำนวนผู้ประสบภัยและอาการเบื้องต้น
- การเคลื่อนย้ายผู้ป่วยอุบัติเหตุควรรใช้ long spinal board แทนเปลตัก เพราะสามารถ support หลังได้ดีกว่า
- ณ จุดเกิดเหตุมีไทยมุงมาก ไม่สามารถกันคนที่ไม่เกี่ยวข้องออกจากที่เกิดเหตุได้ แนวทางแก้ไขคือแต่ละทีมควรมีบทบาทชัดเจน ได้แก่
 - ทีมสำรวจทำหน้าที่ให้ความสะดวกในการจราจรและกั้นพื้นที่สำหรับการช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ
 - ทีมกู้ภัย ทำหน้าที่ ทำให้พื้นที่เกิดเหตุมีความปลอดภัยและช่วยตัดถ่างกรณีมีผู้ติดอยู่ในรถ
 - ทีมแพทย์ พยาบาล และกู้ชีพ อบต. ทำหน้าที่ประเมินสถานการณ์ ประเมินอาการผู้บาดเจ็บ คัดแยกผู้ป่วย รักษาเบื้องต้นและนำผู้บาดเจ็บส่ง โรงพยาบาล

สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิต

- ยางรถยนต์ด้านหน้าข้างซ้ายระเบิด จนทำให้รถเสียหลักพุ่งเข้าชนหลัก กันโค้งข้างถนน และพุ่งชนกำแพงรั้วบ้าน
- ผู้ขับขี่พักผ่อนไม่เพียงพอ ขับรถไม่ชำนาญ ปรมาท ขับรถเร็ว

กรณีศึกษาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางถนนจังหวัดน่าน

8 กรณี : นายส่อง ใจบาล อายุ 64 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 115 หมู่ 11 บ้านปางค่าใหม่ไชยเจริญ ต.ไชยสถาน อ.เมือง จ.น่าน

เกิดเหตุเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2553 เวลา 16.00 น.

บนทางหลวงแผ่นดินสายน่าน-บ้านหลวง (ใกล้ปั้มน้ำมันบางจาก)

บ้านปางค่า หมู่ 4 ตำบลไชยสถาน อำเภอเมืองน่าน

ป้าศรีวรรณ ใจบาล อายุ 59 ปี ซึ่งเป็นภรรยาของนายส่อง ใจบาล ผู้ตาย ได้เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับ นายส่อง ใจบาล ว่านายส่อง ใจบาล มีอาชีพทำนามีลูกด้วยกัน 2 คน คนแรกชื่อ นางปทุม บุญตัน ทำงานอยู่โรงพยาบาลน่าน อายุ 32 ปี คนที่สองชื่อ นางศรีทร ธรรม ขณะนี้อยู่กับป้า นายส่อง ใจบาล ปกติไม่ดื่มเหล้า แต่ถ้าดื่มแล้วจะดื่มมาก นางศรีวรรณเล่าว่านายส่อง ใจบาล ไม่มีโรคประจำตัวใดๆ สายตาสาย เคยมีประวัติถูกวัวชนบริเวณหน้าอกด้านซ้ายกระดูกซี่โครงหัก เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2550

ในวันที่เกิดเหตุ นายส่อง ใจบาลได้ขับขีรถจักรยานยนต์เก่าๆ ซึ่งมีอยู่คันเดียว ออกจากบ้านไป เมื่อวันที่ 10 เมษายน 2553 เวลาประมาณ 14.00 น. ทราบว่าจะออกไปหาคนที่รู้จักที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน นางศรีวรรณได้เล่าเหตุการณ์ต่อว่า เวลาประมาณ 16.00 น. ก็ได้มีคนมาเรียกที่บ้านบอกว่า นายส่อง ใจบาล ได้เกิดอุบัติเหตุบนทางหลวงสายน่าน-บ้านหลวง ใกล้ปั้มน้ำมันบางจาก ตนได้รับเดินทางไปที่เกิดเหตุพบว่า นายส่อง ใจบาลได้ขีรถแฉลบลงข้างทางชนกับเสาหลักกันโค้ง ที่อยู่บริเวณริมเขตทางหลวงด้านซ้าย สายน่าน- บ้านหลวง นอนสลบแน่นิ่งกับพื้น ไม่รู้สึกตัว

การให้ความช่วยเหลือในเบื้องต้น

พนักงานเติมน้ำมันบางจากซึ่งอยู่ใกล้บริเวณที่เกิดเหตุ ได้โทรศัพท์แจ้งเหตุไปยังตำรวจ

หมายเลข 191 และศูนย์แจ้งเหตุ 1669 เวลาต่อมาหน่วยกู้ชีพกู้ภัย อบจ.น่าน และรถ EMSโรงพยาบาลน่าน ก็ได้เดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ และได้เข้าไปช่วยปฐมพยาบาลเบื้องต้น แล้วจึงนำผู้บาดเจ็บส่งโรงพยาบาลน่าน และผู้บาดเจ็บก็ได้เสียชีวิตในเวลาต่อมา

ขณะทำงานได้เดินทางไป **อนามัยบ้านปางค่า** ตำบลไชยสถาน อำเภอเมืองน่าน เพื่อตรวจสอบข้อมูลประวัติการรักษาตัวของนายส่อง ใจบาล ในการรักษาตัวที่อนามัยบ้านปางค่า ซึ่งเจ้าหน้าที่อนามัยบ้านปางค่า ก็ให้ความร่วมมือค้นหาข้อมูลเป็นอย่างดี โดยให้รายละเอียดเพิ่มเติม คือ

นายส่อง ใจบาล มีประวัติเคยมาทำการรักษาตัวที่อนามัย ดังนี้

- เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2552 ข้อมือซ้ายบวม เคยผ่าตัดคามเหล็กจากรพ.น่านมาเมื่อ 8 ปีก่อน

- วันที่ 17 มีนาคม 2553 เคยไปทำการรักษาอาการมินศรีษะ เนื่องจาก มีความดันต่ำ และมีอาการเจ็บบริเวณชายโครงด้านซ้าย และเคยผ่าตัดไส้เลื่อนมาก่อนเมื่อปี 2544

วันที่เกิดเหตุ ผู้ตายดื่มสุราและมีอาการมินเมา ขณะที่ขี่รถจักรยานยนต์ ได้ขี่รถด้วยมือข้างเดียว เพราะมือด้านซ้ายได้อุ้มไก่ไว้ หลังจากกลับจากบ่อนไก่ขณะที่ขี่รถมาตามทางหลวงแผ่นดินสายบ้าน-บ้านหลวง บริเวณใกล้ปั๊มน้ำมันบางจาก บ้านปางค่า หมู่ 4 ตำบลไชยสถาน อำเภอเมืองน่าน มีรถบรรทุกวิ่งอยู่ด้านหน้า นายส่องได้ขับจักรยานยนต์แซงรถบรรทุก 6 ล้อ มาถึงจุดเกิดเหตุรถได้เสียหลักแฉลบลงข้างทางชนกับหลักกันโค้งริมถนน และรถได้ไถลลื่นมาหยุดตรงบริเวณเกือบถึงทางเข้าปั๊มน้ำมันบางจาก เป็นระยะทางประมาณ 10 เมตร

การจัดการเกี่ยวกับงานศพ (กรรขาล่าให้ฟัง)

กรรขาลและลูกได้ตั้งศพสวดพระอภิธรรมไว้ 7 วัน (ตั้งแต่วันที่ 10-17 เมษายน 2553) มีค่าใช้จ่ายในการทำบุญประมาณ 100,000 บาท

ได้รับเงินจากสมาคม, ธกส.	ประมาณ	200,000	บาท
เงินสหกรณ์	ประมาณ	102,000	บาท
เงินสมาคมของหมู่บ้าน	ประมาณ	40,000	บาท
เงินร่วมทำบุญ	ประมาณ	40,000	บาท
รวม ประมาณ		382,000	บาท

สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิต

1. ผู้ตายดื่มสุรา และขับรถเร็วจนรถเสียหลักชนหลักกันโค้ง และลื่นไถลไปจอดไกลเกือบ 10 เมตร
2. ผู้ตายประมาท ขับรถด้วยมือขวามือเดียว มือซ้ายอุ้มไก่ และไม่สวมหมวกนิรภัย
3. ผู้ตายมีโรคประจำตัว(ความดันต่ำ) สายตายาว และเคยผ่าตัดตามหลังมาก่อน

กรณีศึกษาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากรถทางถนนจังหวัดน่าน

9 กรณี : นายวุฒิชัย ต้อดแก้ว อายุ 17 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 23 หมู่ที่ 1 บ.บ่อหลวง ต.บ่อเกลือใต้ อ.บ่อเกลือ จ.น่าน

เกิดเหตุเมื่อวันที่ 12 เมษายน 2553 เวลา 22.00 น.

ถนนสายบ่อเกลือ-ปัว กม.ที่ 47-48 บ.บ่อหลวง หมู่ที่ 1 ต.บ่อเกลือใต้ อ.บ่อเกลือ จ.น่าน

จากการสอบ ข้อมูลจาบิดา และมารดา ของนายวุฒิชัย ต้อดแก้ว ได้เล่ารายละเอียดให้ทราบว่า นายวุฒิชัย ต้อดแก้ว ได้ขับจักรยานยนต์ออกจากบ้าน พร้อมกับเพื่อนอีก 2 คน โดยนายวุฒิชัยได้นำเอา กระเป๋าคาดและกระเป๋าโน้ตบุ๊ก ไปด้วย โดยได้ออวง กระเป๋าคาดและโน้ตบุ๊ก ไว้ระหว่างขาหนีบตรง กลางระหว่างตัวรถและแฮนรถจักรยานยนต์ และได้ขี่รถจะผ่านขึ้นสะพานที่ อำเภอบ่อเกลือ แต่เนื่องจากมีกระเป๋าคาดวางอยู่ตรงกลางรถ ทำให้เวลาจะเลี้ยวรถจึงไม่สามารถเลี้ยวได้เพราะมีกระเป๋าคาดวางอยู่ ตรงกลาง ประกอบกับ ขับรถด้วยมือเดียว โดยมีอีกข้างหนึ่ง ถือสัมภาระไปด้วย ทำให้บังคับรถให้เลี้ยวไม่ได้ รถ จึงพุ่งตรงไปข้างสะพาน และตกลงไปในลำห้วยใต้สะพานซึ่งมีกองหินอยู่เป็นจำนวนมาก ประกอบกับเป็นช่วงฤดูแล้ง ลำห้วย น้ำแห้งขอด จึงเป็นสาเหตุให้ นายวุฒิชัย ต้อดแก้ว คอหักและเสียชีวิตทันทีในที่เกิดเหตุ นายวุฒิชัย ต้อดแก้ว ได้เรียนอยู่ที่กรุงเทพฯ และได้กลับมาเที่ยวบ้านบิดา มารดาที่อำเภอบ่อเกลือ จังหวัดน่าน ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ และกำลังจะเดินทางกลับกรุงเทพฯอยู่แล้ว ก็มาเกิดเหตุการณ์เสียชีวิตก่อน

เหตุเกิดเมื่อวันที่ 12 เม.ย. 2553 เวลา 22.00 น. บนถนนทางหลวงแผ่นดิน สายบ่อเกลือ - ปัว ช่วง กม.ที่ 47-48 หมู่ที่ 1 บ้านบ่อหลวง ต.บ่อเกลือใต้ อ.บ่อเกลือ ยานพาหนะที่ใช้เป็นรถจักรยานยนต์ฮอนด้า เวฟ หมายเลขทะเบียน กมธ. 244 น่าน และมีผู้ประสบอุบัติเหตุ จำนวน 3 คน คือ

1) นายภัทรารุช มาสบดี อายุ 21 ปี บ้านเลขที่ 100/1 หมู่ที่ 2 ตำบลบางเต้า อำเภอกันทรังษ์ จังหวัดตรัง ได้รับบาดเจ็บ

2) นายสุทธิชัย ไชยวงศ์ อายุ 21 ปี บ้านเลขที่ 84 หมู่ที่ 12 ตำบลหนองแวง อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ได้รับบาดเจ็บ

3) นายวุฒิชัย ต้อดแก้ว อายุ 17 ปี อยู่บ้านเลขที่ 23 หมู่ที่ 1 บ้านบ่อหลวง ตำบลบ่อเกลือใต้ อำเภอบ่อเกลือ จังหวัดน่าน เสียชีวิต

ลักษณะของการเกิดอุบัติเหตุ

เมื่อวันที่ 12 เม.ย. 2553 ซึ่งเป็นช่วงเทศกาลสงกรานต์ปี 2553 มีวันหยุดติดต่อกันหลายวัน นายวุฒิชัย ต้อดแก้ว ได้เดินทางมาจาก กรุงเทพฯ พร้อมกับเพื่อนร่วมงานอีก 2 คน หลังจากที่ได้พักหยุดงานในช่วงเทศกาลหลายวัน เพื่อกลับภูมิลำเนามาร่วมงานประเพณีรดน้ำดำหัวพ่อ –แม่ และญาติผู้ใหญ่ที่เคารพนับถือ ซึ่งเป็นประเพณีทางภาคเหนือ วันที่เกิดเหตุ วันที่ 12 เม.ย. 2553 ได้ขับจักรยานยนต์

ฮอนด้า เวฟ หมายเลขทะเบียน กมธ. 244 น่าน โดยมีนายภัทรารุช มาสบดี และนายสุทธิชัย ไชยวงศ์ ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมงาน เป็นผู้ซ้อนท้าย ไปเที่ยวบ้านญาติในหมู่บ้านเดียวกัน โดยได้มีการ ดื่มสุรากับญาติและเพื่อน ตั้งแต่เวลา 18.00 - 21.30 น. จากนั้นได้ขับขี่รถจักรยานยนต์กลับบ้าน มาตามถนนสายบ่อเกลือ - ปัว เมื่อมาถึงทางแยกที่จะเข้า หมู่บ้าน กม.ที่ 47-48 หมู่ที่ 1 บ้านบ่อหลวง ตำบลบ่อเกลือใต้ อำเภอบ่อเกลือ เป็นช่วงเวลาประมาณ 22.00 น. นายวุฒิชัยได้ขับรถ เลยทางแยกที่จะเข้าไปใน หมู่บ้าน จึงได้เบรคเพื่อจะเลี้ยวรถกลับบริเวณหัวสะพาน รถได้เสียหลักพุ่งลงข้างทางตกลงไปในลำห้วย ซึ่งมีความลึกประมาณ 10 เมตร ทั้งรถผู้ขับขี่และผู้โดยสารทั้ง 3 คน ตกลงไปในลำห้วยกระแทกกับของก้อนหินอย่างแรง ทำให้นายวุฒิชัย ตีอกแก้ว ซึ่งเป็นผู้ขับขี่ได้รับบาดเจ็บสาหัส ไม่รู้สึกตัว เนื่องจากถูกแรงกระแทกที่บริเวณใบหน้า ศรีษะ นายภัทรารุช มาสบดี (นั่งกลาง) และ นายสุทธิชัย ไชยวงศ์ (นั่งท้าย) ก็ได้รับบาดเจ็บสาหัส มีผลเมืองดี ผู้เห็นเหตุการณ์ได้แจ้งหน่วยกู้ชีพกู้ภัยในพื้นที่ และหน่วย กู้ชีพ โรงพยาบาล บ่อเกลือ เข้าช่วยเหลือผู้บาดเจ็บทำการปฐมพยาบาล และนำส่งโรงพยาบาลยุวราชปิ๋ว อำเภอบัว นายวุฒิชัย ตีอกแก้ว ทรพิษบาดแผลไม่ไหว ได้เสียชีวิตในเวลาต่อมา

สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิต

1. ผู้ขับขี่ดื่มสุราก่อนที่จะขับขี่รถกลับบ้าน ทำให้การขับขี่ไม่ปลอดภัย ขับรถด้วยความเร็วทำให้เลยทางแยกที่จะเข้าหมู่บ้าน
2. การบังคับรถไม่คล่องตัวเนื่องจากมีผู้ซ้อนท้าย 2 คน และมีกระเป๋าวางตรงกลางระหว่างคนขับกับคันบังคับรถทำให้ไม่สามารถเลี้ยวรถได้ ประกอบกับ ในขณะที่จะเลี้ยวกลับรถจะมีการเร่งความเร็ว จึงทำให้รถเสียหลักพุ่งลงข้างทางตกลงไปในลำห้วย
3. ลักษณะถนนเป็นถนนสายหลัก ทางหลวงแผ่นดินสายบ่อเกลือ - ปัว กม.ที่ 47-48 ทางตรง ถนนลาดยางแอสฟัลต์ ผิวถนนเรียบ แห่ง ทิศทางการเดินรถแบ่ง เป็น 2 ช่องทาง จราจร มีเส้นแบ่ง ช่องทางจราจรชัดเจน ไม่มีเกาะกลางถนน
4. ยานพาหนะเป็นรถจักรยานยนต์ฮอนด้า เวฟ หมายเลขทะเบียน กมธ. 244 น่าน ไม่มีสภาพการคัดแปลง ระบบเบรคและระบบไฟใช้การได้ปกติ
5. ลักษณะสิ่งแวดล้อม ไม่มีแสงสว่างไฟฟ้าในเส้นทาง ไม่มีสิ่งกีดขวาง ท้องฟ้าแจ่มใส

กรณีศึกษาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากรถทางถนนจังหวัดน่าน

10

ค.ช.ธวัชชัย พนมพิสิฐ อายุ 10 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 53 หมู่ที่ 3 บ.น้ำยาว ต.บ่อ อ.เมืองน่าน จ.น่าน

เหตุเกิดวันที่ 13 เมษายน 2553 เวลา 16.00 น.

บริเวณทางขึ้นลงหาดหินขาว บ.ท่าช้าง ต.ในเวียง อ.เมืองน่าน จ.น่าน

เมื่อวันที่ 13 เมษายน 2553 เวลาประมาณ 16.00 น. เศษ ศูนย์รับแจ้งเหตุโรงพยาบาลน่าน ได้รับแจ้งจากพลเมืองดีว่ามีผู้ได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุรถปิกอัพพลิกคว่ำบริเวณหาดหินขาว มีผู้ได้รับบาดเจ็บจำนวน 4 คน เป็นเด็ก 3 คน เป็นผู้ใหญ่ 1 คน ศูนย์รับแจ้งเหตุโรงพยาบาลน่านจึงได้ส่งการหน่วยกู้ชีพกู้ภัยนำผู้บาดเจ็บส่งโรงพยาบาล

จากการสอบสวน

เช้าวันที่ 13 เมษายน 2553 เวลาประมาณ 07.00 น. อาของ ค.ช.ธวัชชัย พนมพิสิฐ ได้ชวนหลาน ๆ ออกไปเที่ยว สาดน้ำสงกรานต์ โดยใช้รถกระบะโตโยต้า ไทเกอร์ 4 Wheel เป็นพาหนะ มีผู้เดินทางไปเที่ยวทั้งหมดจำนวน 13 คน เป็นเด็ก 8 คน และเป็นผู้ใหญ่ 5 คน โดยได้นำถังบรรจุน้ำบรรทุกท้ายรถจำนวน 2 ถัง ออกจากบ้านเวลา 09.00 น. โดยอาเป็นคนขับ ตอนเช้าได้ขับรถตระเวนเล่นน้ำสงกรานต์บริเวณรอบ ๆ เมืองน่าน จนถึงเวลาประมาณเที่ยง จึงได้พากันไปเล่นน้ำที่บริเวณหาดหินขาวซึ่งไม่เคยมีใครได้ไปเที่ยวมาก่อน เด็ก ๆ พากันเล่นน้ำอย่างสนุกสนาน ส่วนผู้ใหญ่ก็นั่งทานข้าวอยู่บริเวณริมหาด โดยได้มีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ด้วย พอได้เวลาประมาณ 4 โมงเย็น ทั้งหมดก็พากันขึ้นรถเพื่อจะเดินทางกลับบ้าน อาของ ค.ช. ธวัชชัย ได้ขับรถออกจากหาดหินขาวมาตามทางติดกับ ร้านสุริยาการ์เด็น ซึ่งเป็นทางลูกรัง และมีความลาดชัน โดยรถได้ขับบรรทุกน้ำอยู่ในถังท้ายกระบะอยู่ประมาณครึ่งถัง เมื่อรถขึ้นมาถึงเกือบสุดทางลาดชัน ได้มีรถยนต์ อีกคันหนึ่งขับสวนทางมาเพื่อจะลงไปเล่นน้ำ อาของ ค.ช.ธวัชชัย ได้ชะลอรถทำให้เครื่องยนต์ดับ และรถได้ลื่นไถลลงข้างทาง อาของ ค.ช.ธวัชชัยพยายามเหยียบเบรกแต่ก็ไม่เป็นผล รถได้พลิกคว่ำลงข้างทาง 2 ควบ ทำให้ ผู้ที่นั่งกระบะท้ายรถได้รับบาดเจ็บทันที จำนวน 4 คน เป็นเด็ก 3 คน เป็นผู้ใหญ่ 1 คน รถกู้ชีพโรงพยาบาลน่าน ออกเหตุรับผู้ป่วยส่งโรงพยาบาล ทั้ง 4 คน โดย ค.ช.ธวัชชัย ไม่รู้สึกตัว เมื่อไปถึงโรงพยาบาลน่าน แพทย์ได้ ทำการปั๊มหัวใจและนำเข้าห้องผ่าตัด พบว่าดับแตก grade 4 หลังออกจากห้องผ่าตัด แพทย์ได้ส่งเข้ารักษาตัว ที่ห้อง ICU และเด็กชายธวัชชัย ได้เสียชีวิตในเวลาต่อมา

เด็กชายรัชชชัย พนมพิสิฐ เป็นเด็กชายเขา เกิดวันที่ 9 เมษายน 2543 อายุ 10 ปี 4 วัน อยู่บ้านเลขที่ 53 หมู่ที่ 3 บ้านน้ำงาม ตำบลบ่อ อำเภอมืองน่าน จังหวัดน่าน เรียนอยู่ชั้นประถมปีที่ 4 อาศัยอยู่กับบิดา มารดา และญาติพี่น้องรวม 12 คน เป็นเด็ก 5 คน เป็นผู้ใหญ่ 7 คน การพัฒนาการของเด็กทางด้าน การเคลื่อนไหว การพูด พฤติกรรมทั่วไป และระดับสติปัญญา เป็นปกติดีเหมือนเด็กอื่น ๆ ไม่ดื่มสุรา ไม่สูบบุหรี่ ไม่ติดยาเสพติด ไม่เคยเกิดอุบัติเหตุรุนแรงจนต้องมาพบแพทย์หรือนอนรักษาตัวในโรงพยาบาล ขณะเกิดเหตุ บิดา มารดามีอาชีพรับจ้างและค้าขาย บิดามีอายุ 33 ปี เรียนจบระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ชอบดื่มสุรา มารดามีอายุ 28 ปี เรียนจบระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ไม่ดื่มสุรา

สถานที่เกิดเหตุ

บริเวณ หาดหินขาว เป็นหาดริมแม่น้ำน่าน ซึ่งเป็นแหล่งน้ำธรรมชาติ ที่ชุมชนได้จัดให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเฉพาะช่วงเทศกาลสงกรานต์ นักท่องเที่ยวชอบลงไปเล่นน้ำเนื่องจากเป็นช่วงที่อากาศร้อน ประกอบกับเป็นช่วงเทศกาลสงกรานต์ของจังหวัด เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่ได้มาตรฐานและไม่มีมาตรการในการป้องกันคุ้มครองความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว ทางขึ้น ลง หาดหินขาว เป็นทางลูกรัง และลาดชัน สภาพเปียกเนื่องจากการสาดน้ำ และน้ำหกขณะรถวิ่งขึ้นเนิน

สภาพรถยนต์ที่เกิดเหตุ

เป็นรถยนต์กระบะยี่ห้อ โตโยต้า ไทเกอร์ 4 Wheel

สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิต

1. ผู้ขับขี่รถยนต์ ไม่มีความชำนาญ เส้นทาง ดื่มสุรา รถบรรทุกหนัก ประกอบกับมีการนั่งท้ายกระบะรถและมีถังบรรจุน้ำอยู่ท้ายกระบะ เมื่อเกิดอุบัติเหตุจึงทำให้เกิดการบาดเจ็บและเสียชีวิต
2. ทางขึ้นลงหาดหินขาว เป็นทางลาดชัน เป็นทางลูกรัง ไม่ได้มาตรฐาน
3. แหล่งท่องเที่ยว ชุมชนได้จัดให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเฉพาะช่วงเทศกาลสงกรานต์ ไม่ได้มาตรฐานและไม่มีมาตรการในการป้องกันคุ้มครองความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว

กรณีศึกษาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากรถทางถนนจังหวัดน่าน

11

กรณี: นายอดิเรก ปาละ อายุ 21 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 336 ม.12 บ้านน้ำครกใหม่ ต.กองควาย อ.เมือง จ.น่าน

สถานที่เกิดเหตุ: ถนนสายหลักเวียงสา-น่าน บริเวณบ้านน้ำครกใหม่ ต.กองควาย อ.เมือง จ.น่าน

วันที่เกิดเหตุ: วันอังคาร ที่ 13 เมษายน 2553 เวลาประมาณ 24.00 น.

อดิเรก ปาละ หรือ แบท ลูกชายคนเล็กของแม่ไค (หย่าขาดกับคุณพ่อเมื่อแบทอายุได้ 5 ขวบ) แบทเกิดเมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2532 มีพี่สาว 1 คนชื่อพี่บี อายุมากกว่าแบท 7 ปี ปัจจุบันมีครอบครัวแล้ว และทำงานที่ชลบุรี

หลังจากแบทเรียนจบชั้น ม. 3 ที่โรงเรียนนันทบุรีวิทยา ก็ตั้งใจจะเรียนต่อสายอาชีพที่วิทยาลัยเทคนิคน่าน แต่หลังจากที่แบทเข้าเรียนได้ 2 เทอม ก็พบรักกับเพื่อนสาวที่เรียนด้วยกันและทั้งสองตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน จึงได้ลาออกจากโรงเรียนแล้วออกมารับจ้างเป็นพนักงานที่ห้างโลตัสน่าน และมีลูกน้อยด้วยกัน 1 คน ชื่อน้องฟอรัส หรือเด็กชายอดิสร ปาละ อายุ 1 ปี 7 เดือน ชื่อนี้แบทเป็นคนตั้งให้ลูกเอง

ปกติ... แบทไม่มีปัญหาสุขภาพ สายตาและอารมณ์ปกติ ช่วยแม่ทำงานบ้าน ทำนา ทำสวน เป็นคนเอื้อเฟื้อ ห่วงใยคนอื่น รักแม่ไค รักคุณตา รักภรรยา รักลูกมาก เป็นที่รักของญาติพี่น้องและเพื่อน ๆ ไม่ว่าจะเพื่อนรุ่นเดียวกัน เพื่อนรุ่นพี่ หรือเพื่อน ๆ รุ่นน้อง ... แม่ไคบอกว่า... หลังเลิกงานทุกวัน แบท จะเป็นคนดูแลคุณตา อาบน้ำแต่งตัวให้คุณตาซึ่งพิการแขนขาขยับได้เพียงเล็กน้อย... ทุกคนต่างเห็นว่าแบทเป็นคนเสียสละ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น ชอบเสนอหน้า ชอบเล่นกีฬา แต่... ก็เป็นคนใจร้อน ผลิตลาม และบางครั้งก็โมโหง่าย ...

แม่ไคเล่าให้ฟังว่า ... วันที่ 12 เมษายน 2553 ซึ่งเป็นวันเตรียมตัวเข้าสู่เทศกาลสงกรานต์หรือปีใหม่เมือง ... ขณะที่แม่ไคไปเฝ้าคุณตาซึ่งไม่สบายนอนพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลน่าน ... น้ำไก่อ(น้ำสาวของแบทที่ไปเปิดกิจการร้านซ่อมรถอยู่ที่ลพบุรี และแบทเคยไปช่วยทำงานด้วยระยะหนึ่ง ซึ่งน้ำไก่อรักและเอ็นดูแบทมาก) ได้กลับมาเยี่ยมบ้านพร้อมครอบครัว และตั้งใจจะมาสังสรรค์เฉลิมฉลองปีใหม่เมืองกับหลานแบท

วันนั้น... เวลาประมาณบ่าย 3 กว่า ๆ น้ำไก่อได้โทรศัพท์มาหาแบทหลายครั้ง แต่แบทไม่สะดวกที่จะไปหา... จนเย็น ... น้ำไก่อให้หลานอีกคนขี่จักรยานมาตามหาแบทและให้แบทไปหาจนได้เพราะน้ำไก่อเตรียมเหล้า เบียร์ และอาหารกับแก้ม(เตรียมอย่างดีมาจากลพบุรี) ...

แบทไปหาน้ำไก่อพร้อมภรรยาและลูกน้อย... ทุกคนกิน ดื่ม และพูดคุยกันอย่างสนุกสนาน เว้นแต่ภรรยาของแบทที่ไม่ดื่ม... จนเวลาประมาณ 4 ทุ่ม... แบทได้พาภรรยาและลูกน้อยกลับบ้าน... แบทขอกลับไปดื่มและพูดคุยกับน้ำไก่อต่อ... ภรรยาที่ไม่ได้ขจัดขึ้น... จนเวลาประมาณเที่ยงคืน... แม่ไค... ภรรยา... และทุกคน

ตกใจ แทบช็อค ... มีคนบอกว่า... แบทซี่มอเตอร์ไซค์ประสบอุบัติเหตุ ... ไม่ทราบว่าจะเกิดเหตุที่ไหน และเป็นอย่างไร?...

ทุกคนออกตามหาแบท... เจอแบทกำลังได้รับความช่วยเหลือจากทีมกู้ชีพ-กู้ภัย อบต.กองคาวย อบต.คูใต้ และทีมโรงพยาบาลน่าน แต่ก็ดูเหมือนหมดหวังเพราะทีมงานกู้ชีพบอกว่า... แบทไม่รู้สีกตัว ไม่มีสัญญาณชีพ คลำชีพจรไม่ได้ ไม่หายใจ... ทีมงานจึงช่วยฟื้นคืนชีพ ณ จุดเกิดเหตุ และรีบนำส่ง รพ.น่าน แพทย์ระบุว่า... แบทเสียชีวิตก่อนถึงโรงพยาบาล หรือเสียชีวิต ณ จุดเกิดเหตุ เนื่องจากสมอง ถูกกระทบกระเทือนอย่างแรง

ทราบทีหลังว่า... ก่อนเกิดเหตุ... เจมและม๊อต เพื่อน้องของแบทซึ่งนั่งดื่มด้วยกันบอกว่า... จะไปซื้อน้ำมันรถ(ปั๊มหยอดเหรียญ) โดยขอขี่รถของเปา ซึ่งนั่งดื่มอยู่ด้วยกัน... แบทอาสาจะไปส่งเจมกับม๊อต โดยไม่มีใครขัดข้อง... แบทเป็นคนขับเจมและม๊อตซ้อนท้าย ทุกคนไม่มีใครสวมหมวกกันน็อก และคาดว่าทุกคนอยู่ในอาการมึนเมา...

ทีมงานสอบสวนได้สอบถามที่สังวร พิษณุ และพีสมพงษ์ ทีมกู้ชีพ-กู้ภัย อบต.กองคาวย ได้ความว่า... หลังได้รับแจ้งเหตุทีมงานได้รับออกตรวจสอบเหตุตามที่ได้รับแจ้งทันที... แต่ข้อมูลที่รับแจ้งไม่ทราบสถานที่เกิดเหตุที่ชัดเจน... แต่ก็พบเจมและม๊อตอยู่ที่ศาลาข้างถนน ห่างจากจุดเกิดเหตุประมาณ 500 เมตร... ทั้งสองมีบาดแผลถลอกเล็กน้อยตามแขนขา อาการสลึมสลือ ถามตอบไม่ค่อยรู้เรื่อง... จึงบอกให้ตั้งสติและพาไปที่เกิดเหตุ... จึงพบศพของแบทนอนคว่ำหน้า ไม่รู้สึกตัว ปลุกไม่ตื่น และมีมดตามตัวเต็มไปหมด ใกล้กับต้นสักใหญ่ทาง สภาพรถพักยับเยิน ใช้งานไม่ได้

ทีมงานสอบสวนได้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ... แบทเริ่มขับจักรยานมอเตอร์ไซค์เมื่อสมัยเรียนอยู่ชั้น ม. 1 ชอบขับเร็ว และเคยประสบอุบัติเหตุขับรถขณะมึนเมาแอลกอฮอล์ร่วมกับเพื่อนซึ่งซ้อนท้ายไปด้วยกันเมื่อ 3 ปีที่แล้ว(อายุ 18 ปี) ตอนนั้นต้องนอกพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลน่าน 3 วัน... เคยไปสอบใบขับขี่ 1 ครั้ง สอบไม่ผ่านและไม่เคยไปสอบอีก... ไม่มีใบขับขี่

แม่ไคและทุกคนที่รู้จักแบทต่างเสียใจ เศร้าใจ ... ช่วยกันจัดงานศพอย่างประหยัด 5 วัน 4 คืน หมดเงินไปประมาณ 8 หมื่นบาท ของกินของใช้ส่วนใหญ่เพื่อนบ้านนำมาสมทบ แล้วช่วยกันทำ

งานศพ... ได้รับเงินจาก พรบ. 3 หมื่น 5 พันบาท และกลุ่มต่าง ๆ ในหมู่บ้านร่วมสมทบอีกประมาณแสนกว่าบาท ... ซึ่งเงินที่เหลือจากการจัดงานศพ ... ภรรยาของแบทจะเก็บไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลลูก ... และหลังจากทำบุญ 100 วันแล้ว ภรรยาแบทบอกว่า... จะพาลูกไปหาแม่ (หย่ากับพ่อแล้วไปแต่งงานใหม่) ที่กรุงเทพฯ

แม่ไคบอกว่า... ต้องซื้อรถใหม่ให้เปา 1 คัน (ราคา 3 หมื่น 5 พันบาท) และซากรถของเปาขายเป็นเศษเหล็กได้ 8 พันบาท ส่วนเจมและม๊อตช่วยคนละ 3 พันบาท

สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิต

1. คนขับรถมีอาการมึนเมา คีตกะนอง ไม่สวมหมวกนิรภัย อาจขับรถเร็วและประมาท ประกอบกับถนนมืด ทำให้รถเสียหลักแล่นออกนอกเลนไปชนกับต้นไม้บริเวณไหล่ทาง (ทางตรง)
2. การแจ้งเหตุล่าช้า ไม่ชัดเจนว่าเหตุเกิด ณ ที่ใด ผู้บาดเจ็บมีอาการเป็นอย่างไร และไม่มีรถช่วยเหลือเบื้องต้นก่อนทีมกู้ชีพ-กู้ภัยจะไปถึง

กรณีศึกษาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางถนนจังหวัดน่าน

12

กรณี: นายชาคริต ศรีรัมย์ อายุ 17 ปี

ที่อยู่บ้านเลขที่ 72 หมู่ 5 ต.สวด อ.บ้านหลวง จ.น่าน

เกิดเหตุถนนในหมู่บ้าน บ้านดอนหล่ายทุ่ง หมู่ที่ 2 ตำบลสวด อำเภอบ้านหลวง จังหวัดน่าน

วันที่ 15 เมษายน 2553 เวลา 20.00 น.

นายชาคริต ศรีรัมย์ หรือ เท เป็นลูกชายคนโต ของแม่ลัดดาวัลย์ ชูส่งแสง ปัจจุบันอายุ 45 ปี พ่อของเท เป็นคนจังหวัดบุรีรัมย์ เทอายุได้ 3-4 ขวบ พ่อแม่ก็เลิกกัน พ่อกับเทได้ติดต่อกันตลอด ต่อมาพ่อของเทได้ไปทำงานที่ประเทศ ใต้หวัน ตอนนั้นเทเรียนอยู่ชั้นประถม ปีที่ 3 เลยขาดการติดต่อกันจนกระทั่งขณะนี้พ่อของเทก็ยังไม่ว่าทราบว่าเทได้เสียชีวิตแล้ว

หลังจากพ่อกับแม่ได้แยกทางกันประมาณ 10 ปี นางลัดดาวัลย์ก็แต่งงานใหม่ กับนายเกียรติศักดิ์ ชูส่งแสง ซึ่งเป็นคนอำเภอทุ่งสง โดยนางลัดดาวัลย์ได้ไปอยู่กับนายเกียรติศักดิ์ ชูส่งแสง ที่อำเภอทุ่งสงด้วยมีบุตรด้วยกัน 2 คน เทจึงต้องอยู่กับน้าสาว ซึ่งเป็นน้องของนางลัดดาวัลย์ ชื่อ น้าบัวขาว สุดสม ปัจจุบันอายุ 40 ปี ซึ่งแต่งงานแล้ว แต่ไม่มีบุตร จึงอุปการะเลี้ยงดูเทเหมือนลูกของตนเอง ดูแลความเป็นอยู่ทุกอย่าง และ เท ก็ รักและเคารพนับถือน้าสาวเสมือนแม่ของตนเอง

นางลัดดาวัลย์และนายสม เกียรติก็ได้แยกทางกันเมื่อปี 2551 นางลัดดาวัลย์ ก็ได้ พาลูกทั้งสอง กลับมาอยู่ที่บ้านดอนหล่ายทุ่ง ตำบลสวด อ.บ้านหลวง จ.น่าน และเทก็ได้ย้ายมาอยู่บ้านหลังเดียวกับแม่และน้องอีก 2 คน โดยนางลัดดาวัลย์ผู้เป็นแม่ก็ได้ทำงานเป็นแม่ครัวอยู่ที่โรงเรียนบ้านดอนหล่ายทุ่ง

เท เรียนอยู่ชั้นมัธยม โรงเรียนบ้านหลวง และเดินทางไปโรงเรียนด้วยรถจักรยานยนต์ยี่ห้อ ยามาฮ่าเมททุกวัน รถจักรยานยนต์คันนี้ซื้อเมื่อปี 2540 โดยเทได้ขับรถมอเตอร์ไซด์เป็นมาเป็นเวลา 6 ปี แล้ว และได้ใช้รถคันนี้มา โดยตลอด แต่ยังไม่ มีทำใบขับขี่ ไม่ชอบสวมหมวกกันน็อค ไม่เคยมีประวัติ การเกิดอุบัติเหตุ และไม่เคยโดนจับเรื่องหมวกกันน็อค

เทกลับมาบ้านก็จะช่วยแม่ลัดดาวัลย์ทำงานบ้านและเลี้ยงน้องทั้ง 2 คน และมักจะไปช่วยแม่ ลัดดาวัลย์ ขายไก่อ่างที่บริเวณริมถนนใกล้ ๆ กับที่เกิดเหตุด้วย

เทเป็นคนมีสุขภาพแข็งแรงดี สายตาปกติ ไม่สวมแว่นตา เป็นคนอารมณ์ดี เทชอบกิน ดั้มมามาก จะมีหงุดหงิดบ้างเวลาน้อง ๆ แย่งกินดั้มมามา ปกติเทเป็นคนไม่ชอบดื่มเหล้า จะมีบ้างก็บางครั้ง

ก่อนเกิดเหตุ เทได้ไปยกมือไหว้พ่อ แม่ และเพื่อน ๆ ขอภัยที่ได้ล่วงเกินอะไรไป เหมือนกับ จะมีล้างสังขรณ์ ได้ถ้าหาก่อนจะเสียชีวิต เพราะโดยปกติจะไม่ได้ทำแบบนี้ และได้ขออนุญาตแม่ไปกินเลี้ยง ที่บ้านเพื่อน และได้ขอเงินแม่ไปซื้อน้ำแข็ง โดยแม่ก็ได้ให้เงินไป 100 บาท เทได้ขี่รถจักรยานยนต์ ออกจาก บ้านไปเมื่อเวลา 14.00 น.

เมื่อเวลาประมาณ 20.00 น. ได้มีคนมา บอกว่าเกิดอุบัติเหตุ ขับ รถชนต้นไม้และหลักกัน โค้ง ขณะที่กำลังจะขับรถกลับบ้าน บริเวณปากซอยที่ 2-3 (บ้านของที่อยู่ซอยที่ 11) ขณะนี้ยังไม่รู้สึกตัว เพื่อนๆ ที่จี๊กรายยนต์ตามมาต่างๆ เห็นเหตุการณ์ ก็ได้เข้าไปช่วยเหลือ ด้วยการช่วยพยุงซ้อนมอเตอร์ไซด์ เพื่อที่จะนำไปส่งที่โรงพยาบาลบ้านหลวง จี๊ไปได้ประมาณ 100 เมตร ก็มีเพื่อนบ้านใกล้ๆ บริเวณนั้นชื่อ นายสมาน ซึ่งมีรถยนต์ กระบะได้ช่วยเหลือนำส่งที่โรงพยาบาลบ้านหลวง โดยมีน้ำบัวขาว สดสม นั่งท้าย รถกระบะ ไปด้วยโดยเอาหัวเทหนูตักไปตลอดทางจนถึงโรงพยาบาลบ้านหลวง

จากสถานที่เกิดเหตุไปถึงโรงพยาบาลบ้านหลวง ระยะทางประมาณ 4 ก.ม. ถึง โรงพยาบาลเวลา ประมาณ 20.29 น. แพทย์ได้ทำการรักษา อาการบาดเจ็บพบว่าผู้ป่วยเมาสุรา และบาดเจ็บที่ศีรษะเนื่องจาก กระแทกของแข็ง หลังจากนั้นได้นำผู้ป่วยส่งต่อไปยังโรงพยาบาลน่าน เมื่อเวลา 21.00 น.

โรงพยาบาล น่านได้รับตัวไว้รักษาต่อที่ตึกราษฎร์ประชา แต่ก็ไม่สามารถช่วยชีวิตของน้องเท ได้จากไปเมื่อเวลา 03.00 น. ของวันที่ 16 เมษายน 2553

ญาติได้นำศพของน้องเท มาบำเพ็ญกุศลที่บ้านดอนหลายทุ่ง ต.สวด อ.บ้านหลวง จ.น่าน ระหว่างวันที่ 16-19 เมษายน 2553 รวม 4 วัน 3 คืน หมดค่าใช้จ่ายในการจัดงานศพประมาณ 80,000 บาท โดยได้ รับเงิน ฌาปนกิจ สงเคราะห์ ของหมู่บ้าน จำนวน 20,000 บาท เงิน ประกันชีวิตของสินมั่นคง ประกันภัย 100,000 บาท และเงินร่วมทำบุญจากชาวบ้านอีกประมาณ 10,000 บาท

สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิต

1. ดื่มสุรา ขับรถเร็ว ไม่สวมหมวกนิรภัย
2. เกิดเหตุเวลากลางคืน ไม่มีไฟฟ้าแสงสว่าง
3. ถนนเป็นทาง โค้งเล็กน้อย และเป็นเนิน
4. ผู้เห็นเหตุการณ์และญาติ ได้เข้าทำการช่วยเหลือด้วยตนเอง โดยไม่ได้แจ้งขอความช่วยเหลือจาก

ศูนย์แจ้งเหตุ ประกอบกับถนนบางช่วงเป็นลูกรังค่อนข้างขรุขระทำให้ใช้เวลาในการเดินทางนาน

กรณีศึกษาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางถนนจังหวัดน่าน

13

กรณี : น.ส.มนัสนันท์ จันทะวงศ์ อายุ 25 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 19 หมู่ 7 บ้านวังผา ต.และ อ.ทุ่งช้าง จ.น่าน

เกิดเหตุเมื่อวันที่ 16 เมษายน 2553 เวลา 16.15 น.

สถานที่เกิดเหตุบนทางหลวงหมายเลข 1080 สายน่าน-ทุ่งช้าง กม.21+100

ในบรรยากาศช่วงเทศกาลสงกรานต์ ปี 2553 ซึ่งเป็นช่วงแห่งความสุขสนุกสนานของทุกคนและเป็นวันครอบครัวของชาวไทยเราด้วย เหตุการณ์ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้นกับครอบครัวหนึ่ง ก็ได้เกิดขึ้นโดยไม่ทันตั้งตัว ในเสี้ยวพริบตาเดียว นำมาซึ่งความสูญเสียอันใหญ่หลวง

เมื่อวันที่ 12 เมษายน 2553 น.ส.มนัสนันท์ จันทะวงศ์ ชื่อเล่นว่า แอ้ว อายุ 25 ปี ได้เดินทางมากับสามี ชื่อ “วิทย์” ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ขับขี่ยานพาหนะซึ่งเป็นรถเก๋ง ยี่ห้อ มาสด้า 323 จากจังหวัดเชียงใหม่มาที่จังหวัดน่าน เพื่อมารดน้ำดำหัว ผู้เฒ่าผู้แก่ในครอบครัวและพบลูกชาย อายุ 8 ขวบ ชื่อ “น้องแมททริว” ที่อยู่กับแม่ ชื่อ “ละเอียด “ และ ตา ชื่อ “เลิศ” ที่อยู่บ้านเลขที่ 19 หมู่ 7 บ้านวังผา ต.และ อ.ทุ่งช้าง จ.น่าน ระหว่างที่อยู่ที่บ้านตานั้น น้องแอ้วกับสามี ได้ออกไปขายของที่ตลาดของหมู่บ้านทุกวัน ของที่ขายก็เป็นประเภทน้ำหอมและเครื่องประดับของแต่งตัวผู้หญิง เช่น สร้อยแขน ลูกปัดต่าง ๆ กว่าจะกลับบ้านได้ ก็เป็นเวลา ประมาณ สามถึงสี่ทุ่มทุกวันและกว่าจะทำธุระส่วนตัวของตัวเองเสร็จกว่าจะเข้านอนได้ก็น่าจะเกือบเที่ยงคืน ชีวิตจะเป็นแบบนี้ทุกวัน จนถึงวันที่ต้องเดินทางกลับเชียงใหม่

วันที่ 16 เมษายน 2553 “แอ้ว”กับ สามีชื่อ “วิทย์” ก็ต้องเดินทางกลับจังหวัดเชียงใหม่ โดย “วิทย์” ก็เป็นผู้ขับขี่ รถเก๋งมาสด้า 323 คันเดิมกลับเชียงใหม่ พร้อมกับ “แอ้ว” โดยได้ออกเดินทางเมื่อเวลาประมาณ 15.00 น. และเมื่อเดินทางมาได้สักพักมีฝนตกลงมาพริ้ว ๆ ถึงบริเวณ กม. 21+100 บนทางหลวงหมายเลข 1080 ตอนน่าน-ท่าวังผา (บริเวณบ้านหาดปลาแห้ง) รถที่วิทย์ ขับมานั้นก็ลื่นไถลแฉลบไปด้านขวา ผังตรงกันข้าม ชนเข้ากับต้นไม้ข้างทางอย่างจัง ทำให้ “แอ้ว”(ภรรยา) ไม่รู้สึกตัวและมีเลือดออกเป็นจำนวนมาก ส่วน “วิทย์” ที่เป็นผู้ขับขี่ ได้รับบาดเจ็บเล็กน้อยเท่านั้น

การให้ความช่วยเหลือ : ขณะนั้นมีรถขบวนของผู้ว่าราชการจังหวัดน่านนายวิโรจ วิวัฒน์วานิช นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดน่านนายรินทร์ เหล่าอารยะ นายชวีช เพชรวิระ หัวหน้าป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดน่าน และหัวหน้าส่วนราชการต่างๆ ซึ่งเดินทางไปราชการกำลังเดินทางกลับจาก อ.ท่าวังผา มาจะเข้าตัวเมืองจังหวัดน่าน ได้ผ่านมาถึงบริเวณนั้นพอดี จึงได้แจ้งให้หน่วยกู้ชีพ 1669 มาทำการให้ความช่วยเหลือนำส่งผู้บาดเจ็บไปส่งโรงพยาบาลน่าน และหน่วยงาน แขวงการทางน่านที่ 2 ก็ได้เข้าไปให้

ความช่วยเหลือยกกรณีที่เกิดเหตุไสรถคนบรรทุกไปส่งที่ในเมือง ซึ่งต่อมาผู้บาดเจ็บก็ได้เสียชีวิตเพราะ
ทนพิษบาดแผลไม่ไหว

ป้าคำดี สอนเตโช อายุ 54 ปี ป้าของผู้ตาย ซึ่งได้รับการบอกเล่าของ “วิทช์” (ซึ่งขณะนั้นวิทช์
ได้ไปทำงานอยู่ที่เชียงใหม่แล้ว) ว่าขณะที่วิทช์ขับรถไปนั้น “แอ้ว” ผู้ตายได้หลับไปตลอดทาง และไม่ได้คาด
เข็มขัดนิรภัย ส่วนวิทช์ได้คาดเข็มขัดนิรภัย วิทช์ได้หันหน้าไปปลูกเรียก “แอ้ว” ให้ตื่นเพื่อที่จะให้ช่วยดู
เส้นทาง เพราะวิทช์ไม่คุ้นเคยเส้นทาง เกรงว่าจะหลงทาง ขณะที่หันหน้ามาปลูกนั้นแอ้วก็กำลังขยี้ตาตื่น ก็มี
รถยนต์อีกคันหนึ่งวิ่งแข่งมาจากด้านหลังปาดหน้ารถของวิทช์ ทำให้วิทช์สับสนตกใจและเบรกกะทันหัน
รถยนต์ที่ขับอยู่จึงเสียหลักลื่นไถลไปชนกับต้นไม้ฝั่งตรงข้ามอย่างจัง แอ้วสลบแน่นิ่งไม่รู้สีกตัว วิทช์ ก็
ร้องไห้กอดแอ้ว พยายามเขย่าปลูกให้รู้สึกตัวและเรียกชื่อตลอดเวลา แต่แอ้วก็ไม่รู้สึกตัว วิทช์ จึงได้โบก
เรียกรถที่วิ่งผ่านไปมาบริเวณนั้นให้ช่วยเหลือภรรยาของตนเองด้วย แต่ก็ไม่มีรถคันไหนจอดเลย วิทช์ฯ โดย
ญาติๆ ก็คิดกันว่าคงเห็นเป็นรถที่เป็นป้ายทะเบียนรถของเชียงใหม่ จึงไม่มีใครช่วยเหลือ โดยเกรงว่าจะได้รับ
ความเดือดร้อนหรือไม่ก็เกรงว่าไม่ใช่คนน่าเชื่อถือไม่คิดที่จะช่วยก็เป็นไปได้

ป้าคำดีเล่าว่า แอ้ว ผู้ตาย เป็นลูกคนที่ 2 ของน้องสาวชื่อ “เอียด” อายุ 50 ปี ซึ่งมีลูก 2 คนด้วยกัน
พี่สาวจบปริญญาตรี ปัจจุบันทำงานบริษัทฯ อยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ยัง โสด ปัจจุบันแม่เอียดอาศัยอยู่กับพ่อเลิศ
จันทร์ดาวงค์ ซึ่งเป็นตาของผู้ตาย ปัจจุบันอายุ 80 ปี ซึ่งภรรยาตาเลิศได้เสียชีวิตแล้วประมาณ 2 ปี ตาเลิศมีลูก
7 คน ตายไปแล้ว 2 คน ปัจจุบันเหลืออยู่ 5 คน แม่เอียดฯ เป็นลูกคนที่ 3 ของตาเลิศ แม่เอียดฯ เลิกกับสามีซึ่ง
เป็นพ่อของแอ้ว ตอนแอ้วกำลังเรียนอยู่ชั้น ป.3 และพี่สาวเรียนอยู่ชั้น ม.ศ.3

ปัจจุบัน แอ้วอายุ 25 ปี เรียนจบ ม.6 โรงเรียนทุ่งช้าง จังหวัดน่าน ออกมาก็ไม่เรียนต่อแล้ว
ได้ทำงานธุรกิจส่วนตัวด้วยการขายของกีฬามากมายเป็นของประดับแต่งตัวของผู้หญิง ประเภทสร้อยแขน
กำไล กำไลข้อมือ ตามตลาดนัดต่างๆ เดินทางไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งไปเจอ วิทช์ ที่เชียงใหม่ แต่วิทช์ ทำงานอยู่ที่
อุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง แอ้ว ก็จะอยู่ที่เชียงใหม่กับวิทช์ จะกลับมาบ้านที่วังผา ตำบลและ อ.ทุ่งช้าง จ.น่าน
ปีละ 2- 3 ครั้ง และมาครั้งหลังนี้ก็เป็นครั้งที่ 3 ของปีนี้ แอ้วเคยมีสามีมาก่อนเป็นฝรั่ง มีลูกด้วยกัน 1 คน
ชื่อ น้องแมททริว และได้แยกทางกันเมื่อน้องแมททริว อายุได้ 2 ขวบครึ่ง ปัจจุบันน้องแมททริว อายุได้
8 ขวบ เรียนอยู่ชั้น ป.2 ที่โรงเรียนบ้านเวียงสอง อ.ทุ่งช้าง จ.น่านและน้องแมททริว ก็อาศัยอยู่กับยายชื่อเอียด
ซึ่งเป็นแม่ของแอ้ว และพ่ออ้อยเลิศ(ตาทวด) เป็นผู้เลี้ยงดูและคอยรับ-ส่งไปโรงเรียนทุกวัน ปัจจุบันสามีที่
เป็นฝรั่งอยู่ที่กรุงเทพฯ แอ้ว คบกับ วิทช์ฯ ได้ประมาณ 2-3 เดือนก็ตกลงอยู่ด้วยกัน และได้จดทะเบียนสมรส
กันเมื่อวันที่ 9 เมษายน 2553 นี้เอง และไม่มีลูกด้วยกัน ทั้ง 2 คน ได้ออกไปขายของตามตลาดนัดและถนน
คนเดินทุกวัน วิทช์ จะขายของเป็นประเภทพวกน้ำหอมและแอ้วขายของประเภทเครื่องประดับของสตรี
ออกไปขายของและนอนดึกกันทุกวัน แอ้วขับรถยนต์ไม่เป็น วิทช์จึงเป็นคนขับรถยนต์เองทุกครั้ง หลังจาก
แอ้วได้เสียชีวิตไปแล้วปัจจุบัน วิทช์ฯ พักอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่

รถยนต์ คันที่เกิดเหตุชนต้นไม้ นั้น เป็นรถยนต์ของวิทย์ฯ ซึ่งยืมขับมาจังหวัดน่าน (วิทย์กับแอ้ว กำลังเก็บเงิน ไว้เพื่อที่จะซื้อรถยนต์เป็นของตนเองแต่ก็มาเกิดอุบัติเหตุเสียก่อน) สภาพรถเป็นรถเก่าหลายปี

ค่าใช้จ่ายในการจัดงานศพ

งานศพของแอ้ว ได้ทำพิธีอยู่ที่บ้านของปู่จังหวัดน่าน โดยตั้งศพไว้ 3 วัน 2 คืน มีค่าใช้จ่าย รวมประมาณ 80,000 บาท

รายรับที่ได้รับ

มีเงินฌาปนกิจของหมู่บ้าน จำนวน 14,000 บาท ได้เงินประกันภัยรถยนต์ จำนวน 200,000 บาท (เงินนี้ได้ใช้จ่ายให้เจ้าของรถยนต์ที่ชนต้นไม้ที่เป็นญาติของวิทย์ฯ ไปจำนวน 30,000 บาท และให้แม่เอียดไว้ จำนวน 40,000 บาท ส่วนที่เหลืออยู่อีก 30,000 บาท ฝากเข้าบัญชีธนาคารไว้ให้น้อง แมททริว ลูกชายของแอ้วไว้ เพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อในอนาคต)

สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิต

1. ผู้ขับขี่ประมาทเนื่องจากละสายตาจากถนนเพื่อมาปลูกแอ้วที่นั่งหลับอยู่ข้างๆ ให้ตื่นมาช่วยดูเส้นทาง จึงทำให้ขาดสมาธิในการขับขี่รถยนต์
2. สภาพถนนเปียกเพราะเป็นช่วงเวลาที่ฝนเริ่มตก จึงทำให้ถนนลื่น
3. มีรถยนต์ขับแซงปาดหน้า ทำให้วิทย์ตกใจและเหยียบเบรกกะทันหันไม่สามารถควบคุมได้ รถยนต์เสียหลักลื่นไถลไปชนต้นไม้ฝั่งตรงข้ามอย่างแรง
4. แอ้ว ซึ่งนั่งด้านหน้าคู่คนขับทางด้านซ้าย ไม่ได้คาดเข็มขัดนิรภัย เมื่อเกิดอุบัติเหตุจึงได้รับบาดเจ็บ จนถึงกับเสียชีวิตในที่สุด ส่วนวิทย์ ผู้ขับขี่รถยนต์ ไม่ได้รับอันตรายมากนัก เพียงแค่บาดเจ็บเล็กน้อยเท่านั้น เนื่องจากได้คาดเข็มขัดนิรภัย
5. ผู้ขับขี่ขับรถยนต์น่าจะขับขี่ด้วยความเร็วเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ (เกินกว่า 40 กม.) มีความประมาท เพราะเส้นทางเป็นทางโค้งและขึ้นเนิน
6. ผู้ขับขี่ไม่ชำนาญเส้นทาง
7. ลักษณะการชน เกิดบริเวณที่นั่งข้างหน้าด้านซ้ายของรถยนต์ ตรงบริเวณที่แอ้วนั่งพอดี

กรณีศึกษาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางถนนจังหวัดน่าน

14

กรณี: ดช.อภิสิทธิ์ พิมพาลัย(ปีเตอร์) อายุ 10 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 73 ม.5 บ้านห้วยแก้ว ต.น้ำปัว อ.เวียงสา จ. น่าน

สถานที่เกิดเหตุ: ถนนหน้าโรงเรียนตาลชุมพิทยาคม ต.ตาลชุม อ.เวียงสา จ.น่าน

วันที่เกิดเหตุ: ศุกร์ที่ 7 พฤษภาคม 2553 เวลาประมาณ 10.00 น.

เช้าวันศุกร์ที่ 7 พฤษภาคม 2553 เวลาประมาณ 07.00 น. อภิสิทธิ์ พิมพาลัย หรือ ปีเตอร์ เด็กนักเรียนชั้น ป.4 อายุ 10 ขวบ พร้อมเพื่อนรุ่นพี่(โตเติ้ล) นักเรียนชั้น ม. 2 ออกจากบ้านโดยบอกว่าจะไปช่วยพัฒนาวัด ...ทราบภายหลังว่าทั้งสองได้พากันไปดูการชนไก่ที่บ้านนากอก ซึ่งอยู่ไกลออกไปประมาณ 10 กิโลเมตร

ญาติ ๆ เล่าให้ฟังว่า... ทั้งสองคนเพิ่งหัดขับรถได้ประมาณ 10 กว่าวัน และเพื่อนบ้านบอกว่าปีเตอร์ ชอบขับรถเร็ว และไม่เคยใส่หมวกนิรภัย

โตเติ้ลเล่าให้ฟังหลังจากรักษาตัวที่โรงพยาบาลน่าน 8 วัน ... วันนั้น ปีเตอร์และโตเติ้ลชวนกันไปดูการชนไก่ที่บ้านนากอก ซึ่งเป็นสิ่งที่ทั้งสองชื่นชอบมากพอ ๆ กับกีฬาฟุตบอลที่ทั้งสองจะพากันไปเล่นที่สนามโรงเรียนทุกเย็นหลังเลิกเรียน ... วันนั้น ปีเตอร์เป็นคนขับทั้งขาไปและขากลับ(รถของลุงโตเติ้ลซึ่งใช้มาแล้ว 17 ปี)... ทั้งสองไม่สวมหมวกนิรภัย ขากลับ... เมื่อมาถึงบริเวณบ้านใหม่หน้าโรงเรียนตาลชุมพิทยาคม จะมีทางโค้งยาวเล็กน้อยก่อนถึงทางตรงที่เป็นจุดอุบัติเหตุ โตเติ้ลบอกว่า... ปีเตอร์ขี่รถเร็วมาก ขณะที่ขับรถลงเนินมา รถกินเลนไปทางขวา... แล้วบังเอิญรถ 10 ล้อพ่วงคันใหญ่สวนทางมาพอดี ปีเตอร์จึงหักหลบกะทันหัน... รถเสียหลักเกี่ยวกับเสาไฟฟ้า... ปีเตอร์หน้ากระแทกเสาไฟฟ้าข้างทาง ทั้งสองกระเด็นออกจากรถ ..โตเติ้ลพอมีสติก็พยายามกระเสือกกระสนไปพิงร่างบริเวณต้นกล้วยใกล้ ๆ ที่เกิดเหตุ เห็นปีเตอร์นอนคว่ำหน้า พยายามจะเรียกแต่ไม่มีแรงหลังจากนั้นก็รู้สึกตัว...

ปีเตอร์... เป็นลูกชายคนเล็กในจำนวนลูกชาย 3 คน (ปวช., ม.5, และปีเตอร์ ป.4) คุณพ่อเป็นคนนครพนม... พ่อและแม่ ไปทำงานบริษัทที่สมุทรปราการ นาน ๆ จะกลับบ้านที... ปกติ ปีเตอร์จะมีน้ำสาวซื้อครุฑงศ์บาลเป็นคนดูแล...

พี่ชายคนโตเล่าให้ฟังว่า ... ปีเตอร์เป็นคนอ้วน ตัวใหญ่ อารมณ์ดี ไม่คือ ชอบเตะฟุตบอล และชอบดูการชนไก่ ...

วันเกิดเหตุ : 7 พฤษภาคม 2553 เวลาประมาณบ่ายโมง เจ้าหน้าที่สถานีอนามัยตาลชุมเล่าให้ฟังว่า... มีโทรศัพท์จาก อสม. โทรเข้ามาถือือเจ้าหน้าที่ สอ. แจ้งขอความช่วยเหลือ... พยาบาล 2 คนพร้อมลูกจ้าง

สอ. อีก 1 คน รีบไปที่เกิดเหตุ ... มีชาวบ้านมุงดู 3-4 คน ... พบปีเตอร์นอนคว่ำหน้า มีบาดแผลที่บริเวณ
ใบหน้าและศีรษะ ไม่รู้สึกตัว ไม่มีสัญญาณชีพ ... ห้างออกไปประมาณ 30 เมตร พบไต้เติลนั่งพิงต้นกล้วยอยู่
... มีเลือดบริเวณใบหน้า อาการสติมสลือ ถามตอบไม่รู้เรื่อง จึงโทรแจ้งตำรวจ 191 และกู้ชีพ อบต.นาเกลือ
ออกช่วยเหลือและนำส่งโรงพยาบาลเวียงสา ... แพทย์วินิจฉัยว่าปีเตอร์เสียชีวิต ณ จุดเกิดเหตุ ส่วนไต้เติล...
แพทย์ได้ให้การรักษาเบื้องต้นและนำส่งโรงพยาบาลน่าน ... นอนพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลน่าน 8 วัน แพทย์
บอกว่า ... ไต้เติลต้องได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดจากทีมสุขภาพของโรงพยาบาลน่าน เวียงสา และ สอ. ต่ออีก
ประมาณ 6 เดือนจึงจะปกติ ส่วนงานศพของปีเตอร์ซึ่งจัด 3 วัน 2 คืน ไต้เติลก็ไม่ได้มาร่วมแต่อย่างใด

สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิต

1. ปัจจัยที่นำไปสู่การบาดเจ็บและเสียชีวิตครั้งนี้ คือ

คนขับรถไม่มีความชำนาญในการขับขี่(นักขับมือใหม่) เขียว คึกคะนอง ไม่สวมหมวกนิรภัย ไม่มีใบขับขี่ ขับรถเร็วและประมาท ประกอบกับถนนลงเนิน เป็นทางโค้ง และมีรถบรรทุกพ่วงคันใหญ่วิ่งสวน
ทางมาแล้วหักหลบ ทำให้เสียหลักแฉลบออกนอกเลน ไปชนกับเสาไฟฟ้าบริเวณไหล่ทาง

2. การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ

การพบเหตุและแจ้งเหตุล่าช้า และไม่มีการช่วยเหลือเบื้องต้นก่อนทีมกู้ชีพ-กู้ภัยจะไปถึง

กรณีศึกษาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางถนนจังหวัดน่าน

15

กรณี : นางจิริยาพร บุญอินทร์ อายุ 33 ปี

นายประทุม บุญอินทร์ อายุ 49 ปี

ที่อยู่ บ้านเลขที่ 197 หมู่ 5 บ.ผาสุก ต.ภูฟ้า อ.บ่อเกลือ จ.น่าน

เกิดเหตุเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2553 เวลา 20.00 น.

ณ ทางหลวงหมายเลข 1333 กม.30+300 (ตอนบ้านสบมาง-บ้านฝักเหือก)

ทีมคณะทำงานสอบสวนได้เดินทางไป อ.บ่อเกลือ เพื่อเก็บข้อมูลและหาสาเหตุการเสียชีวิตของผู้ตายทั้ง 2 ราย เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2553 โดยการนำทีมโดย นพ.พงษ์เทพ พงศ์วัชรไพบูลย์ (หมอบอย) ที่ปรึกษา และคณะทำงานอีกหลายๆท่าน โดยได้รับเจ้าหน้าที่จากโรงพยาบาลบ่อเกลือ และเจ้าหน้าที่ของหมวดการทางบ่อเกลือ สังกัดแขวงการทางน่านที่ 2 กรมทางหลวง ได้ร่วมเดินทางไปชี้จุดที่เกิดเหตุ ด้วยพร้อมนำข้อมูลไปที่จุดเกิดเหตุเพื่อเก็บข้อมูล และได้ไปสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่อนามัยบ้านสบมาง โดยได้ข้อมูลเพิ่มเติมดังนี้คือ

วันที่เกิดเหตุ เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2553 เวลาประมาณ 20.00 น.นายจรัล ไชยหาญ อายุ 54 ปี (เกิดวันที่ 1 ตุลาคม 2499) ซึ่งเป็นเจ้าของรถยนต์บรรทุกฮีโน่ หมายเลขทะเบียน 80-6110 น่าน ซึ่งมีที่อยู่บ้านเลขที่ 197 หมู่ 5 ต.ภูฟ้า อ.บ่อเกลือ จ.น่าน พร้อมด้วยผู้โดยสารมาด้วยในรถ จำนวน 3 คนด้วยกัน ประกอบด้วย

1.นายประทุม บุญอินทร์ อายุ 49 ปี (เกิดวันที่ 25 มกราคม 2504)ที่อยู่บ้านเลขที่ (ไม่ทราบที่อยู่) ซึ่งได้ เสียชีวิตในที่เกิดเหตุ

2.นางจิริยา บุญอินทร์ อายุ 33 ปี (เกิดวันที่ 13 ธันวาคม 2520) เป็นภรรยาของนายจรัล ไชยหาญ ทำงานเป็น อสม.หมู่บ้าน ได้เสียชีวิตในที่เกิดเหตุ

3.นายแล บุญอินทร์ อายุ 41 ปี (เกิดวันที่ 20 มกราคม 2512) ได้รับบาดเจ็บ

นายจรัล ไชยหาญ ได้ขับรถบรรทุกคันดังกล่าวไปซื้อวัสดุก่อสร้างที่ อ.เขียงกลางและใส่ของบรรทุกใส่รถมาเต็มลำรถ และกำลังจะเดินทางเอาของไปบ้านห้วยสงฆ์ ต.ภูฟ้า อ.บ่อเกลือ จ.น่าน เมื่อมาถึงที่เกิดเหตุ ซึ่งเป็นทางลงเขา รถเบรกแตก และพุ่งลงเขาตกเหวลงไประดับนขาทางที่กม. 30+300 บนทางหลวงหมายเลข 1333 บ้านฝักเหือก-บ้านสบมาง ทำให้มีผู้เสียชีวิตรวม 2 ราย และมีผู้บาดเจ็บ รวม 2 ราย รถได้รับความเสียหายทั้งคัน เจ้าหน้าที่ตำรวจและชาวบ้านในพื้นที่ เจ้าหน้าที่จากโรงพยาบาลบ่อเกลือ ได้เข้าไปให้การช่วยเหลือในเบื้องต้น

นายแล บุญอินทร์ ได้เล่ารายละเอียดให้คณะทำงานฯ ฟังว่า ตนเองเป็นสมาชิกของ อบต.สบมาง เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2553 ได้นั่งรถนายจรัล ไชยหาญออกเดินทาง เมื่อเวลา 09.00 น. ไป อ.เขียงกลางเพื่อไปซื้อปูนซีเมนต์ จำนวน 50 ถุง เพื่อที่จะนำมาก่อสร้างที่อบต. ชื่อของเสร็จเมื่อเวลาประมาณ 15.00 น. ได้แวะทานข้าวกลางวันที่ศาลาเขียงกลางมีข้าวลาบหมู ส่วนข้าวเย็นยังไม่ได้กิน โดยได้ซื้อเนื้อหมูมา 100 บาท กะว่าจะนำไปทำลาบกินมือเย็น ก็มาเกิดเหตุการณ์เสียก่อน เลยไม่ได้ทำอะไรเลย นายแลฯ เล่าว่า ก่อนรถจะตกเขานั่น ได้ยินนายจรัลฯ มีอาการตกใจและเรียกชื่อนางจิริยาฯ ซึ่งมีชื่อเล่นว่า “คิง” สักพักรถก็ตกเขาแล้ว ตอนรถ ตกเขานั่น นายแลฯ ยังมีสติอยู่ ได้รับบาดเจ็บเท่านั้น มันมีคมาก มองไม่เห็นอะไรเลย ได้เอามือถือของตัวเอง กดเปิดเพื่อให้มีแสงสว่างสามารถที่จะมองอะไรให้เห็นได้บ้าง ได้เรียกชื่อของแต่ละคนที่ได้นั่งรถไปด้วยกัน ปรากฏว่า 2 คน เงียบไม่มีเสียงตอบกลับมา มีแต่นายจรัลฯ คนเดียวที่ตอบกลับมา ซึ่งปรากฏว่า 2 คน คือ นายประทุม บุญอินทร์ และ นายจิริยา บุญอินทร์ ได้เสียชีวิตไปแล้ว

การให้ความช่วยเหลือ

นายแล และนายจรัล ไชยหาญ ได้รับการช่วยเหลือออกมาโดยมีชาวบ้านในพื้นที่แถวนั้น เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลบ่อเกลือ และเจ้าหน้าที่ของอบต. ใช้เวลาประมาณ 10 นาที ก็ออกจากที่เกิดเหตุมา ขณะนี้ นายจรัล ไชยหาญ บาดเจ็บสาหัส และขณะนี้ได้รับรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลอยู่ นายแลฯ เล่าว่า วันที่เกิดเหตุวันนั้น ไม่มีใครดื่มสุราเลย ปกติทุกอย่าง วันนั้นบรรทุกของมาเต็มลำรถ และฝนเริ่มจะตก เวลาประมาณ 20.00 น.แล้ว. นายจรัลฯ ก็เกรงว่าของท้ายรถจะเปียก ก็เร่งความเร็วขึ้น เพื่อจะให้ถึงที่หมายเร็วๆ สักพักตอนขึ้นเขา กำลังจะลงเขาช่วงบริเวณดังกล่าว ไม่สามารถควบคุมรถได้ คาดว่ารถคงจะเบรกแตก รถได้ลื่นไหลลงเขา แทนที่จะไปตามถนน กับพุ่งตกเขาลงเหวไปเลย ตกลงร่องรางระบายน้ำก่อนพุ่งลงเหว

นายจรัล ไชยหาญ เป็นคนบ้านทุ่งฮ้าง ตำบลอวน อ.ปัว จ.น่าน ส่วนนางจิริยา เป็นญาติกับ นายแล ทางพ่อ ซึ่งเป็นญาติลูกพี่ลูกน้องของพ่อ

นางธิดารัตน์ มหายศนันท์ ซึ่งเป็นน้องสาวของภรรยาของนายจรัลนางจิริยาฯ ผู้ตายได้ให้ ข้อมูลกับคุณหมอบอยที่ทำหน้าที่ซักถามว่า นายจรัล อยู่กินกับพี่สาวของตนเอง และมีลูกด้วยกัน 2 คน ญาติ ภรรยา ได้เป็นผู้เลี้ยงดูลูกนายจรัลฯ ในขณะนี้ ลูกคนโตเป็นผู้ชาย อายุ 11 ปี ส่วนลูกสาว อายุ 3 ขวบ พี่สาว ซึ่งเป็นภรรยาของนายจรัล มีอาชีพทำไร่ทำนาทำสวน

นายจรัล เป็นคนไม่ใจร้อน เป็นคนที่ขับรถไม่เร็ว จะคอยระมัดระวังมาก และเวลาขับรถจะคอยเหยียบเบรกบ่อย ๆ วันนั้นฝนกำลังจะตก และรถได้คลุมผ้ามาแล้ว รู้จากนายจรัล ฯ เล่าว่า รถเบรกไม่อยู่ รถจึงตกเขา รถยังผ่อนส่งบริษัทอยู่เหลืออีก 2-3 งวดก็จะหมดแล้ว นายจรัลไม่เคยมีประวัติเกิดอุบัติเหตุมาก่อน และปกติจะไม่ค่อยดื่มสุรา จะมีงานก็นานๆสักครั้งจะดื่มบ้าง เป็นคนขยัน เข้าจะทำงานเย็นก็กลับบ้าน เป็นแบบนี้ทุกวัน

การจัดการงานศพ

ค่าใช้จ่ายงานศพ หมดไปประมาณ	80,000 บาท
ได้รับเงินจาก อสม.และจากจังหวัด	ประมาณ 150,000 บาท
ได้รับเงินจากบริษัท ไทยประกันชีวิต จำนวน	150,000 บาท

สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิต

1. รถที่ตกเขาเป็นเพราะเบรกแตก จนควบคุมรถไม่ได้
2. เป็นทางโค้งและมีความลาดชัน
3. เวลาที่เกิดเหตุเป็นเวลากลางคืน เวลา 20.00 น. ไม่มีไฟฟ้าแสงสว่าง
4. ฝนตกถนนลื่น

กรณีศึกษาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากรถทางถนนจังหวัดน่าน

16

กรณี: นางสาวเพียร ไชยเดช อายุ 48 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 94 ม.4 บ.สถาน ต.สถาน อ.ปัว จ.น่าน

เกิดเหตุวันที่ 16 มีนาคม 2553 เวลาประมาณ 03.00 น.

ณ ถนนยันตรกิจโกศล ช่วงระหว่าง กม.ที่ 8-9

เหตุการณ์ครั้งนี้มีผู้ประสบเหตุ 5 ราย จาก รถยนต์ปิคอัพพ่วงชนรถเก๋ง ที่บริเวณถนนสายน่าน-เวียงสา ช่วงระหว่างหลักกิโลเมตรที่ 8-9 บ้านคอวัง ต.คูใต้ อ.เมือง มีผู้เสียชีวิต 1 ราย บาดเจ็บ 2 ราย

ก่อนเกิดเหตุรถยนต์ปิคอัพ ยี่ห้อโตโยดำสีน้ำเงิน ทะเบียน บน 703 ลำพูน คันก่อเหตุโดยมีสามีเป็นคนขับรถและภรรยานั่งข้างคนขับ ได้ขับรถออกจากจังหวัดนครราชสีมาเวลาประมาณ 14.00 น. หลังจากนั้นจึงไปขาย เมื่อมาถึงที่เกิดเหตุคนขับรถมีอาการวูบ หลับใน รถจึงเฉออกนอกเลนไปชนกับ รถเก๋งยี่ห้อโตโยดำ โคลโร่า สีบรอนซ์เงิน ทะเบียน กจ 4622 นครสวรรค์ ที่วิ่งสวนทางมาเพื่อจะไปจังหวัดเชียงใหม่ ทำให้รถเก๋งเสียหลักตกลงข้างทาง พลเมืองดีผู้เห็นเหตุการณ์จึงโทรแจ้งศูนย์สั่งการ 1669 จากนั้นศูนย์สั่งการได้แจ้งให้รถกู้ชีพ อบต.กองควาย รถกู้ชีพ อบต.นาเกลือ และรถกู้ชีพนครน่านออกปฏิบัติงาน ณ จุดเกิดเหตุ ในที่เกิดเหตุพบ มีคนติดอยู่ในรถเก๋ง 3 คน คนขับรถติดอยู่ด้านในรถคาดเข็มขัดนิรภัย คนนั่งข้างคนขับเสียชีวิตคาเบาะรถด้านหน้าไม่ได้คาดเข็มขัดนิรภัย ส่วนคนนั่งข้างหลังได้รับบาดเจ็บเล็กน้อย สามารถเปิดประตูออกมาได้ เจ้าหน้าที่กู้ภัยได้ช่วยกันใช้เครื่องตัดถ่างช่วยจัด ร่างของผู้ได้รับบาดเจ็บ เป็นชายที่ติดอยู่ด้านคนขับ ต้องใช้เวลาเกือบ 20 นาที จึงนำร่างออกมาได้ ผู้ได้รับบาดเจ็บมีอาการขาหัก มีบาดแผลบริเวณใบหน้า จึงนำส่งโรงพยาบาลน่าน

ผลการสอบสวนลักษณะการบาดเจ็บ

รายที่ 1 ชายคนขับรถเก๋ง มีอาการขาหัก มีบาดแผลบริเวณใบหน้า ส่งตัวไปรักษา ที่โรงพยาบาลน่าน

รายที่ 2 หญิงนั่งข้างคนขับรถเก๋ง สภาพคอหัก มีเลือดไหลออกมาจากปากและจมูก เสียชีวิตในที่เกิดเหตุ

รายที่ 3 หญิงนั่งเบาะหลัง รู้สึกตัวดี มีแผลบริเวณใบหน้า ทำแผล ให้ยา จำหน่ายกลับบ้าน

ผลการสอบสวนยานยนต์ที่เกิดเหตุ

รถยนต์ปิคอัพ ยี่ห้อนิสสันสีน้ำเงิน ทะเบียน บน 703 ลำพูน มีรอยถูกชนหน้ารถด้านคนขับ ยบุเข้าไประมาณ 50 ซม. ล้อหน้าด้านขวาบุกระจกแตกกร้าว

รถเก๋งยี่ห้อโตโยดำ โคลโร่า สีบรอนซ์เงิน ทะเบียน กจ 4622 นครสวรรค์ ถูกชนหน้ารถทางขวาด้านคนขับ ยบุเข้าไประมาณ 70 ซม. พวงมาลัยหักงอลงด้านล่าง หน้าปัดแตก กระจกแตก

ผลการสอบสวนถนนและสิ่งแวดลอมที่เกิดเหตุ

เป็นถนน 2 เลน กว้าง 10 เมตร ไหล่ทางกว้างด้านละ 1 เมตร ทางตรงประมาณ 1 กิโลเมตร ไม่มีสิ่งกีดขวาง ไม่มีไฟฟ้าส่องสว่าง ไหล่ทางลึกประมาณ 1.5 เมตร มีคราบน้ำมันบนถนนทางทิศตะวันออกห่างจากขอบถนน 3 เมตร

การสัมภาษณ์นางสร้อย บริคุต

นางสร้อย บริคุตซึ่งโดยสารรถแท็กซี่คันหนึ่ง เล่าว่า ก่อนเกิดเหตุ ครอบครัวของตนก็จะเดินทางไป จ.เชียงใหม่ เพื่อส่งลูกสาวไปเรียนเหมือนกัน เมื่อเดินทางมาถึง ณ.จุดเกิดเหตุ ตนและสามีซึ่งเป็นคนขับเห็นว่า มีรถปิคอัพวิ่งสวนทางมาและจะพุ่งมาที่รถของตนสามีจึงหักพวงมาลัยรถหลบ และในเสี้ยววินาทีต่อมาก็ได้ยินเสียงรถชนดังมาก ตนจึงมองทางกระจกหลัง เห็นไฟสว่างวาบ ทันที จากนั้นสามีก็จอดรถ พบว่ารถของ นายทัศน์ ถูกชน ตนเรียก 2 สามี ภรรยา ไม่รู้สึกตัวทั้งคู่ จึงไปเรียกน้อง ที่เบาะนั่งด้านหลังและพาออกมาจากรถ และขอความช่วยเหลือ จากคนที่ผ่านมา

การสัมภาษณ์นายโชติ มังคละ (คนขับรถปิคอัพ)

เป็นคนบ้านสบหนอง ต.ตาลชุม อ.ท่าวังผา มีภรรยา และลูก 2 คน ประกอบอาชีพขายส่งผลไม้ โรคประจำตัวคือโรคความดันโลหิตสูง รักษาที่โรงพยาบาลท่าวังผา คัดหมี่บ้างเวลาเข้าสังคม ไม่ได้ดื่มเป็นประจำ วันที่ 14 พฤษภาคม 2553 เวลาประมาณ 4 โมง ได้ขับรถปิคอัพไปกับภรรยา 2 คน เพื่อบรรทุกถั่วลิสงจาก อ.ท่าวังผาไปขายที่จังหวัดนครราชสีมา ไปถึงนครราชสีมาเวลาประมาณตี 3 ขยี้ลิ้งจี่เสร็จก็พักผ่อนในตลาดโดยการผูกเปลนอนข้างรถ และออกจากนครราชสีมาเวลาบ่าย 2 โมง ขับรถมาตลอดเมื่อถึงตลาดไท จ.ปทุมธานี จอดพักผ่อน 2 ชั่วโมง จากนั้นขับต่อมาพักผ่อนในรถที่หน้าโรงเรียนสูงเม่น จ.แพร่ (เวลาประมาณตี 1) และขับมาพักผ่อนที่ป้อมตำรวจไฟโตน แล้วขับยาวมาเรื่อยๆ ก่อนถึงที่เกิดเหตุ (ประมาณบ้านนาผา) นายโชติเล่าว่ามีอาการวูบ 1 ครั้ง แต่รู้สึกตัวและหักพวงมาลัยกลับมาได้ และคิดว่าจะไปจอดรถพักหลับที่ถนนหน้าค่ายลูกเสือ เพราะถนนกว้างมีไฟฟ้าและอยู่อีกไม่ไกล แต่เมื่อถึงที่เกิดเหตุบริเวณถนนสาย น่าน-เวียงสา ช่วงระหว่างหลักกิโลเมตรที่ 8-9 บ้านคอวัง ต.คูใต้ อ.เมือง มีอาการวูบอีกครั้งหลับในไม่รู้สึกตัวเลย จนกระทั่งรถได้ชนเข้ากับรถแท็กซี่คันดังกล่าว จึงรู้สึกตัว ความเร็วรถในขณะนั้นประมาณ 80 กม./ชม.

ขณะขับรถกลับจากนครราชสีมา คาดเข็มขัดนิรภัย คัดหมี่ M100 2 ขวด อมเมียงมาตลอดทาง ไม่ได้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรถปิดหน้าต่างเปิดแอร์ตลอดทาง ไม่เปิดวิทยุ ขณะเกิดเหตุภรรยาคาดเข็มขัดนิรภัยนั่งหลับ ไม่ทราบเหตุการณ์

เมื่อ 20 ปีที่แล้วเคยขับรถยนต์เที่ยวชนคนตายมาแล้ว ด้วยสาเหตุเมาแล้วขับ เหตุการณ์ครั้งนี้ นายโชติ กล่าวว่า ” ตนเองรู้สึกเสียใจมาก เรื่องนี้ใครก็ไม่อยากให้เกิด ไม่อยากไปชนใคร เกิดเรื่องแล้วมีแต่เสียหาย ตอนนั้นรถก็ไม่มีใช้ เสียความรู้สึก เสียของ ผักผลไม้ที่ซื้อมา จะนำไปขายก็ต้องทิ้งไว้ เงินที่เก็บมีอยู่

30,000 บาท ก็ให้ญาติผู้เสียหายไปจัดงานศพก่อน เสร็จงานแล้ว จะคุยกับญาติอีกที ว่าต้องชดใช้เขาเท่าไร ยิ่งไงก็ต้องยอมถึงแม้ว่าปีนี้ จะต้องทำงานหนักทั้งปีเพื่อหาเงินชดใช้เขา ”

ผลกระทบของการเสียชีวิตกับครอบครัว

ผู้เสียชีวิตมีอาชีพเป็นช่างเสริมสวย ถือเป็นอาชีพที่มีรายได้หาเลี้ยงครอบครัวร่วมกับสามี ซึ่งมีอาชีพรับราชการ ต้องส่งบุตร ธิดา เรียนหนังสือ 2 คน ไว้จนเจือ บิดามารดาที่มีอายุมาก เมื่อเสียชีวิตลง ย่อมส่งผลให้รายรับของครอบครัวลดลง มีหน้าซำ้หัวหน้าครอบครัว คือ นายทัศน ก็ยังคงบาดเจ็บจาก อุบัติเหตุครั้งนี้ยังคงต้องพักรักษาตัวต่อไปเป็นภาระให้ครอบครัวดูแล บุตรสาวซึ่งกำลังจะเดินทางไปเรียน หนังสือ ก็ต้องเลื่อนการรายงานตัว อีกทั้งยังเสียขวัญ และเสียกำลังใจจากการจากไปของมารดา และ ห่วงใยบิดา ที่บาดเจ็บ ด้านบิดา มารดา ของผู้เสียชีวิต ก็ยังคงโศกเศร้า ไม่หาย บิดาของผู้เสียชีวิตมักจะ มีน้ำตาเอ่อตันทุกครั้ง ที่พูดถึงลูกสาว บ่นหมดกำลังใจ รู้สึกอนาถใจที่เป็นผู้จัดงานศพแทนที่ลูกจะจัดงาน ศพพ่อ ส่วนมารดาของผู้เสียชีวิตพูดได้แต่เพียงว่า “ มันเหมือนมีใครมาเค็ดขั้วหัวใจแม่ออกไปจากตัว ”

สุดท้าย สิ่งที่น่าอึ้งทมิฬ ผู้สูญเสียมารดา กล่าวว่า “ อยากบอกกล่าวผู้ใช้รถ ใช้ถนนทุกคน หากไม่พร้อมที่เดินทาง โปรดอย่าฝืนเดินทาง เพราะมันอาจสร้างความสูญเสียอันยิ่งใหญ่ให้กับผู้อื่นที่เขา ระมัดระวังตัวแล้ว เขาเตรียมตัวพร้อมแล้ว ”

สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิต

1. คู่กรณีขับรถปิคอัพกลับใน เพราะพักผ่อนไม่เพียงพอ ประกอบกับการเดินทางระยะไกลทำให้เกิดความเมื่อยล้า
2. ผู้เสียชีวิตไม่คาดเข็มขัดนิรภัย

กรณีศึกษาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากรถทางถนนจังหวัดน่าน

17

กรณี: นายทรงวิทย์ อายุยืน อายุ 34 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 26 ม.4 ต.ป่าคาหลวง อ.บ้านหลวง จ.น่าน

เกิดเหตุวันที่ 19 พฤษภาคม 2553 เวลาประมาณ 23.30 น.

ณ ถนนสายน่าน-พะเยา ระหว่าง กม.ที่ 39-40

นางพร อายุยืน อายุ 28 ปี ภรรยาของทรงวิทย์ อายุยืน มีบุตรชายคนโต อายุ 6 ขวบชื่อน้องน้ำพุ และกำลังตั้งครรภ์บุตรคนที่ 2 ได้ 8 เดือน ... ปัจจุบัน พรและทรงวิทย์ อาศัยอยู่กับพ่อตา ทรงวิทย์มีอาชีพ ทำนาเป็นหลัก และช่วงว่างจากการทำนาก็จะติดต่อกับ ขายโค-กระบือ ... ทำมาประมาณ 10 ปี โดยมีรถ 6 ล้อคู่ชีพ ที่ขับมานานกว่า 10 ปี(ตั้งแต่ยังไม่แต่งงาน) ขับเองมาโดยตลอด... รถมีประกัน มีใบขับขี่ถูกต้อง

พรและพ่อเล่าให้ฟังว่า ... ปกติทรงวิทย์ เป็นคนพูดน้อย แต่สนุกสนาน ชอบดื่มเหล้าเป็นประจำ จนพ่อและแม่ เอือมระอาและพูดว่า ... ถ้าแต่งงานมีลูกมีเมียก็ควรจะดีขึ้น แต่แล้วทรงวิทย์แต่งงานอยู่กับพรมานานกว่า 6 ปี พฤติกรรมการดื่มเหล้าก็ยังไม่เปลี่ยน มีแต่จะบ่อยขึ้น พรบอกว่า... การค้าขายทำให้ ทรงวิทย์ มีเพื่อนมาก หน้าหลายตา... ต้องดื่มแทบ ทุกวัน ส่วนมาก เป็นสุราพื้นบ้าน (เหล้าเถื่อนมักซื้อมา ดูนไว้เยอะ ... ซื้อมาจาก อ.เชียงม่วน... ราคาถูกกว่าบ้านเรา)

พรเล่าให้ฟังอีกว่า ... พ่อของทรงวิทย์ ก็ดื่มเหล้า เป็นประจำแทบทุกวัน ... หยุคดื่มเมื่อ 2-3 ปี ที่ ผ่านมา เพราะผ่าตัดนิ้ว

ทรงวิทย์มีประวัติการประสบอุบัติเหตุจากการใช้รถใช้ถนนประมาณ 3-4 ครั้ง ..

ครั้งที่ 1 ขับรถ 6 ล้อ ชนเสาไฟฟ้า(หน้าตลาดอภัย อ.เมือง) หมดเงินไป 2 แสนกว่าบาท และรักษาตัวที่ รพ.น่าน สาเหตุจากการดื่มสุรา เมมาแล้วหลับใน ...

ครั้งที่ 2 เหตุเกิดที่ อ.เชียงม่วน จ.พะเยา ขับรถ 6 ล้อ คันเดิม ครั้งนี้ไม่ได้ดื่มสุรา แต่รถ 6 ล้อ ที่ขับอยู่เกิดเฉลไปชนต้นไม้ข้างทาง ช่อมรถหมดเงินไป 2 หมื่นเศษ

ครั้งที่ 3 เหตุเกิดที่ จ.แพร่... ไม่เมา แต่รถจักรยานยนต์ขับมาชนรถ 6 ล้อ(คันเดิม)ที่ขับอยู่ ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ขาหัก(เมาเหล้า) หมดค่าซ่อมรถให้เขา 3 หมื่นกว่าบาท

ครั้งที่ 4 ครั้งนี้ 19 พฤษภาคม 2553 และเสียชีวิต 20 พฤษภาคม 2553 ...เหตุการณ์ครั้งนี้ เกิดบนถนนสาย น่าน-พะเยา ระหว่าง กม.ที่ 39-40 เป็นทางลงเขาลาดชัน ห่างจากบ้านที่อยู่อาศัยประมาณ 6 กม.... ขณะที่ทรงวิทย์ขับรถอยู่บนยอดคดอยสูง โกลัที่เกิดเหตุ(จุดนี้จะมีคลื่น สัญญาณ โทรศัพท์)... พรได้รับโทรศัพท์จากทรงวิทย์ ว่าใกล้ถึงบ้านแล้ว ... ขณะนั้นเป็นเวลาประมาณ 4 ทุ่มเศษ... พรและลูกกำลังดูโทรทัศน์และรอทรงวิทย์กลับบ้านเหมือนทุกครั้งที่ผ่านมา ...

พรเล่าต่อว่า ...ก่อนที่ทรงวิทย์จะ ออกบ้าน ไปค้าขายใน เช้าวันที่ 19 พฤษภาคม 2553 (ไปคนเดียว) พรยังได้บอกสามีว่าอย่ากลับบ้านดึกนัก เสร็จภารกิจแล้ว ให้รีบกลับบ้าน อย่าแวะไปดื่มกินที่ไหน ทางมันไกล ไค้งก็มาก ขึ้นเขาลงเขาอันตราย เพราะว่ารถหนัก ... โค-กระบือ มันคั้นไม่เหมือน บรรทุกข้าว-ข้าวโพด รดจะ นิ่งกว่า... แต่สิ่งที่พรได้รับคือ ความเจ็บนี้ ทรงวิทย์ ไม่ตอบโต้ใด ๆ พรพูดต่อว่า ยังไงก็ให้นึกถึงพ่อ-แม่-ลูกและเมียที่ไกลคลอด จะคลอดเวลาไหนไม่รู้

วันนั้น... วันที่เกิดเหตุ ... ช่วงกลางวันทรงวิทย์ก็โทรมาหาพรเป็นช่วง ๆ จนตอนเย็นบอกว่าอยู่ที่ อ.น่าน้อยได้ว่ว-ควายแล้ว 7 ตัว... แต่เพื่อนชวนดื่มเหล้า จะดื่มคนเดียวแล้วจะ รีบกลับ... พรยังย้ำกับสามีว่า ลูกเมียรออยู่บ้านเน้อ...

พรและลูก รอทรงวิทย์จนเวลาประมาณ 6 ทุ่ม... กำนันและเพื่อนบ้านตะโกน เรียกและบอกว่า... รถ 6 ล้อของทรงวิทย์ พลิกคว่ำ ตกข้างทางบริเวณคอยป่า งไฮ ... พ่อตาและเพื่อนบ้านรีบ ไปที่เกิดเหตุ ... เห็นสภาพรถ 6 ล้อของทรงวิทย์ตกลงข้างทาง... ขณะนั้น ไม่มีแสงไฟ... มีด... มองอะไรไม่ค่อยชัด ... เห็นแต่สภาพรถตะแคงลงข้างทางด้านซ้าย (มาจาก อ.เมืองน่าน) ... ร่างของทรงวิทย์ติดอยู่บริเวณด้านคนขับ ร่างถูกทับ ไม่สามารถนำตัวออกมาได้ในขณะนั้น (ก่อนหน้านั้นมีผู้มาพบเหตุยังได้ยินเสียงของทรงวิทย์ ตะโกนขอความช่วยเหลือ... ช่วยด้วย ๆ ๆ จะทำอะไรก็ทำเถอะ จะตายแล้ว ...) แต่ทีมงานผู้พบเห็นเหตุการณ์ซึ่งมี นายอำเภอ บ้านหลวงอยู่ในเหตุการณ์ครั้งนี้ด้วย ก็ ไม่สามารถช่วยเหลือทรงวิทย์ได้ เพราะไม่มีเครื่องมือ ตัดถ่างขนาดใหญ่ และไม่มีอุปกรณ์ยก ... คงมีแต่ทีมแพทย์ พยาบาลจากโรงพยาบาลบ้านหลวงที่ให้การปฐมพยาบาลเบื้องต้น ให้สารน้ำทางเส้นเลือด และให้กำลังใจ... สุดท้าย ... มีผู้ตัดสินใจให้ใช้ รถแทรกเตอร์มาลากรถออกจากร่าง ของทรงวิทย์... แล้ว นำตัวทรงวิทย์ไปตรวจรักษาที่ รพ.บ้านหลวง

พ่อตาเล่าว่า... คนเป็นผู้อุ้มทรงวิทย์ออกจากรถ สังเกตว่ายังหายใจเบา ๆ แขนข้างขวาหัก 2 ท่อน มีเลือดออกจากปากและจมูก และมีบาดแผลที่แขนและลำตัว...

หลัง รพ.บ้านหลวง รับตัวทรงวิทย์ต่อจากทีมกู้ชีพในเช้ามีดของ วันที่ 20 พฤษภาคม 2553 ทรงวิทย์มีความดันโลหิต 70/40 มิลลิเมตรปรอท ชีพจร 7 ครั้งต่อนาที ไม่รู้สึกตัว มีแผลฉีกขาดที่แขน ประมาณ 3 ซม.เลือดไหลไม่หยุด ... และทรงวิทย์ได้เสียชีวิตในเวลา 02.52 น.

สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิต

1. ดื่มสุราแล้วขับขีพาทนะ และไม่เข็มขัดนิรภัย
2. บรรทุกหนักขับรดด้วยความเร็ว
3. สถานที่เกิดเหตุเป็นถนน ไค้งลงเขาลาดชัน และไม่มีไฟฟ้าแสงสว่าง
4. บรรทุกโค-กระบือ ฝนตกถนนลื่น
5. ไม่มีหน่วยกู้ชีพระดับตำบล (FR) ทำให้ไม่มีการตรวจสอบเหตุ ประเมินสถานการณ์และให้การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุได้ทันที
6. ไม่มีเครื่องมือตัดถ่าง รถยก หรืออุปกรณ์อื่น ๆ ที่ช่วยกู้ภัยได้ในระดับอำเภอ/ตำบล

กรณีศึกษาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางถนนจังหวัดน่าน

18

กรณี: นายสวาท กะมะโน อายุ 53 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 47 หมู่ 4 ต.พญาแก้ว อ.เชียงกลาง จ.น่าน

เกิดเหตุวันที่ 3 มิถุนายน 2553 เวลา 17.30 น.

บริเวณถนนในหมู่บ้าน หมู่ 7 ต.พญาแก้ว อ.เชียงกลาง จ.น่าน

การสัมภาษณ์

นางพร กะมะโน ซึ่งเป็น หลานสาวของผู้ตาย ได้เล่ารายละเอียดเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะทำงานฟางว่า วันที่เกิดเหตุ นั้นนายสวาท กะมะโน ผู้ตาย ได้ไปงานขึ้นบ้านใหม่เมื่อเวลา 11.00 น. และได้ดื่มสุราด้วย กลับเข้าบ้านแล้วและได้ออกจากบ้านไปอีกครั้ง เวลาประมาณ 17.00 น. คาดว่าจะออกไปหาใครสักคน โดย ไม่มีใครรู้ว่าจะไปหาใคร โดยได้ขับขีรถจักรยานยนต์ออกไป ไม่ได้สวมหมวกกันน็อก ระหว่างเดินทางกลับ เข้าบ้าน ได้ขี่รถผ่านมาทางถนนในหมู่บ้านม่วง หมู่ที่ 7 ต.พญาแก้ว อ.เชียงกลาง กำลังจะเข้าเขตบ้านพญาแก้ว หมู่ 4 ต.พญาแก้ว อ.เชียงกลาง ซึ่งอยู่ใกล้ๆ บ้าน ได้มีลุงคำขี่รถจักรยาน อยู่ด้านหน้า นายสวาทได้ ขับรถ หลบ ลุงคำ ไปชนกับรั้วกำแพงบ้านซึ่งอยู่ด้านขวา ทำให้รถ ล้มและนายสวาทได้รับบาดเจ็บบริเวณศีรษะ สันนิษฐานว่าศีรษะกระแทกกับรั้วกำแพงบ้าน และพื้นถนน โดยนายสวาทไม่ได้สวมหมวกกันน็อกระหว่างขับขี่ ทำให้ศีรษะได้รับบาดเจ็บ มีแผลที่ศีรษะหลังด้านขวา มีอาการบวม มีเลือดคั่งในสมอง มีแผลลึกขนาดที่นิ้วก้อยซ้าย ผู้เห็นเหตุการณ์ได้มาเรียกนางพร กะมะโน ซึ่งเป็นหลานสาว ที่อาศัยอยู่บ้านของนายสวาท ให้รีบไปดูนายสวาทบริเวณที่เกิดเหตุ นางพร ไปที่เกิดเหตุเห็นนายคำกำลังอุ้มนายสวาทเขย่า แต่นายสวาทไม่รู้สติตัว จึงได้ขอร้องของผู้ช่วยสาคร นำนายสวาทส่งโรงพยาบาลเชียงกลาง

แพทย์โรงพยาบาลเชียงกลางได้รับตัวนายสวาทไว้ทำการรักษา เมื่อเวลา 17.30 น. โดยได้รับข้อมูลจากญาติว่านายสวาทไม่รู้สติตัวมาประมาณ 20 นาทีแล้ว ทางโรงพยาบาลเชียงกลางได้ให้การรักษา แพทย์ตรวจอาการให้ สารน้ำทางหลอดเลือดดำ มีแผลลึกขนาดที่หลังนิ้วก้อยซ้าย 1*0.3 ซม. มีแผลลึกขนาดที่ศีรษะด้านหลัง 2*0.5 ซม. และมีอาการบวมบริเวณรอบแผลประมาณ 4 ซม. แพทย์ได้ทำการเย็บแผล และส่งต่อไปยังโรงพยาบาลน่านทำการรักษา 3 คืน นายสวาทก็เสียชีวิต

ญาติได้ตั้งศพนายสวาท กะมะโน ไว้ที่บ้านของนายสวาท บ้านเลขที่ 47 หมู่ 4 ตำบลพญาแก้ว อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน โดยตั้งศพบำเพ็ญกุศลไว้ระหว่างวันที่ 6-8 มิถุนายน 2553 คณะทำงานเครือข่ายลดอุบัติเหตุได้ไปเคารพศพและร่วมทำบุญในงานศพ พร้อมทั้งได้ขอสัมภาษณ์ญาติๆ เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นด้วย

นายสวาท กะมะโน อายุ 53 ปี เกิดเมื่อปี พ.ศ. 2499 เป็นประธาน อปพร.อำเภอเชียงกลาง เป็นหัวหน้าทีมกู้ชีพกู้ภัย อบต.เชียงกลาง และมีตำแหน่งเป็นรองนายก อบต.เชียงกลาง ภรรยาชื่อนางคำดี กะมะโน อายุ 52 ปี อาชีพทำเกษตร ทำไร่ทำสวนของตนเองในหมู่บ้านพญาแก้ว มีลูกสาว 2 คน คนโตชื่อนางชนากานต์ อายุ 32 ปี แต่งงานแล้ว มีลูก 2 คน อาศัยอยู่บ้านเดียวกับนายสวาท ส่วนลูกคนที่ 2 ชื่อนางสาวมยุรี อายุ 25 ปี อาชีพค้าขายอยู่ที่อำเภอทุ่งช้าง

นายสวาท เคยขับรถ 6 ล้อมาก่อน มีใบขับขี่ เป็นนักเรียน กศน. เป็นคนอารมณ์เยือกเย็น ร่าเริง ไม่มีโรคประจำตัว สายตาสั้น ก่อนเกิดเหตุการณ์ได้บ่นให้ได้ยินบ่อยๆว่าปวดฟัน โดยนายสวาท ใส่ฟันปลอมวันที่เกิดเหตุได้แต่ง กายชุด อปพร. มีรถยนต์ปิคอัพยี่ห้อมิตซูบิชิ 1 คัน ชอบเล่นไก่ชน จะดื่มเหล้าเบียร์บ้าง หนีไปงานสังคมต่างๆ แต่ปกติจะไม่ดื่ม

นางคำดี กะมะโน ภรรยา ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า นายสวาทเคยมีประวัติการเกิดอุบัติเหตุมาก่อน เมื่อ 2 ปีก่อน ได้เดินทางด้วยรถยนต์ไปจังหวัดพิษณุโลก ระหว่างทางจังหวัดอุตรดิตถ์กับจังหวัดแพร่ มีฝนตกหนักถนนลื่น ทำให้รถเสียหลักหมุนกลับหน้ากลับหลัง แต่ไม่มีใครได้รับบาดเจ็บ และบอกว่าสามีเป็นคนเงียบ ใจเย็น สุขุม ชอบเลี้ยงไก่ เมื่อไม่มีนายสวาทแล้ว ตน คงใช้ชีวิตอยู่กับบ้านอยู่กับ ลูกหลาน และทำการเกษตร ทำไร่ทำสวนไปด้วย มีอะไรก็จะไปปรึกษานายก อบต.ซึ่งก็เป็นญาติกัน

นายสมรรถพล ขอ คเดชะ ผู้ใหญ่บ้าน ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ชาวบ้านมีนิสัยไม่ค่อยนิยม สวมหมวกกันน็อค คงคิดว่าการขับรถในหมู่บ้าน ไม่จำเป็นต้องสวมหมวกกันน็อค เลยไม่มีการป้องกันตัว เวลาเกิด อุบัติเหตุ ก็มักจะได้รับบาดเจ็บมาก เพราะไม่มีหมวกกันน็อคช่วย แต่ประเพณีคนในหมู่บ้านนี้ ได้ยึดถือกันเกี่ยวกับงานเลี้ยงต่างๆ ไม่ว่าจะป็นงานแต่งงาน งานศพ จะไม่มี การเลี้ยงเหล้ากัน จะเลี้ยงแขกด้วย น้ำสมุนไพร ถ้าบ้านหลังไหนหรืองานศพใครมีการเลี้ยงเหล้า จะมีการปรับเงินเจ้าภาพ จำนวน 500 บาท

การจัดการเกี่ยวกับงานศพ

ภรรยา ลูก และญาติ ได้ตั้งศพไว้ที่บ้าน เป็นเวลา 4 คืน 5 วัน เงินที่ใช้จ่ายในการจัดการศพ เป็นเงินของผู้ตาย และลูกสาว อาหารเลี้ยงแขก ชาวบ้านจะช่วยกันทำ ซึ่ง ยังไม่ทราบว่า จะใช้เงินเท่าไร ยังไม่สามารถคาดการณ์ได้ ส่วน เงินที่จะได้รับ จะได้รับเงินฌาปนกิจศพหมู่บ้าน เงินฌาปนกิจศพตำบล เงินประกันชีวิตของบริษัทประกัน เงินสหกรณ์ออมทรัพย์ เงินสมาคมฯ ชกส. และเงินทำบุญจากชาวบ้าน

สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิต

ผู้ตายดื่มสุรา ขับรถด้วยความประมาท และไม่สวมหมวกกันน็อค

กรณีศึกษาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากรถทางถนนจังหวัดน่าน

19

กรณี: นายอนุศักดิ์ ฐานานันทชัย อายุ 55 ปี

ที่อยู่บ้านเลขที่ 22 หมู่ 5 บ้านน้ำางว ต.บ่อ อ.เมือง จ.น่าน

เกิดเหตุถนนสายน่าน –ทุ่งช้าง หลัก กม.ที่ 7 บริเวณบ้านผาตูป ต.ผาสิ่ง อ.เมือง จ. น่าน

วันเสาร์ที่ 5 มิถุนายน 2553 เวลา 10.40 น.

นายอนุศักดิ์ ฐานานันทชัย อายุ 55 ปี มีภรรยาชื่อ นางกอย ฐานานันทชัย อายุ 52 ปี มีบุตร 1 คน ชื่อ นายเอกรินทร์ ฐานานันทชัย อายุ 26 ปี มีบ้านอยู่เลขที่ 22 หมู่ 5 ต.บ่อ อ.เมือง จ.น่าน

วันที่เกิดเหตุการณ์ นายอนุศักดิ์ ฐานานันทชัย พร้อมด้วยนางกอย ฐานานันทชัย ภรรยา และหลานชาย อายุ 4 ขวบ ซึ่งเป็นหลานที่เกิดจากลูกบุญธรรม (ลูกบุญธรรมเป็นผู้หญิง แต่งงานแล้ว มีลูก 3 คน เป็นชาย 2 คน หญิง 1 คน) อาศัยอยู่ด้วยกันที่บ้านนายอนุศักดิ์ฯ ที่บ้านน้ำางว จำนวน 8 คนด้วยกัน ประกอบด้วย นายอนุศักดิ์ฯ, นางกอยฯ, นายเอกรินทร์ฯ ซึ่งจะเรียนและทำงานอยู่ที่กรุงเทพฯ เป็นส่วนใหญ่ และเพิ่งกลับมาบ้านที่บ้านน้ำางว เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2553 นี้เอง ส่วนลูกบุญธรรมกับสามีและหลาน ซึ่งเป็นลูกของลูกบุญธรรม อีก 3 คนอาศัยอยู่กับ นายอนุศักดิ์ฯ โดยในวันดังกล่าว นายอนุศักดิ์ฯ เป็นผู้ขับขีรถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้า หมายเลขทะเบียน กมณ. 529 น่าน มีนางกอยฯ และหลานอีก 3 คน รวม 5 คน นั่งซ้อนท้ายรถมอเตอร์ไซค์ ไปซื้อเสื้อผ้านักเรียนในตัวเมืองน่าน เมื่อเสร็จภารกิจแล้ว ได้แวะส่งหลานลงที่บ้านญาติ จำนวน 2 คน ก่อนที่จะมาถึงที่เกิดเหตุ ได้ขี่มอเตอร์ไซค์มาจำนวน 3 คน คือ นายอนุศักดิ์ฯ นางกอยฯ และหลาน ค.ช.อภิรักษ์ ทวีชัย อายุ 4 ขวบ ซึ่งนั่งซ้อนตรงกลางมา ถึงบริเวณเกิดเหตุ ช่วงกม.7+000 บนทางหลวงหมายเลข 1080 ตอนน่าน-ทุ่งช้าง ซึ่งอยู่ใกล้ทางแยกถนนพลังแผ่นดิน บริเวณหน้าสุสานบ้านผาตูป เหตุการณ์ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้นกับครอบครัวนายอนุศักดิ์ฯ

นายปัญญา ไสรัตน์ อายุ 27 ปี มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่ 7 ซ.นวมินทร์ 74 แยก 3-8-5 แขวงรามอินทรา เขต คันนายาว กรุงเทพฯ ได้ขับรถยนต์กระบะยี่ห้อ โตโยต้า หมายเลขทะเบียน กจ. 7506 กรุงเทพฯ ขณะทำงานได้สอบถามว่าเกิดเหตุได้อย่างไร ซึ่งนายปัญญาเล่าให้ฟังว่า ตัวเองได้เดินทางมาจากอำเภอปัวมากำลังจะมุ่งหน้าสู่อำเภอเมืองน่าน ขณะที่ขับ รถมาถึงบริเวณดังกล่าว ได้มีรถจักรยานยนต์ ยี่ห้อฮอนด้าเวฟ สีเขียว ขี่เดี่ยวขาเข้าถนนพลังแผ่นดินอย่างกระชั้นชิด จึงตัดสินใจหักรถเลี้ยวหลบ แต่ข้ามไปในช่องทางรถที่วิ่งสวนทางมาขณะนั้นได้ไปชนรถจักรยานยนต์ของนายอนุศักดิ์ ฐานานันทชัย เป็นผู้ขับมา และมีนางกอย ฐานานันทชัยและค.ช.อภิรักษ์ ทวีชัยนั่งซ้อนท้ายรถมา เป็นเหตุให้นายอนุศักดิ์ เสียชีวิต และนางกอย และ ค.ช.อภิรักษ์ ได้รับบาดเจ็บ

นายปัญญา ไสรัตน์ เล่าเรื่องตนเองให้ฟังว่าเรียนจบปวช.อิเล็กทรอนิกส์ เมื่อปีพ.ศ. 2544-2545 และตนเองขับรถยนต์เป็นตั้งแต่ปี 2548 วันที่เกิดเหตุ ไม่ได้ดื่มเหล้าหรือแอลกอฮอล์ใดๆ มาเลย และไม่จ้วงนอนด้วยเพราะนอนหลับมาเต็มอิ่มแล้วทั้งคืน มีใบขับขี่ แต่ได้ทำหายไปพร้อมกับกระเป๋าเงินและกล้องถ่ายรูปที่กรุงเทพฯ เมื่อไม่นานนี้มีแต่ใบแทน เคยมีประวัติการเกิดอุบัติเหตุมาก่อน เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2552 เป็น วันคริสมาส เวลาประมาณ ติ 3 คนได้ขึ้นรถจักรยานยนต์ ไปตามถนน ก็มีรถเก๋งมาตัดหน้าเฉี่ยวรถล้มลง จนได้รับบาดเจ็บหัวคิ้วแตก วันที่เกิดเหตุ เขานั่งรถมาพร้อมกับน้องชาย 2 คน โดยคาดเข็มขัดนิรภัยด้วยกัน ทั้ง 2 คน ตนเอง มีอาชีพรับจ้างติดกล้องวงจรปิดที่ร้านค้าเซเว่นอีเรเวน ที่อำเภอปัว เมื่อก่อนเป็นลูกน้องเขาอยู่ 3 ปี ฟังจะทำมาเป็นของตัวเองเมื่อ ประมาณ 4 เดือนมานี้เอง ตนกำลังจะเดินทางไปจังหวัดเชียงรายต่อเพื่อไปติดกล้องวงจรปิดที่นั่น ยังไม่ทันได้ไปก็มาเกิดเหตุการณ์เสียก่อน รถตนเองมีประกันพรบ.รถยนต์ จะได้รับเงินประกันประมาณ 300,000 บาท และทราบว่าทางคู่กรณีซึ่งเป็นรถจักรยานยนต์ก็มีประกันเช่นกัน จะได้เงินประมาณ 400,000 บาท รถยนต์กระบะที่ขับมานั้น ไม่ใช่รถของตนเอง แต่เป็นรถของพ่อของแฟนสาวอยู่ที่กรุงเทพฯ ซึ่งตนเองได้ขี้นมาทำงานที่ต่างจังหวัด ขณะที่สัมภาษณ์นั้น นายปัญญาฯ อยู่ที่สถานีตำรวจ อำเภอเมืองน่าน

การให้ความช่วยเหลือ

ชาวบ้านแถวนั้นที่เห็นเหตุการณ์ ได้โทรศัพท์แจ้ง ศูนย์รับแจ้งเหตุ 1669 สักพักรถพยาบาล น่านและรถของหน่วยกู้ภัย อบจ.น่านก็มาถึงและนำผู้บาดเจ็บส่งโรงพยาบาลน่าน และรถหน่วยกู้ชีพทำวิงพา ก็มาถึงอีกคัน ภายในเวลาเพียง 15 นาที ได้นำเด็กชายอเมริกัน ทวีชัย ไปส่งที่โรงพยาบาลน่านด้วย

หลังจากได้เข้าไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลน่านนายอนุศักดิ์ฯ ก็ได้เสียชีวิตในเวลาต่อมา และนางกอยมีอาการสาหัส รักษาตัวอยู่ในห้องไอซียูยังไม่รู้สึกตัว ส่วนด.ช.อเมริกันฯ บาดเจ็บที่ตาและขา เท่านั้นไม่เป็นอะไรมากนัก

คณะทำงานฯ ได้เดินทางไปที่บ้านของผู้ตาย ที่บ้านน้ำจาว หมู่ที่ 5 ต.บ่อ อ.เมือง จ.น่าน ได้เข้าไปพบนายเอกรินทร์ ฐานานันทชัย ลูกชาย โดยได้ร่วมทำบุญงานศพของนายอนุศักดิ์ฯ ด้วย และได้ขอรายละเอียดสัมภาษณ์เกี่ยวกับคดีและถามถึงความรู้สึกในการสูญเสียชีวิตของคุณพ่ออนุศักดิ์ฯ ซึ่งขณะนั้นที่บ้านนาย เอกรินทร์ กำลังทำพิธีโดยหมอมณีประจำหมู่บ้าน โดยนายเอกรินทร์ได้เล่ารายละเอียดให้ฟังว่าครอบครัว ของตนเองเป็นชาวเขาเผ่าเย้า นับถือศาสนาคริสต์ ตนเองยังไม่ได้แต่งงาน แต่มีแฟนแล้ว มี ผู้ที่อาศัยอยู่ในบ้านด้วยกันรวม 8 คน บิดาได้เสียชีวิตเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2553 และได้ทำการเผาเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2553

การจัดการงานศพ

มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าทำพิธีของหมอผีหมู่บ้าน ค่าอาหาร และค่าใช้จ่ายอื่นๆในงานศพ ประมาณ 100,000 บาท มีรายรับจากการมีคนมาร่วมทำบุญในงานศพ ประมาณ 5,000 บาท จะได้รับเงินประกัน พรบ.รด (2 คนๆ ละ 200,000 บาท) รวม 400,000 บาท ได้รับเงินช่วยเหลือค่าทำศพจากคูกรณี ให้ไว้ใช้ก่อน รวม 20,000 บาท (ซึ่งทราบว่าถ้าหากมีค่าใช้จ่ายในการจัดงานศพเท่าไรหรือทางคูกรณีจะเป็นผู้จ่ายให้ทั้งหมด ในภายหลัง)

สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิต

1. ผู้ขับขี่รถยนต์กระบะ ขับรถด้วยความเร็ว และประมาท
2. มีรถจักรยานยนต์ฮอนด้าเวฟ ตัดหน้ากระชั้นชิด ทำให้รถกระบะข้ามช่องไปด้านขวา ชนกับรถนายอนุศักดิ์ จนถึงกับเสียชีวิต และภรรยา ก็อาการสาหัสอยู่ห้องไอซียู
3. สภาพถนนเป็นทางโค้งมุ่งสู่ทางตรงก่อนถึงทางแยกสายพลังแผ่นดิน พื้นถนนแห้ง เวลากลางวัน

มูลค่าความเสียหาย (ตำรวจสรุป)

มูลค่าทางทรัพย์สิน ประมาณ 130,000 บาท

มูลค่าความเสียหายต่อชีวิต/ร่างกาย ประมาณ 4,118,000 บาท

กรณีศึกษาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางถนนจังหวัดน่าน

20

จ.ส.อ.นิคม พ่วงเจริญ อายุ 60 ปี

บ้านเลขที่ 170 หมู่ 5 บ.ทุ่งเศรษฐี ต.ผาสิงห์ อ.เมืองน่าน จ.น่าน

เกิดเหตุบนทางบายพาส หน้าสนามบิน – ปางคำ ช่วง กม.ที่ 3+850

วันที่ 10 มิถุนายน 2553 เวลา 17.45 น.

จ.ส.อ.นิคม พ่วงเจริญ อายุ 60 ปี อยู่บ้านเลขที่ 170 หมู่ที่ 5 บ้านทุ่งเศรษฐี ตำบลผาสิงห์ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน เป็นข้าราชการบำนาญอดีตเคยรับราชการ ภรรยาชื่อนางแก้วแยกกันอยู่นานกว่า 10 ปี มักทะเลาะกับภรรยาเป็นประจำ แต่จะโทรหากันตลอด มีลูกด้วยกัน 3 คน มีลูกบุญธรรม 2 คน มีรถยนต์ 5 คัน เป็นคนชอบ ดื่มสุราเป็นประจำทุกวันส่วนใหญ่จะดื่มตอนเย็นถ้าดื่มเวลากลางวันมักจะออกไปเที่ยวเวลาเดินทางไปต่างจังหวัดถ้าดื่มสุราจะไม่ขับรถเอง เป็นคนอารมณ์ดี ขับรถมานานกว่า 30 ปี เคยขับรถทหาร พระอาจารย์เคยทักว่าจะเสียชีวิตตอนอายุ 60 ปี เคยบอกให้ไปทำบุญสะเดาะเคราะห์ก็ไม่เชื่อ ไม่มีโรคประจำตัว ไม่เป็นความดันสายตาดูไม่ใสแว่น ไม่มีหนี้สิน ภูมิลำเนาเดิมอยู่จังหวัดอ่างทอง มีพี่น้อง 8 คน จ.ส.อ.นิคมเป็นคนสุดท้อง พี่ชายประกอบอาชีพขายสุรา มีโรงต้มสุราเป็นของตนเองแต่ไม่ต้มสุรา พ่อแม่นับถือศาสนาอิสลาม ปัจจุบันอยู่บ้านกับหลาน 2 คน อยู่ห่างจากบ้านภรรยาประมาณ 80 เมตร ไม่เคยเกิดอุบัติเหตุ ชีวิตประจำวันจะไม่ทำอะไร แต่จะไปเยี่ยมเยียนลูกเมียเป็นประจำ

ในวันที่ 10 มิถุนายน 2553 จ.ส.อ.นิคม ได้ไปเลี้ยงวัวที่สวน ขณะเดินทางกลับบ้านโดยขี่รถจักรยานยนต์มาตามถนนบายพาส ของ อบจ. สายหน้าสนามบิน - ปางคำ มุ่งหน้ามาจากทิศทางบ้านปางคำ มาถึงจุดเกิดเหตุช่วงระหว่าง กม. ที่ 3+900 ซึ่งเป็นจุดห้ามกลับรถ เดิมที่มีหลักกันโค้งกั้นไว้ตลอดแนว แต่ปัจจุบันมีผู้ไปรื้อถอนออกบางส่วนเพื่อทำเป็นที่กลับรถ โดยจะขี่รถตัดไปยังฝั่งตรงข้าม ขณะนั้น นายประทวน ปางพรม อายุ 27 ปี ได้ขี่รถจักรยานยนต์โดยมีนายสมเกียรติ อุ่นด้อย นั่งซ้อนท้ายมุ่งหน้ามาจากทางหน้าสนามบินซึ่งเป็นฝั่งตรงข้ามกับ จ.ส.อ.นิคม และจะมากลับรถบริเวณดังกล่าวเพื่อไปเลี้ยงวัวบริเวณฝั่งตรงข้ามเช่นกัน รถได้เกิดเฉี่ยวชนกับรถของ จ.ส.อ.นิคม ทำให้รถทั้งสองคันล้มลงไปกับพื้น โดยทั้ง 3 คนไม่ได้สวมหมวกกันน็อค ทำให้ จ.ส.อ.นิคม ได้รับความเจ็บสาหัส มีเลือดไหลนองพื้น ผู้พบเห็นเหตุการณ์ได้แจ้งศูนย์รับแจ้งเหตุของโรงพยาบาลน่าน โดยรถกู้ชีพของโรงพยาบาลน่านได้ออกมารับ จ.ส.อ.นิคม ซึ่งบาดเจ็บสาหัส โดยหน่วยกู้ชีพได้ทำการปฐมพยาบาลในเบื้องต้นและนำส่งโรงพยาบาลน่าน แพทย์ได้ทำการช่วยชีวิต จ.ส.อ.นิคมอย่างสุดความสามารถ จ.ส.อ.นิคมบาดเจ็บสาหัสและเสียชีวิตในเวลา 21.50 น. ณ โรงพยาบาลน่าน

ต่อมาได้สอบสวนข้อมูลนายประทวน ปางพรม อายุ 27 ปี อยู่บ้านเลขที่ 27/1 หมู่ที่ 13 บ้านช้างเผือก ตำบลโนนเวียง อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ซึ่งเป็นคู่กรณี นายประทวนให้การว่าตนได้ไปช่วยญาติฆ่าและสุกรที่ตายในขณะที่ชนย้าย และได้ดื่มสุรากับเพื่อน 4 คน ดื่มสุราหมดไป 1 แบน หลังจากนั้นตน ได้ขี่รถจักรยานยนต์ มาพร้อมกับนายสมเกียรติ อุ่นตุ้ย อายุ 27 ปี มุ่งไปทิศทางบ้านปางค่า เพื่อจะไปเอาหญ้าให้วัวซึ่งอยู่อีกฝั่งหนึ่งของถนนที่ตนขี่มา พอมาถึงจุดเกิดเหตุตนจะกลับรถไปอีกฝั่งหนึ่ง ขณะนั้นได้มี จ.ส.อ.นิคม ที่ขี่รถจักรยานยนต์จากฝั่งตรงข้ามเพื่อจะตัดมายังฝั่งที่ตนขี่รถมาเพื่อจะกลับบ้าน ซึ่งตนเองมองไม่เห็นรถที่สวนมา จึงเกิดเฉี่ยวชนกันอย่างแรงทำให้รถล้มลงกับพื้น ตนและนายสมเกียรติได้รับบาดเจ็บ รถกู้ชีพของ อบจ.น่าน ได้นำตนส่งโรงพยาบาลพร้อมกับเพื่อน และนอนรักษาตัวที่โรงพยาบาล น่าน 1 คืน นายประทวนกล่าวว่า ตนได้ขี่รถจักรยานยนต์มานานกว่า 10 ปี เคยเกิดอุบัติเหตุบ่อย ๆ เป็นการล้มเองและไม่เคยนอนโรงพยาบาล

เหตุการณ์ครั้งนี้ นางแต้วซึ่งเป็นภรรยาของ จ.ส.อ.นิคม ที่เสียชีวิต ไม่ได้เรียกร้องค่าเสียหายจาก นายประทวนแต่อย่างใด เนื่องจากเห็นว่าครอบครัวนายประทวนมีฐานะยากจน และเห็นว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นเหตุสุดวิสัย ไม่ได้มีเจตนาที่จะทำให้เกิดขึ้นและมีความผิดร่วมกันทั้ง 2 ฝ่าย โดยชนกันบริเวณ จุดห้ามกลับรถและไม่มีผู้เห็นเหตุการณ์ ครอบครัว จ.ส.อ.นิคม ก็ได้เงินค่าประกันและหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วยังมีเงินเหลืออยู่สูงกว่าบาท ส่วนนายประทวน หลังจากเหตุการณ์ยุติแล้วก็จะลาอุปสมบท เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้ต่อไป

สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิต

ผู้ขี่รถจักรยานยนต์ทั้งสองคัน เมาสุรา ขับรถประมาท ไม่สวมหมวกนิรภัย มอเตอร์ไซค์ ไม่ปลอดภัย ไม่มีไฟเลี้ยว ไม่เปิดไฟหน้ารถ และขับรถฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจร

กรณีศึกษาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากรถทางถนนจังหวัดน่าน

21

กรณี: นายทศพล เย็นใจ อายุ 15 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 130 ม.2 บ้านตึ๊ด ต.ตาลชุม อ.เวียงสา จ.น่าน

เกิดเหตุวันที่ 22 มิถุนายน 2553 เวลาประมาณ 14.30 น.

ณ ถนนสายน่าน-เวียงสา (ระหว่างบ้านห้วยแก้ว-บ้านน้ำปั่ว)

ข้อมูลทั่วไปของผู้เสียชีวิต

ผู้เสียชีวิตชื่อ นายทศพล นามสกุลเย็นใจ ชื่อเล่นบ๊ิก เกิดวันที่ 27 มีนาคม 2538 อายุ 15 ปี ที่อยู่บ้านเลขที่ 130 ม.2 บ้านตึ๊ด ตำบลตาลชุม อำเภอเวียงสา จ.น่าน เรียนอยู่ชั้น ม .2 โรงเรียนตาลชุมพิทยาคม อำเภอเวียงสา บิดาชื่อ นายอุดม นามสกุล เย็นใจ อายุ 47 ปี อาชีพช่างเชื่อมของบริษัทเอกชน รายได้ประมาณ 10,000 บาทต่อเดือนมารดาชื่อ นางอรัญญา นามสกุล เย็นใจ อายุ 38 ปี ว่างงาน ไม่มีรายได้ ผู้เสียชีวิตไม่มีใบขับขี่ สายตาปกติ

บทคัดย่อ

เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2553 เวลาประมาณ 14.30 น. เกิดอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮูซูจิกิ (คริสตัล) สีแดง หมายเลขทะเบียน กขฉ -234 น่าน ชนกับรถยนต์กระบะยี่ห้อฮูซูจิกิ สีบรอนด์ หมายเลขทะเบียน บข-2106 พิจิตร บนถนนสาย เวียงสา -น่าน (ระหว่างบ้านห้วยแก้ว -บ้านน้ำปั่ว) ม.5 บ้านห้วยแก้ว ต.น้ำปั่ว อ.เวียงสา จ.น่าน มีผู้บาดเจ็บสาหัสจำนวน 1 ราย ผู้เสียชีวิตจำนวน 1 ราย

ข้อมูลรายละเอียด

เบื้องต้นจากการสอบสวนของ สภ.เวียงสา หลังจากได้รับแจ้งเหตุเวลาประมาณ 15.00 น. ของวันดังกล่าว ร.ต.ท.กัมปนาท สิทธิแก้ว ร้อยเวร พร้อมพวกได้ออกไปตรวจสอบที่เกิดเหตุพบรถยนต์กระบะฮูซูจิกิ หมายเลขทะเบียน บข-2106 พิจิตร จอดที่เกิดเหตุ กระบะด้านท้ายขวาบูบและไฟท้ายแตก โดยมี นายวิเชียร โตน้อย อายุ 29 ปี อยู่บ้านเลขที่ 91 ม.2 ต.วังสำโรง อ.ตะพานหิน จ.พิจิตร เป็นผู้ขับขี่ และพบรถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮูซูจิกิ (คริสตัล) สีแดง หมายเลขทะเบียน กขฉ -234 น่าน จอดอยู่ผู้ได้รับบาดเจ็บได้ ถูกนำส่งโรงพยาบาลเวียงสา ต่อมาได้เสียชีวิตทราบชื่อคือ นายทศพล เย็นใจ อายุ 15 ปี อยู่บ้านเลขที่ 130 ม.2 ต.ตาลชุม อ.เวียงสา จ.น่าน เป็นผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์คันดังกล่าวและมีนางอรัญญา เย็นใจ อายุ 38 ปี มารดา (นั่งซ้อนท้าย) ได้รับบาดเจ็บสาหัส สาเหตุเนื่องจากนายทศพล ได้ขับขี่รถจักรยานยนต์แซงรถยนต์วิ่งไปตามถนน (แซงซ้าย) พบรถยนต์กระบะอีกคันหนึ่งวิ่งอยู่ด้านหน้าเป็นเหตุให้รถจักรยานยนต์ชนท้ายรถยนต์

กระบะถึงแก่ความตาย ข้อสรุปของพนักงานสอบสวนเบื้องต้น คือ รถจักรยานยนต์ยี่ห้อซูซูกิ สีแดง หมายเลขทะเบียน กขฉ-234 น่าน เป็นผู้ผิด

ข้อมูลจากโรงพยาบาลเวียงสาได้ให้รายละเอียดว่า เวลา 15.15 น. ของวันเดียวกัน รถ EMS อบรม.ताल.ชुम.อ.เวียงสา ได้เป็นผู้นำส่ง ซึ่งผู้บาดเจ็บ (นายทศพลฯ) มีสภาพนอนแน่นิ่ง มีเลือดออกปาก จมูก รุหนุทั้ง 2 ข้าง เลือดไหลตลอดเวลา มีบาดแผลลึกขนาดประมาณ 3 cm. ที่เข้าขวว ไม่หายใจ ไม่มีชีพจร หัวใจหยุดเต้น แพทย์ได้ทำการช่วยเหลือปั๊มหัวใจประมาณ 50 นาที หัวใจไม่เต้น ม่านตาไม่ตอบสนองต่อแสง แพทย์ลงความเห็นว่าเสียชีวิต โดยสาเหตุการเสียชีวิตแพทย์ระบุว่า เกิดจากศีรษะกระแทกอย่างแรงกับของแข็งทำให้ฐานกะโหลกศีรษะแตก สมองได้รับการกระทบกระเทือน

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นางอรัญญา เย็นใจ มารดาของผู้เสียชีวิต

ในวันดังกล่าวนางอรัญญาฯ ได้ไปรับนายทศพลฯ ลูกชาย ที่โรงเรียนताल.ชुम.พิตยาคม เวลาประมาณเที่ยงครึ่ง โดยได้ขออนุญาตอาจารย์ที่โรงเรียนเพื่อนำลูกชายไปตรวจหูที่โรงพยาบาลเวียงสา ซึ่งแพทย์ได้นัดให้ไปรับการตรวจในเวลา 13.30 น. เนื่องจากมีแมลงเข้าไปในหูข้างซ้ายของนายทศพลฯ ตั้งแต่วันที่ 18 มิถุนายน 2553 ทำให้เกิดอาการหูอื้อ โดยในระยะแรกนางอรัญญาฯ เป็นผู้ขับจักรยานยนต์ คันที่ เกิดเหตุ นายทศพลฯ เป็นผู้ซ้อนท้าย แต่นายทศพลฯ ขอเปลี่ยนเป็นผู้ขับแทนและบอกว่านางอรัญญาฯ ขับช้า ทำให้เสียเวลา

เมื่อได้รับการตรวจรักษาจากโรงพยาบาลเวียงสาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ขากลับเนื่องจากฝนใกล้ตกทำให้นายทศพลฯ ขับขี่ด้วยความเร่งรีบ (ประมาณ 80 ก.ม. /ชม.) ประกอบกับนายทศพลฯ บ่นบอกว่าไม่ค่อยสบาย มีอาการเมื่อยหลัง อายากกลับไปนอนเร็ว ๆ เพราะเหนื่อยจากการแข่งขันกีฬาที่โรงเรียนเมื่อวานนี้ ซึ่งตลอดทางที่เดินทางมานางอรัญญาฯ ก็ได้เตือนนายทศพลฯ ตลอดเวลาไม่ให้ขับเร็ว และเมื่อขับมาถึงที่เกิดเหตุดังกล่าวนายทศพลฯ ได้พยายามเร่งแซงรถยนต์คันข้างหน้า โดยพยายามแซงทางด้านซ้ายแต่ปรากฏว่ามีรถยนต์กระบะอีกคันหนึ่งจอดชิดข้างทางอยู่ซึ่งนายทศพลฯ ได้ตะโกนขึ้นอย่างกะทันหันว่ามีรถขวางหน้า ซึ่งนายทศพลฯ ได้พุ่งเข้าชนท้ายรถคันดังกล่าวอย่างจัง เป็นเหตุให้นายทศพลฯ เสียชีวิตทันที และนางอรัญญาฯ ได้รับบาดเจ็บสาหัส หมดสติ และมีอาการที่สังเกตได้ตามมา คือ ศีรษะได้รับการกระทบกระเทือน ดวงตา เกิดการพลา้มวมองเห็นเป็นภาพซ้อน ซีโครงหัก 4 ซี และกระดูกเชิงกรานแตก นางอรัญญาฯ สันนิษฐานว่า สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุดังกล่าวอาจเกิดจากการที่ลูกชาย

ใส่หมวกกันปัดหน้า และขับจี้รถด้วยความเร็ว ทำให้ต้องดึงหมวกลงมาเพื่อป้องกันหมวกปลิว จึงทำให้มองเห็นรถคันที่จอดขวางทางอยู่ในระยะกระชั้นชิด ไม่สามารถเบรกหรือหลบได้ทัน แม้จะเป็นทางตรงไม่มีสิ่งกีดขวางหรือบดบังทัศนวิสัยก็ตาม ประกอบกับนายทศพลฯ เองไม่ได้สวมหมวกนิรภัยทำให้เมื่อเกิดการชนกันแล้วไม่มีวัตถุป้องกันศีรษะ ทำให้นายทศพลฯ เสียชีวิต ส่วนการที่ตนได้รับบาดเจ็บสาหัสแต่ไม่ถึงกับเสียชีวิต ก็คงเป็นเพราะตนได้สวมหมวกนิรภัยจึงช่วยป้องกันได้มากนั่นเอง

ผลกระทบหลังจากเกิดอุบัติเหตุ

นางอรุณญาฯ ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ขณะนี้ตนเองยังไม่สามารถลุกเดินไปไหนมาไหนได้ เนื่องจากต้องพักฟื้นร่างกาย ทำให้มีความลำบากมากต้องให้ญาติพี่น้องมาช่วยดูแล และต้องจ้างพี่เลี้ยงจากศูนย์น่านเนิสซิ่งแคร์มาดูแล เสียค่าจ้างเดือนละ 7,000 บาท โดยได้จ้างมาจนถึงตอนนี้แล้วเป็นเวลา 2 เดือน รวมเป็นค่าจ้าง 14,000 บาท ซึ่งคาดว่าคงต้องจ้างต่อไปอีกจนกว่าจะหายเป็นปกติจนสามารถช่วยเหลือตนเองได้ ส่วนค่าใช้จ่ายระหว่างจัดงานศพลูกชายประมาณ 1 แสนกว่าบาทนั้น ตนได้รับเงินช่วยเหลือจาก พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ เป็นค่ารักษาพยาบาลจำนวน 35,000 บาท ค่าฌาปนกิจสงเคราะห์ในหมู่บ้านจำนวนประมาณ 10,000 บาท และค่าช่วยเหลือจากมูลนิธิอีกจำนวน 20,000 บาท ที่เหลือนอกจากนั้นต้องหยิบยืมจากญาติพี่น้อง ซึ่งก็ยังไม่พอต่อค่าใช้จ่าย ส่วนรถจักรยานยนต์คันที่เกิดเหตุก็มีสภาพพังจนไม่สามารถใช้การได้อีก

รายได้ของครอบครัวตอนนี้จึงมาจากนายอุดมฯ สามียังคนเดียวเท่านั้น ซึ่งมีรายได้เดือนละหมื่นกว่าบาท จากการเป็นช่างเชื่อมทำงานอยู่ที่ กทม. ส่วนตนได้ลาออกจากงานมาตั้งแต่ต้นปี 2553 แล้วทำให้ว่างงาน และไม่มีรายได้ โดยมีความตั้งใจที่จะออกมาดูแลลูกทั้ง 2 คน โดยเฉพาะคนโตคือนายทศพลฯ ซึ่งค่อนข้างมีนิสัยคือ ชอบดื่มเหล้า สูบบุหรี่ และติดเพื่อน แต่ก็มาเสียลูกชายไปก่อน ทำให้เสียใจมากและยังทำใจรับกับเหตุการณ์ไม่ค่อยได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้เลี้ยงดูนายทศพลฯ มาตั้งแต่เล็ก

สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิต

วิเคราะห์ว่า อุบัติเหตุดังกล่าวความเสียหายเกิดจากความประมาทของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์เอง คือ นายทศพล เย็นใจ โดยมีประเด็นที่เกี่ยวข้อง คือ

1. ขับขี่รถจักรยานยนต์โดยไม่สวมหมวกนิรภัย แต่ใส่หมวกเก็บแทนทำให้บังคับทัศนวิสัยในการมองเห็น
2. ขับขี่รถจักรยานยนต์ด้วยความรวดเร็ว ทำให้ไม่สามารถหยุดรถได้ทันในระยะกระชั้นชิด
3. ผู้ขับขี่ ขับรถมานานประมาณ 3 ปี ประกอบกับอายุยังน้อยทำให้ขาดความยับยั้งชั่งใจในการใช้สติไตร่ตรอง จึงแซงรถอย่างผิดกฎหมาย

กรณีศึกษาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากรถทางถนนจังหวัดน่าน

กรณี: น.ส.ศิริวรรณ เตชะนันท์ (น้องปราง) อายุ 17 ปี

22

อยู่บ้านเลขที่ 32 หมู่ 4 ตำบลเจดีย์ชัย อำเภอปัว จังหวัดน่าน
เกิดเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2553 เวลา ประมาณ 23.55 น.

บนทางหลวงหมายเลข 1080 ถนนน่าน-ทุ่งช้าง บ.ปงสนุก หมู่ 9 ต.เจดีย์ชัย อ.ปัว จ.น่าน

นายแก้ว เตชะนันท์ หรือ “เด่น” อายุ 44 ปี และนางคำปวน เตชะนันท์ อายุ 41 ปี พ่อและแม่ของน้องปรางและน้องเปิ้ล อยู่บ้านเลขที่ 32 หมู่ 4 ต.เจดีย์ชัย อ.ปัว จ.น่าน เปิดร้านตัดผมชาย “เด่นบาร์เบอร์” ที่ตลาดอำเภอท่าวังผา เล่าให้ฟังว่า ... น้องปราง พี่สาวของน้องเปิ้ล เรียนอยู่ชั้น ม.5 โรงเรียนท่าวังผาวิทยาคม เป็นเด็กเรียนดี เรียบร้อย ไม่ค่อยพูด สุขภาพร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง ไม่มีโรคประจำตัว สายตาสปกติ และไม่เคยมีประวัติการเกิดอุบัติเหตุมาก่อน

วันเกิดเหตุ... พ่อเด่นเล่าให้ฟังว่า ... น้องปรางไปเที่ยวบ้านงานแต่งงานที่บ้านอาสาม อ.ท่าวังผา ไม่ไกลจากร้านตัดผมของคุณพ่อ หลังจากนั้น ปรางกับเพื่อนไปเที่ยวต่อที่บ้านเกิด อำเภอปัว ปราง ขับรถมอเตอร์ไซค์มากับเพื่อนชาย และมีเพื่อน ๆ ขับรถมอเตอร์ไซค์ตามมาด้วยกันหลายคน ทุกคนไม่ได้สวมหมวกนิรภัย... พอถึงที่เกิดเหตุ ... ฝนตกหนักมาก สภาพถนน ณ ที่นั้น เป็นถนนกำลังปรับปรุง ยังไม่แล้วเสร็จ ไม่มีแสงไฟ(ถนนมืด) ไม่มีเส้นแบ่งช่องจราจร... มีรถมอเตอร์ไซค์อีกคันที่วิ่งสวนทางมาด้วยความเร็ว ไฟหน้าก็ไม่เปิด ... ทราบภายหลังว่าคนขับชื่อ นายเป๊ะ อายุ 30 ปี ... ขับขี่รถดังกล่าวมาด้วยอาการมึนเมา ขับรถข้ามเลนแล้วพุ่งชนรถของน้องปรางอย่างจัง ...

น้องปรางและเพื่อนชายล้มลงไปกับพื้นทันที เจ้าของร้านสุทศน์เฟอร์นิเจอร์ ซึ่งอยู่ใกล้ที่เกิดเหตุ ได้ยินเสียงรถชนกัน จึงออกมาดู ... พบร่างน้องปรางนอนหมดสติ ไม่รู้สึกตัว มีบาดแผลตามตัวเล็กน้อย มีเลือดออกที่ปาก และจมูก กะโหลกร้าว ยุบ ส่วนเพื่อนชาย แขน ขวาทหัก ... จึงโทรศัพท์แจ้งเหตุไปที่ 1669 ศูนย์สั่งการ ฯ EMS ได้ประสานไปที่หน่วยหน่วยกู้ชีพ อบต.เจดีย์ชัย ซึ่งตั้งอยู่ไม่ไกลจากที่เกิดเหตุ ออกตรวจสอบเหตุ ประเมินสถานการณ์และให้การช่วยเหลือเบื้องต้นโดยด่วน ...แต่ไม่มีการตอบรับ เนื่องจากไม่ได้เปิดบริการ ช่วงกลางวัน ... ศูนย์ ฯ จึงสั่งการให้ หน่วยบริการ EMS ของโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัวออกปฏิบัติการทันที ... น้องปรางได้รับการช่วยเหลือเบื้องต้นจากทีมแพทย์และพยาบาลของ รพ.ปัว และ ถูกส่งตัวเพื่อรับการรักษาต่อที่โรงพยาบาลน่านทันที หลังจากที่อาการไม่ดีขึ้น... น้องปรางนอนพักรักษาตัว อยู่ที่โรงพยาบาลน่าน 2 วัน ... แล้วก็เสียชีวิต เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2553

พ่อและแม่ รวมถึงญาติพี่น้องของน้องปรางต่างเศร้าโศกเสียใจมาก... ได้ทำพิธีศพตามหลักศาสนาพุทธและประเพณีความเชื่อจำนวน 6 วัน มีค่าใช้จ่ายประมาณ 80,000 บาท..ได้รับเงินจากผู้มาร่วมงานประมาณ 10,000 บาท และได้รับเงินฌาปนกิจศพของหมู่บ้าน ประมาณ 18,000 บาท

จากการสอบถามเพิ่มเติม... พบว่า รถมอเตอร์ไซค์ที่น้องปรางขับขี่ เป็นของเพื่อนชายที่ซ้อนท้ายมาด้วยกัน ซึ่งซื้อมาได้ 2 ปี 3 เดือน แต่ไม่มี พรบ. และขาดการต่อประกัน ฯ ...

สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิต

7. ไม่สวมหมวกนิรภัย ทั้งผู้ตาย และคู่กรณี
8. คู่กรณีขับรถด้วยความเร็วสูง มีอาการมึนเมา ไม่เปิดไฟหน้ารถ
9. ขณะเกิดเหตุเป็นช่วงเวลาดึก มี ฝนตกหนัก ถนนอยู่ระหว่างการปรับปรุงก่อสร้างยังไม่แล้วเสร็จ ไม่มีเส้นแบ่งจราจร และไม่มีไฟฟ้าแสงสว่าง
10. หน่วยกู้ชีพระดับตำบลไม่มีความพร้อมให้การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุได้ทันที ต้องอาศัยหน่วยกู้ชีพอื่นซึ่งอยู่ไกล ทำให้การช่วยเหลือล่าช้า

กรณีศึกษาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางถนนจังหวัดน่าน

23

กรณี: นางจรรยา เวียงสกุล อายุ 55 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 41/1 หมู่ 10 ตำบลกลางเวียง อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน

เกิดเหตุเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2553 เวลา 15.40 น.

บริเวณถนนหน้าโรงพยาบาลเวียงสา ทางหลวงแผ่นดิน สายเวียงสา-น่าน

จรรยา เวียงสกุล ขับรถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้าสีแดง ทะเบียน ก- 1457 ออกจากบ้านเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2553 เวลาประมาณ 15.30 น. เพื่อจะไปรับน้องนนทพัทธ์ (หลานชาย) ที่โรงเรียนอนุบาลพันธุทิพย์วิทยา ซึ่งอยู่บริเวณใกล้ๆ ทางแยกโรงพยาบาลเวียงสา

ขณะที่ขับรถไปถึงบริเวณริมถนนด้านซ้ายหน้าโรงพยาบาลเวียงสา จรรยาได้ชะลอรถเพื่อที่จะข้ามไปรับหลานชายที่ยืนรออยู่ฝั่งตรงข้าม ... จรรยาตัดสินใจเลี้ยวรถข้ามไปฝั่งตรงข้ามทันที ...

ทันใดนั้นเอง... รถยนต์เก๋งยี่ห้อโตโยต้าสีเทา ทะเบียน กง 444 แพร่ ซึ่งวิ่งมาจากตัวเมืองน่านด้วยความเร็วสูง กำลังจะเดินทางไปจังหวัดแพร่ ... ได้ชนกับรถของจรรยาอย่างจัง ทำให้จรรยา เสียชีวิต ณ จุดเกิดเหตุทันที ... **ณรงค์ ผู้เห็นเหตุการณ์** เล่าให้ทีมงานฟัง

โรงพยาบาลเวียงสา ให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่ทีมงาน ... วันที่ 7 กรกฎาคม 2553 เวลา 16.00 น. ทีมกู้ชีพโรงพยาบาลเวียงสาออกตรวจสอบเหตุและให้การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ แล้วรีบนำส่งโรงพยาบาลทันทีพบว่า ... แกรับนางจรรยา เวียงสกุล มีอาการไม่รู้สีกตัว ไม่มีชีพจร ไม่หายใจ ขาข้างขวาขาด มีแผลฉีกขาดที่ใบหน้า มีแผลถลอกตามลำตัว แขนและขา ... แพทย์ลงความเห็นว่า... เสียชีวิต ณ จุดเกิดเหตุ...

ณรงค์เล่าต่อว่า ... นางจรรยา เวียงสกุล มีอาชีพเป็นแม่บ้านทำความสะอาดให้กับบ้านของผู้ใหญ่อื่น อินตะ มีรายได้ประมาณเดือนละ 3,000 บาท สามมีชื่อสำเนียง อายุ 60 ปี มีอาชีพเป็นผู้รับเหมาก่อสร้างบ้านและอื่น ๆ ทั่วไป มีลูกชาย 2 คน

คนโตอายุประมาณ 35 ปี ค้าขายโทรศัพท์มือถือในห้าง ๆ อยู่ที่ กทม. มีลูก 2 คน คนโตเป็นผู้ชายอายุ 5 ปี ฝากให้ปู่กับย่าเลี้ยงดูแล ส่วนคนเล็กเป็นผู้หญิง พ่อกับแม่เป็นผู้เลี้ยงดูเองอยู่ที่กรุงเทพฯ ๆ

คนที่สองเป็นผู้หญิง อายุประมาณ 32 ปี ทำงานบริษัทประกอบชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์อยู่ที่จังหวัดปราจีนบุรี ยังไม่ได้แต่งงาน ... นาน ๆ ที หรือประมาณปีละครั้ง ลูกทั้ง 2 ของจรรยา จะเดินทางมาเยี่ยมพ่อกับแม่ที่บ้านจังหวัดน่าน...

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการศพ

ณรงค์เล่าว่า ... ศพของจรรยา ตั้งไว้ที่บ้าน เพื่อทำบุญ 4 วัน ตั้งแต่วันที่ 7-11 กรกฎาคม 2553 ไม่ทราบรายละเอียดค่าใช้จ่าย แต่ทราบว่า กำนันหนั้น หรือนายเมธา นิธิกร ผู้รับเหมาที่คุ้นเคยกับสามีของ

จรรยา เป็นผู้จัดการและเป็นธุระเรื่องงานศพให้หมดทุกอย่าง โดยจัดคนตรี ปราสาทศพ ดอกไม้ และอุปกรณ์เกี่ยวกับงานศพทั้งหมด และทราบว่า... นายกิจชัย คู่กรณี ได้ให้เงินชดเชยค่าทำศพประมาณ 130,000 บาท และผู้ตายเป็นสมาชิกของ ชกส. และได้รับเงินประมาณ 100,000 บาท มีเงินสมทบจากกองทุนของหมู่บ้านประมาณ 30,000 บาท ได้รับเงินประกัน พรบ. รถ อีกประมาณ 30,000 บาท และรายได้จากการ ขายชากรดอีก 1,200 บาท

สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิต

1. ผู้ตายขับรถประมาณ ตัดหน้ากระชั้นชิด
2. ไม่สวมหมวกนิรภัย
3. บริเวณที่เกิดเหตุเป็นเขตพหลพลา่่น มีผู้สัญจรมาก
4. บริเวณที่เกิดเหตุเป็นถนนทางตรง 4 เลน ผู้ใช้รถใช้ถนนส่วนใหญ่ขับรถเร็ว

.....

กรณีศึกษาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากรถทางถนนจังหวัดน่าน

24

นายธีรศักดิ์ ปุกคำดี อายุ 34 ปี

ที่อยู่บ้านเลขที่ 71 หมู่ 7 บ.ตาลชุม ต.ตาลชุม อ.เวียงสา จ.น่าน

เกิดเหตุวันที่ 11 กรกฎาคม 2553 เวลา 01.00 น.

บนถนนสายน่าน – พุ่งช้าง ช่วง กม.ที่ 70 – 71

นายธีรศักดิ์ ปุกคำดี (จ็อก) อายุ 34 ปี อยู่บ้านเลขที่ 71 หมู่ที่ 7 บ้านตาลชุม ตำบลตาลชุม อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน จบการศึกษาระดับปริญญาตรีคณะศึกษาศาสตร์ เอกภาษาไทย ปริญญาโท สื่อสารมวลชน จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อาชีพรับราชการครู สอนที่โรงเรียนปัวพิทยาคม บิดาชื่อนาย ต่อม ปุกคำดี อายุ 70 ปี มารดาชื่อนางรำแพน มะศักดิ์ อายุ 60 ปี บิดาและมารดาแยกกันอยู่ตั้งแต่ครูจ็อกอายุ 4 เดือน ครูจ็อกอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของคุณครูเพลินพิศ คำมานะ และนายสมศักดิ์ คำมานะ ซึ่งเป็นน้ำสาวและน้ำเขย ไม่มีโรคประจำตัว ไม่มีเคยประสบอุบัติเหตุ อุบัติภัย เป็นคนสุขภาพแข็งแรง เป็นมิตรกับผู้อื่นรักลูกศิษย์ ชอบเล่นกีฬา ชอบอ่านหนังสือเป็นชีวิตจิตใจ เงินเดือนพอใช้ ไม่มีปัญหาค่าใช้จ่ายไม่มีภาระต้องรับผิดชอบ ต่อครอบครัว แต่จะแบ่งเงินเดือนให้พ่อกับแม่บ้างบางเดือน ถ้าเงินไม่พอน้ำก็จะจัดหาให้ รถยนต์ที่ใช้เป็นรถของนายอิ๋อโตโยต้า ไมตี้เอ็กซ์ สีเทา หมายเลขทะเบียน บค- 3818 น่าน ได้ตรวจเช็คสภาพเปลี่ยนยาง เปลี่ยนแบตเตอรี่ก่อนที่จะโอนให้

ปกติครูจ็อกจะกลับบ้านประมาณเดือนละครั้ง แต่จะโทรศัพท์พูดคุยกับแม่และน้ำเป็นประจำ ก่อนหน้านั้นครูจ็อกโทรบอกว่าอาทิตย์นี้ไม่ได้กลับบ้านเพราะจะย้ายจากบ้านพักเดิมไปอยู่บ้านพักหลังใหม่ วันเกิดเหตุตอนกลางวันครูจ็อกพาลูกศิษย์เก่า 3 คน ไปช่วยย้ายของเข้าบ้านพักหลังใหม่ หลังจากนั้น ได้ไปงานเลี้ยงที่อำเภอเชียงกลาง ก่อนเกิดเหตุครูจ็อกได้ขับรถยนต์คันดังกล่าวมาตามถนนสาย น่าน – พุ่งช้าง จากอำเภอเชียงกลางมุ่งหน้าไปทางอำเภอบัว พร้อมด้วยลูกศิษย์เก่า จำนวน 3 คน คือนาย ประชา จิตอารี อายุ 23 ปี อยู่บ้านเลขที่ 127 หมู่ 5 ตำบลสถาน อำเภอบัว จังหวัดน่าน ,นายมนัสพงษ์ โพธิรินทร์ อายุ 23 ปี อยู่บ้านเลขที่ 178 หมู่ 4 ตำบลปัว อำเภอบัว จังหวัดน่าน และนายสามารถ อินท่า อายุ 22 ปี อยู่บ้านเลขที่ 2 หมู่ 3 ตำบลเชียงกลาง อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน ครูจ็อกขับด้วยความเร็ว เมื่อมาถึงที่เกิดเหตุ ช่วง กม. 70-71 บ้านคันทนา หมู่ 2 ตำบลพญาแก้ว อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน เวลา ประมาณ 01.00 น. รถได้เสียหลักพุ่งลงข้างทางชนกับต้นไม้ เป็นเหตุให้ ครูจ็อก นายประชา และนายมนัส พงษ์ เสียชีวิตในที่เกิดเหตุ ส่วนนายสามารถ ได้รับบาดเจ็บสาหัส พลเมืองคันทนาส่งโรงพยาบาลเชียงกลาง Refer โรงพยาบาลน่าน และเสียชีวิตในเวลาต่อมา

สภาพถนน เป็นทางหลวงแผ่นดินสายน่าน – หุ้งช้าง กม. 70 + 150 มี 2 ช่องทางจราจร ทางโค้ง ถนนแห้ง กลางคืนไม่มีแสงไฟส่องสว่าง อากาศแจ่มใส

สภาพการบาดเจ็บและเสียชีวิต

1. นายสามารถ อินท่า อายุ 22 ปี 9 เดือน 11 วัน นั่งกระเบาะแค็บด้านหลัง ดิคอยู่ในรถ ไม่รู้สึกตัว มีแผลที่ศีรษะบริเวณกลางหน้าผากพาดมาถึงศีรษะข้างซ้ายยาว 7 ซม. ลึก 3 ซม. แขนขวาบวมผิดปกติ หน้าแข้งขวาบวมมีแผลฉีกขาด 5 ซม. แขนซ้ายบวมผิดปกติ ตามคอพบร่องรอยร่องต่อมาริมส้นศพไม่รู้เรื่องหายใจช้าลง ยกมือปิดบริเวณที่เจ็บปวดได้ รถ EMS โรงพยาบาลออกมารับเหตุ เวลา 02.40 น. ใช้เวลาช่วยเหลือประมาณ 2 ชม. Refer โรงพยาบาลน่าน

2. นายประชา จิตอารี อายุ 22 ปี 9 เดือน 9 วัน นั่งโดยสารคู่กับคนขับ ดิคอยู่ระหว่างรถกับต้นไม้ ใบหน้าข้างซ้ายยุบลง แผลหนังเปิดถึงกะโหลกประมาณ 20 ซม. หน้าอกข้างขวาบวม มีแผลถลอกแดงหลายแผลที่หน้าอกซ้าย กระดูกคั่นแขนขวาและกระดูกปลายแขนขวาบวมผิดปกติ ต้นขาซ้ายบวมผิดปกติ เสียชีวิต ณ จุด เกิดเหตุ

3. นายมนัสพงษ์ โพธิรินทร์ อายุ 22 ปี 10 เดือน 21 วัน นั่งโดยสารกระเบาะแค็บด้านหลัง ดิคอยู่ในรถ ไม่รู้สึกตัว คลำชีพจรไม่ได้ มีแผลฉีกขาดลึกที่หน้าผากยาว 6 ซม. แผลลึกถึงกระดูก มีกระดูกแตกต้นขาข้างซ้ายบวมผิดปกติ เสียชีวิต ณ จุดเกิดเหตุ

4. นายธีรศักดิ์ ปุกคำดี อายุ 34 ปี 6 เดือน 1 วัน เป็นผู้ขับรถ ไม่หายใจ หน้าอกข้างซ้ายยุบ มีแผลเป็นรอยแดงถลอกขนาด 10 x 8 ซม. ไหล่ปลาร้าข้างซ้ายหัก มีแผลฉีกขาดบริเวณใบหน้าเหนือคิ้วขวาขนาด 3 ซม. ลึก 0.5 ซม. แผลฉีกขาดเหนือคิ้วซ้ายขนาดยาว 5 ซม. ลึก 0.3 ซม. แผลฉีกขาดที่แก้มซ้ายขนาดยาว 4 ซม. ลึก 1 ซม. ต้นแขนซ้ายบวมผิดปกติ เสียชีวิต ณ จุดเกิดเหตุ

สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิต

ดื่มสุรา ขับรถประมาณ ขับรถเร็วเกินอัตรา รยยนต์เสียหลักพุ่งชนต้นไม้ข้างถนน

กรณีศึกษาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากรถทางถนนจังหวัดน่าน

25

กรณี: นายเมธามินทร์ ชาญเพชร อายุ 16 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 26 ม.12 ต.สถาน อ. นาน้อย จ. น่าน

สถานที่เกิดเหตุ: ถนนสายนาน้อย-นาหมื่น หมู่ที่ 11 บ้านใหม่จัดสรร ต.สถาน อ.นาน้อย จ.น่าน

วันที่เกิดเหตุ: วันที่ 15 กรกฎาคม 2553 เวลาประมาณ 17.40 น.

เหตุการณ์อุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ชนรถจักรยานยนต์ มีผู้บาดเจ็บ 3 ราย

รายที่ 1 นายเมธามินทร์ ชาญเพชร อายุ 16 ปี อยู่บ้านเลขที่ 26 ม.12 ต.สถาน อ. นาน้อย เป็นผู้ขับขี่ มีอาการไม่รู้สึกรู้ตัว มีแผลเปิดที่ศีรษะ มีเลือดออกหูขวา ถูกนำตัวส่งโรงพยาบาลนาน้อยโดยรถ ของสมาชิก อบต. โรงพยาบาลนาน้อยให้การรักษายาบาลเบื้องต้น ส่งต่อไปรักษาต่อที่โรงพยาบาลน่าน และเสียชีวิต ในเวลาต่อมาเนื่องจากภาวะสมองได้รับบาดเจ็บรุนแรงและมีเลือดคั่งในสมอง

รายที่ 2 สามณเรศสุรินทร์ โพธิขาว อายุ 16 ปี อยู่บ้านเลขที่ 89 หมู่ที่ 9 ต.นาทะนุง อ. นาน้อย เป็นผู้ซ้อนท้าย มีอาการเจ็บอก เจ็บขาขวา พลเมืองผู้พบเห็นนำส่งโรงพยาบาลนาน้อย ตรวจรักษา รับประทานยา

รายที่ 3 นายลัทธ ปวนยา อายุ 49 ปี อยู่บ้านเลขที่ 76 ม.11 ต.สถาน อ. นาน้อย เป็นผู้ขับขี่ มีอาการเจ็บอกเล็กน้อยไม่ได้ตรวจรักษา

ผลการสอบสวนถนนและสิ่งแวดล้อมที่เกิดเหตุ

เป็นช่วงเวลาเย็น ยังมีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีฝุ่นควันหรือฝนตก สภาพถนน 2 ช่องทางจราจร กว้างประมาณ 8 เมตร เป็นแนวทางโค้งเชื่อมต่อกับสะพานโดยช่วงรอยต่อสะพานมีทางเท้าเข้ามาในขอบ ถนน ทำให้พื้นที่การเดินรถแคบลง ซึ่งชาวบ้านที่อาศัยอยู่บริเวณนั้นบอกว่าโค้งนี้เป็นจุดที่เกิดอุบัติเหตุบ่อย มากเพราะ เมื่อขับขีรถมาถึงจุดทางโค้งก่อนถึงสะพานต้องขับรถออกจากขอบถนนด้านซ้ายเพื่อไม่ให้ชน กับขอบสะพานและถ้าขับรถมาเร็วก็มักจะหลุดโค้งพุ่งขอบสะพานอีกด้านหนึ่งและถ้ามีรถสวนมาก็มักจะ หลบไม่ทันเกิดเหตุเฉี่ยวชนกันบ่อยครั้ง

ผลการสอบสวนลักษณะการเกิดเหตุ

นายสมัคร- นางบัวคำ ชาญเพชร ผู้เป็นบิดา มารดาของผู้เสียชีวิตเล่าว่า บุตรชายเป็นเด็กดี ตั้งใจ เรียน มีน้ำใจ ช่วยเหลืองานบ้านทุกอย่าง ไม่มีพฤติกรรมขับขีรถเร็ว ไม่เคยประสบอุบัติเหตุใดๆมาก่อน รถคัน ที่ ขับขีไปเกิดอุบัติเหตุครั้งนี้เป็นรถใหม่ซื้อมาได้ 1 ปี ขีรถทุกครั้งแม่จะเตือนให้สวมหมวกกันน็อก และอย่าขีรถเร็ว ซึ่งส่วนใหญ่ถ้าขีรถไปไกลหรือเข้าไปในตัวเมืองก็ใส่หมวกกันน็อก แต่ถ้าขีในหมู่บ้านก็มักจะไม่ได้ สวมหมวกกันน็อก ลูกชายขีรถจักรยานยนต์ ไม่ได้สวมหมวกกันน็อก จะไปส่ง สามณเรศสุรินทร์ โพธิขาว ซึ่งเป็นเพื่อนกันไปวัดร้อง บ.ค่างอ้อย อ.นาหมื่น ห่างจากบ้านประมาณ 10 กิโลเมตร ขณะขีจักรยานยนต์มาถึง

จุดเกิดเหตุ มีรถจักรยานยนต์ของนายลักษ์ ปวนยา ขับสวนทางมาและชะลอรถอยู่กลางถนนจะเลี้ยวขวาเพื่อข้ามถนน และเกิดเหตุชนกันกลางถนน ลูกชายกระเด็นจากรถสิริชะกระแทกกับหลักกัน โค้ง ไม่รู้สึกตัว ผู้พบเห็นเหตุการณ์พยายามโทรศัพท์แจ้งขอความช่วยเหลือไปที่หน่วย กู้ชีพกู้ภัยอบต.สถานซึ่งอยู่ห่างจากจุดเกิดเหตุ 2 กม. แต่กดหมายเลขโทรศัพท์ผิดทำให้ไม่สามารถติดต่อหน่วย กู้ชีพกู้ภัยได้ ในขณะที่เดียวกันมีรถของ สมาชิกสภา อบต. วังผ่านมาจึงช่วยเหลือนำส่งโรงพยาบาลน่าน้อย

นายเมฆ ปวนยา บุตรชายนายลักษ์ ปวนยา เล่าว่า ตนและมารดาไปขายของอยู่ต่างจังหวัด กลับบ้านประมาณเดือนละครั้ง บิดาอยู่บ้านคนเดียว มีอาชีพทำการเกษตร มักจะดื่มสุราตอนเย็นหลังเลิกงาน ทุกวันแต่ไม่ถึงกับเมามากไม่ได้สติ วันเกิดเหตุเป็นช่วงเวลาเย็น ไม่ได้ดื่มสุราไปซื้อของกลับมาถึงจุดเกิดเหตุ จึงชะลอรถอยู่ชิดเส้นเหลืองกลางถนนเพื่อจะข้ามถนน มองไปข้างหน้าไม่มีรถสวนมา เนื่องจากรถไม่มีกระจกมองหลังจึงหันไปมองข้างหลังเพื่อดูรถที่ตามมาเมื่อไปมีรถจึงเตรียมตัวจะข้ามจังหวะนั้นเองก็ไม่รู้ว่าจะถูกรถพุ่งมาตอนไหนชนมาที่ล้อหน้าและเสียหลักล้มทั้งคู่

หลังการเกิดเหตุ

ผู้เสียชีวิตได้รับการช่วยเหลือและนำส่งโรงพยาบาลน่าน้อยโดยเจ้าหน้าที่ ทศ.บต.ซึ่งไม่ได้ให้การปฐมพยาบาลเบื้องต้นเนื่องจากเป็นรถที่รุกรการทั่วไปไม่ใช่รถกู้ชีพกู้ภัยระยะทางจากจุดเกิดเหตุ 12 กม. ใช้เวลาเดินทางประมาณ 15 นาที

อาการแรกแรกที่โรงพยาบาลน่าน้อยผู้บาดเจ็บไม่รู้สึกรู้หายใจซ่า มีชีพจร มีแผลเปิดกว้างมีสิริชะ มีเลือดไหลมาก มีเลือดออกหูขวา ทีมรักษาโรงพยาบาลน่าน้อยให้การรักษาโดยการใส่ท่อช่วยหายใจ ให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ เย็บแผลที่สิริชะเพื่อห้ามเลือด ส่งตัวไปรักษาต่อที่โรงพยาบาลน่าน ขณะเดินทางประมาณ 15 นาทีก่อนถึงโรงพยาบาลน่านผู้บาดเจ็บมีภาวะหัวใจหยุดเต้น แพทย์ พยาบาลที่นำส่งได้ทำการช่วยฟื้นคืนชีพ ในรถพยาบาล จนถึงโรงพยาบาลน่านผู้บาดเจ็บยังมีภาวะหัวใจหยุดเต้นและรุมานดาขยายไม่มีปฏิกิริยาต่อแสงบ่งบอกถึงภาวะสมองตาย ทีมรักษาโรงพยาบาลน่านทำการช่วยฟื้นคืนชีพต่อ และเสียชีวิตเนื่องจากสมองได้รับการกระทบกระเทือนรุนแรง

ผลกระทบของการเสียชีวิตกับครอบครัว

การสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รักอย่างกะทันหันโดยมิได้คาดคิด ไม่ทันได้เตรียมใจย่อมนำมาซึ่งความเศร้าโศกเสียใจของผู้สูญเสีย การสูญเสียบุตรชายคนเดียวของครอบครัวชราเพชรก็เช่นกัน ผลกระทบที่รุนแรงที่สุดคือผลกระทบต่อจิตใจ ความเสียใจทำให้นายสมักร-นางบัวคำ รู้สึกท้อแท้ กินได้น้อย นอนไม่หลับ โดยเฉพาะนายสมักรซึ่งเป็นสมาชิก OTOS เป็นหนึ่งในทีมกู้ชีพกู้ภัย อบต.สถาน กล่าวว่า..ผมเป็น OTOS ช่วยคนเจ็บคนป่วยมาก็เยอะ แต่ไม่เคยคิดว่าจะมาเกิดกับลูกชายผม ผมคงพักการ ทำงาน อยู่เฝ้าประจำหน่วย กู้ชีพกู้ภัย ที่ อบต. สักระยะ เนื่องจากยังทำใจไม่ได้ จะ ให้ทำงานตอนนี้คงไม่ไหว ช่วยใครไม่ได้แล้ว รอให้ทำใจได้กว่านี้อีกหน่อยจึงจะกลับไปทำงานเหมือนเดิม...

ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจมีบ้างพอสมควรเพราะต้องจัดงานศพ แต่ครอบครัวไม่มีเงินเก็บสำรอง ค่าใช้จ่ายประมาณ 150,000 บาท ต้องยืมจากญาติ จากเพื่อนบ้านไปก่อน หลังจากนั้นถ้าได้เงินจากการประกันชีวิตก็จะนำไปใช้หนี้

ผลกระทบต่อครอบครัวนายลักษ์ ปวนยา คู่กรณี

ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ จากอาชีพทำการเกษตร รายได้ประมาณ 30,000 บาทต่อปี และไม่มีเงินเก็บสำรอง เมื่อเกิดเหตุไม่คาดคิด ต้องจ่ายเงินค่าเสียหายให้คู่กรณี 50,000 บาท แต่ไม่มีเงินจ่าย ต้องยืมจากญาติเพื่อให้ทางผู้เสียหายนำเงินไปใช้จ่ายงานศพ ส่วนตัวนายลักษ์ก็เครียดมาก ทำงานไม่ได้ นอนไม่หลับ ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและภรรยา ซึ่งมีอาชีพค้าขายอยู่ต่างจังหวัด มีรายได้ประมาณ 6,000 บาท/เดือน/คน ต้องหยุดขายของชั่วคราวเพื่อกลับมาอยู่บ้านดูแลนายลักษ์ ซึ่งบุตรชายก็ยังไม่รู้ว่าเมื่อไหร่บิดาจะผ่อนคลายจากความเครียด? ไม่รู้จะได้ออกไปขายของเมื่อไหร่? และไม่รู้จะใช้หนี้ลุลงหมดเมื่อไหร่?

สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิต

- คน จีรตด้วยความเร็ว ประมาท ไม่สวมหมวกนิรภัย
- รถ สภาพรถคู่กรณีไม่มีกระจกมองหลัง ทำให้ต้องหันไปมองด้านหลังก่อนเลี้ยว ทำให้ไม่ได้มองรถที่ขี่สวนทางมา
- ถนน เป็นทางโค้ง มีสะพานในโค้ง และมีทางแยกในโค้ง มักเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง

กรณีศึกษาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากรถทางถนนจังหวัดน่าน

26

กรณี: นายพ่อง มีบุญ อายุ 70 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 27 หมู่ 08 บ.นาวงค์ ต.เจดีย์ชัย อ.ปัว จ.น่าน

สถานที่เกิดเหตุ: ทางหลวงแผ่นดิน ถนน น่าน-ทุ่งช้าง ทางแยกไปบ้านดอนแก้ว

หัวมุมโรงเรียนบ้านนาวงค์ ใกล้ รพสต.(สอ.)เจดีย์ชัย อ.ปัว จ.น่าน

วันที่เกิดเหตุ: วันศุกร์ที่ 16 กรกฎาคม 2553 เวลา 23.45 น.

“ชายไทยสูงอายุ อายุประมาณ 60-70 ปี ประสบอุบัติเหตุรถมอเตอร์ไซค์ชนกับมอเตอร์ไซค์ บริเวณถนนสาย น่าน-ทุ่งช้าง ทางแยกไปบ้านดอนแก้ว หัวมุมโรงเรียนบ้านนาวงค์ใกล้ รพสต.(สอ.)เจดีย์ชัย อ.ปัว จ.น่าน มีผู้บาดเจ็บสาหัสไม่รู้สีกตัว 1 ราย บาดเจ็บเล็กน้อย 1 ราย อีก 2 รายปลอดภัย...” คำตอบจาก พลเมืองดีที่พบเหตุแล้วแจ้งขอความช่วยเหลือจากศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการในระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน(EMS) นครน่าน เมื่อกลางดึกเกือบเที่ยงคืนของวันศุกร์ที่ 16 กรกฎาคม 2553 ...

ทีมงานกู้ชีพ-กู้ภัย อบต.เจดีย์ชัยรีบออกตรวจสอบเหตุหลังได้รับคำสั่งจากศูนย์ฯ ... หลังจากพบว่าผู้บาดเจ็บสาหัส ไม่รู้สีกตัว จึงขอความช่วยเหลือจากหน่วยกู้ชีพขึ้นสูงจาก รพ.ปัว ทันที ...

ทีมกู้ชีพ รพ.ปัว ได้ประเมินอาการและให้การช่วยเหลือเบื้องต้นที่ รพ.ปัวชั่วคราวแล้วนำส่งตัวผู้บาดเจ็บไปรักษาต่อที่ รพ.น่านทันทีหลังจากพบว่ามีการบาดเจ็บที่สมองอย่างรุนแรง ...

หลังจากที่ทีมแพทย์และพยาบาลได้พยายามช่วยชีวิตอย่างเต็มความสามารถด้วยการผ่าตัดสมองและอื่น ๆ ... แต่ก็ไม่สามารถยื้อชีวิตไว้ได้ ... อัยพ่องเสียชีวิตอย่างสงบในเวลาเช้ามีดของวันที่ 17 ถัดมา...

“เมื่อไหร่จะเลิกตี๋ม “ คำถามที่แม่อัยพ่องหวงภรรยาสุดที่รักของอัยพ่องถามทุกวันด้วยความเป็นห่วง ... คำตอบที่ได้คือ ... “ตายเมื่อไหร่ค่อยเลิก “ ... ณ ตอนนั้น อัยพ่องก็คงได้เลิกตี๋มเหล่าจริง ๆ ะที่ ...

อัยพ่องและอัยพ่อง มีลูก 3 คน ทุกคนมีอาชีพรับราชการ และแยกไปมีครอบครัวกันหมด อัยพ่องทั้งสองจึงอยู่ดูแลซึ่งกันและกันมาโดยตลอด นาน ๆ ลูก ๆ หลาน ๆ ก็จะมาเยี่ยม...ในวันเกิดเหตุ ... อัยพ่องอยู่บ้านคนเดียว ... อัยพ่องไปเยี่ยมลูกสาวคนกลางซึ่งแต่งงานและมีครอบครัวอยู่ที่เชียงใหม่... และเป็นวันที่อัยพ่องไปร่วมประชุมชมรมผู้สูงอายุที่บ้านดอนแก้ว ซึ่งห่างจากบ้านนาวงค์ไปประมาณ 2 กม. ตำบลนี้จะมีการนัดประชุมชมรมผู้สูงอายุทุกเดือน ๆ ละ 1 ครั้ง ๆ ละ 1 วัน และอัยพ่องก็เป็นแกนนำผู้สูงอายุของหมู่บ้านและเป็นคณะกรรมการชมรมฯ ระดับตำบลด้วย ...

ด้วยความที่เป็นคนขยัน เสียสละ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น ชอบสนุกสนาน... อัยพ่องจึงเป็นที่ชอบพอของเพื่อน ๆ ในชมรมฯ ... และมีหลายครั้งที่หลังเลิกประชุมทีมงานจะชวนกันดื่มเหล้า ... อัยพ่องไม่เคยปฏิเสธ ... เนื่องจากชอบดื่มเหล้าเป็นชีวิตจิตใจ... ดื่มแล้วจะอารมณ์ดี พุดคุยเก่ง ในวันเกิดเหตุก็เช่นกัน อัยพ่องดื่มเหล้าอย่างหนักหลังเลิกประชุมฯ ... เวลาเกือบเที่ยงคืนจึงขอตัวกลับ ... อัยพ่องขับรถมอเตอร์ไซค์คัน

โปรด(ไม่เก่า)โดยไม่ได้สวมหมวกกันน็อก เสื้อก็ไม่ใส่(ขาดบ่า) ฝนตกปรอย ๆ ถนนกำลังก่อสร้าง ไม่มีแสงไฟบนท้องถนน และวัยรุ่นที่ล้อมวงสนทนากันอยู่ที่ศาลาข้างทางใกล้ที่เกิดเหตุบอกว่า อู๋ย๋องขับรถเร็วมาก ขับพุ่งขึ้นถนนสายหลัก ... ตัดหน้ารถมอเตอร์ไซค์อีกคันหนึ่งที่กำลังขับมาตามปกติ (เป็นศิลปินช่างชอคนดังในตำบล ซึ่งกลับจากการไปชอในงานบวชหรืองานปอย โดยซ้อนกันมา 3 คนกับช่างชอเหมือนกัน รถไม่ล้ม คนซ้อน 2 คนไม่ได้รับบาดเจ็บ ... แต่ตนเองถูกกระຈກหมวกกันน็อกแตกบาดใบหน้า ... เย็บ 7 เข็ม)...อู๋ย๋องหวังเล่าให้ฟังว่า โดยปกติแล้วเวลาอู๋ย๋องเมาเพื่อน ๆ ที่ดื่มด้วยกันจะบอกให้คนขับรถมาส่งอู๋ย๋อง เพราะรู้ว่าอู๋ย๋องจะขับรถกลับไม่ไหว... เพื่อน ๆ ทุกคนจะรู้ดี...

อู๋ย๋อง มีโรคประจำตัวคือ โรคความดันโลหิตสูง ... แต่ก็ดูแลตัวเอง ทานยาตามหมอสั่งและไปพบแพทย์ตามนัดตลอด ... ครั้งนี้ แพทย์ลงนัดไว้วันที่ 24 กรกฎาคม 2553 ...

ลูก ๆ หลาน ๆ และญาติ ๆ ได้จัดงานศพให้อู๋ย๋อง 6 วัน 5 คืน ... หมดค่าใช้จ่ายไปประมาณแสนกว่าบาท ...

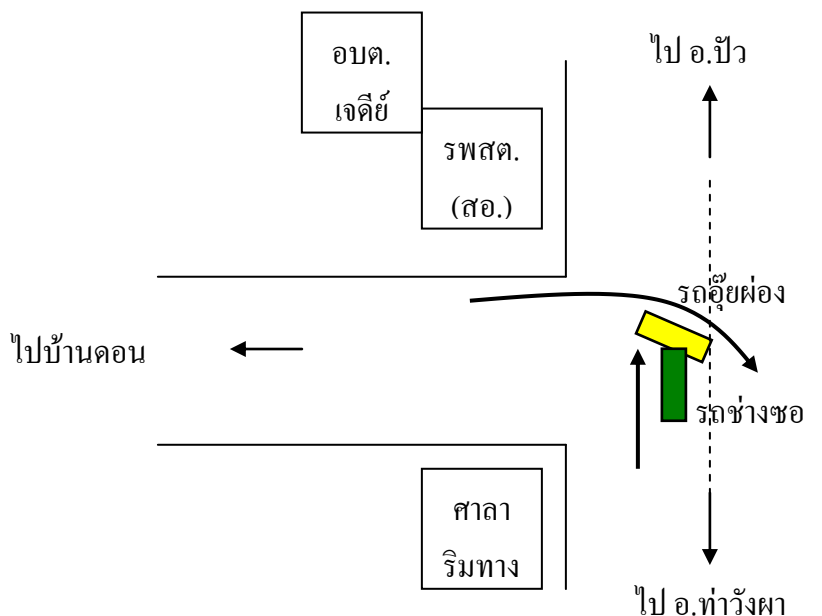
สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิต

1. ปัจจัยที่นำไปสู่การบาดเจ็บและเสียชีวิตครั้งนี้ คือ

คนขับรถ ไม่มีใบขับขี่ อายุมาก มีโรคประจำตัว สมรรถภาพในการขับขี่ไม่ดี มีอาการมึนเมา ไม่สวมหมวกนิรภัยทำให้มีการบาดเจ็บที่ศีรษะอย่างรุนแรง ขับรถเร็วและประมาท ถนนมืดไม่มีแสงสว่าง ถนนลื่นเพราะฝนตก

2. การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ

มีการแจ้งเหตุโดยพลเมืองดีผ่าน 1669 และออกให้บริการ ณ จุดเกิดเหตุโดยทีม EMS ของ อบต. เจดีย์ชัยและทีม EMS ของ โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว (จุดเกิดเหตุอยู่ห่างจาก อบต.ประมาณ 500 เมตร ห่างจาก รพ. ประมาณ 15 กม.) ซึ่งมีการออกให้บริการตามเกณฑ์มาตรฐาน

กรณีศึกษาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากรถทางถนนจังหวัดน่าน

27

กรณี: นายเหลา ปาคำ อายุ 74 ปี

ที่อยู่บ้านเลขที่ 171 หมู่ 2 บ.ปง ต.เจดีย์ชัย อ.ปัว จ.น่าน

เกิดเหตุทางหลวงแผ่นดิน ถนน น่าน-ทุ่งช้าง ทางแยกหน้าตลาดสดบ้านปง ต.เจดีย์ชัย อ.ปัว จ.น่าน

วันที่เกิดเหตุ: วันเสาร์ที่ 31 กรกฎาคม 2553 เวลา 05.40 น.

ทุกเช้าตอนตี 4 ... ตาเหลาจะตื่น โดยอัตโนมัติเพื่อทำกิจวัตรประจำวันส่วนตัว เดินออกกำลังกาย บ้างเล็กน้อย แล้วขี่มอเตอร์ไซค์คู่ชีพกลางเก่ากลางใหม่ที่คุณครู(ลูกสาวคนเล็ก)ซื้อให้... ไปซื้อของที่ตลาดสด ห่างจากบ้านที่พักอาศัยประมาณ 1 กม. เพื่อทำอาหารสำหรับ 3 คนในครอบครัว(ตาเหลา, ยายผัน และ แปง ลูกสาวคนที่ 2 ที่ดูแลเลี้ยงดูยายมาโดยตลอด) ...

วันนี้ก็เหมือนเช่นวันก่อน ๆ ... แต่แปงทานยาคลายเครียดก่อนนอนที่รับจากรพ. เป็นประจำ (หลายปี) เลยหลับสนิทตื่น ... รู้สึกตัวอีกทีเมื่อได้ยินเสียงตะโกนเรียกโหวกเหวกจากนายสมเพียรน้องเขย ให้รีบไปดูตาเหลา ... “ แปง... ตื่น... เร็ว... พ่อถูกรถชนที่ตลาด...” แปงสะดุ้งสุดขีด รีบลูกจากที่นอน ... วิ่งไปที่รถคู่ชีพที่ใช้อยู่ประจำ... ขับไปหาพ่อตามที่น้องเขยบอก...

ภาพที่เห็น ณ จุดเกิดเหตุ คือ ตาเหลานอนหมดสติ มีแผลและเลือดที่ใบหน้า ข้อเท้าขวาหักผิดรูป และมีบาดแผลตามแขนขา ... ทีมกู้ชีพ-กู้ภัย อบต.เจดีย์ชัยกำลังช่วยฟื้นคืนชีพ ปิดบาดแผล ตามข้อเท้า และเตรียมขนย้ายลำเลียงไปส่งโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว... ไทยมุงจำนวนมากวิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ นานา ... แล้วทุกคนก็หันไม่ให้แปงเข้าใกล้ศพของตาเหลา... **“ตาเหลาเสียชีวิต ณ จุดเกิดเหตุ”**

สมเพียร ได้ข้อมูลจากเบิ้มและพิมพ์ ซึ่งอยู่ในที่เกิดเหตุเล่าให้ฟังว่า ... ช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงใกล้สว่าง ... ตาเหลาขับขี่มอเตอร์ไซค์ถึงทางแยกจะเลี้ยวขวาเข้าตลาดสด ช่วงที่กำลังชะลอรถอยู่กลางถนน (ถนนกำลังปรับปรุง ยังไม่ได้ดีเส้น) ก็มีรถปิคอัพอีซูซุสีบรอนเงินซึ่งขับตามหลังมาในระยะใกล้...เฉี่ยวชนรถตาเหลาอย่างจัง... แล้วลากไถลไปขอบถนนอีกฝั่งหนึ่งห่างจากจุดชะลอประมาณ 20 เมตร ...

ทราบภายหลังว่าคู่กรณีชื่อ จสอ.สมชาย อายุ 49 ปี อยู่บ้านเลขที่ 170 หมู่ที่ 10 ต.กลางเวียง อ.เวียงสา จ.น่าน ขับรถมาคนเดียวด้วยความรีบเร่ง เพื่อนำเครื่องซักผ้าไปส่งให้ลูกที่ อ.เวียงสา ... ถึงที่เกิดเหตุ มีรถขับตัดหน้ากระชั้นชิด ... จึงเกิดเหตุการณ์ดังกล่าว ตนเองคาดเข็มขัดนิรภัย ไม่ได้รับบาดเจ็บแต่อย่างใด

สถานที่เกิดเหตุ ... เป็นเขตชุมชน คนทุกพล่าน เป็นทางสามแยกจากถนนสายหลักสู่ตลาดสด ... ถนนกำลังปรับปรุง ไม่มีเส้นแบ่ง ไม่มีสัญญาณใด ๆ ไม่มีแสงสว่าง ...

ตาเหลาเอง ... ไม่ได้สวมหมวกกันน็อค แม้จะมีใบขับขี่ที่ต่ออายุทุกปี ไม่ได้ดื่มเหล้าในช่วงเวลาดังกล่าว เป็นคนอารมณ์ดี ไม่เคยทะเลาะกับใคร และเป็นคนขยันหมั่นเพียร ไม่ชอบอยู่นิ่ง ๆ เฉย ๆ จะหา

กิจกรรมหรืองานทำอยู่ตลอด... แต่แ่งบอกว่า ตาเหลามีโรคประจำตัวคือปอดอุดกั้นเรื้อรัง รักษาด้วย รพ.ปัว
อย่างต่อเนื่อง ...

แ่งเล่าให้ฟังอีกว่า ... ตาเหลาค้มเกล้าขาวแทบทุกวัน แต่ก็ค้มไม่มาก ... และเคยเกิดอุบัติเหตุ
รถแลบล้มเอง 3-4 ครั้ง ทุกครั้งจะบาดเจ็บเล็กน้อย ไม่ถึงกับไปโรงพยาบาล ส่วนใหญ่เกิดจากประมาท ขับ
รถไม่ชำนาญ โดยเฉพาะรถรุ่นใหม่(เกียร์อัตโนมัติ)ที่ถูกสาวคนเล็กเคยซื้อให้ และสมรรถนะในการขับขี่ไม่ค่อยดี
การเกิดเหตุครั้งนี้ ... มีพลเมืองดีโทรแจ้งขอความช่วยเหลือจากทีมกู้ชีพ-กู้ภัย อบต.เจดีย์ชัย และ
มีคนโทรแจ้ง 1669 ... ทีมกู้ชีพ-กู้ภัย อบต.เจดีย์ชัย เป็นทีมกู้ชีพ-กู้ภัย ที่ออกให้ความช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ
โดยการประสานงานกับศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการ ฯ นครน่าน และ รพ.ปัว

แ่งและญาติ ๆ ตกลงจะจัดงานศพให้ตาเหลา 4 คืน เตรียมค่าใช้จ่ายไว้ประมาณแสนกว่าบาท

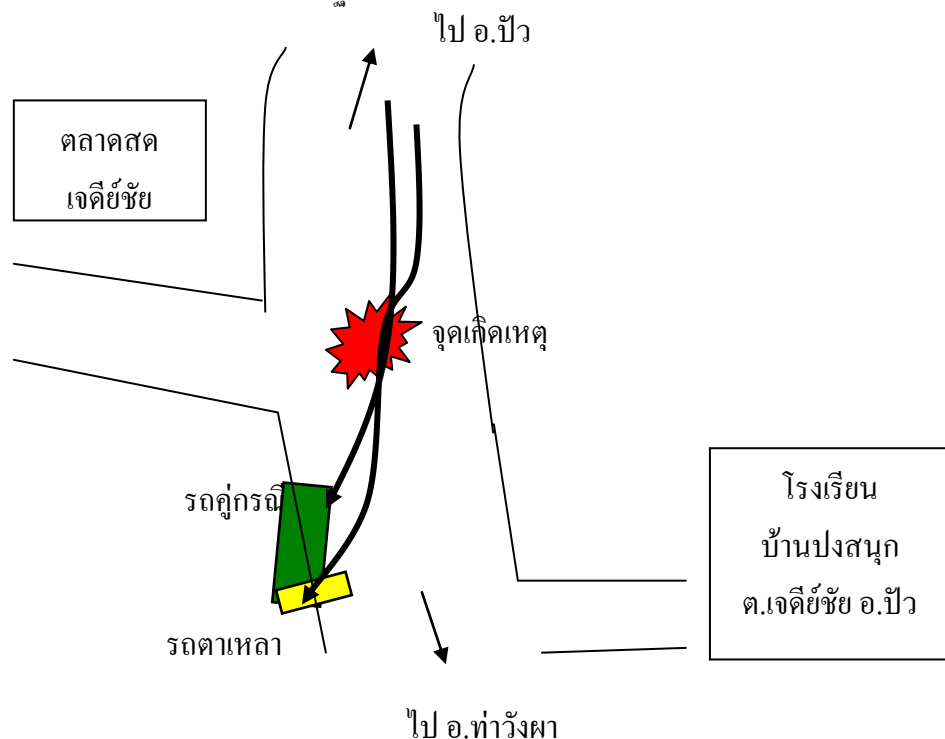
สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิต

1. ปัจจัยที่นำไปสู่การบาดเจ็บและเสียชีวิตครั้งนี้ คือ

ผู้ตายเป็นคนแก่อายุมาก มีโรคประจำตัว (ปอดอุดกั้นเรื้อรัง) สมรรถนะในการขับขี่ไม่ดี ไม่สวม
หมวกนิรภัยทำให้มีการบาดเจ็บที่ศีรษะอย่างรุนแรง อาจขับรถประมาท(ตัดหน้ากระชั้นชิด) ถนนเป็นเขต
ชุมชน คนพุกพ่วน เป็นทางสามแยกจากถนนสายหลักสู่ตลาดสด ... ถนนกำลังปรับปรุง ไม่มีเส้นแบ่ง ไม่มี
สัญญาณใด ๆ และมีมืด ไม่มีแสงสว่าง ...

2. การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ

มีการแจ้งเหตุโดยพลเมืองดีผ่านทีมกู้ชีพ-กู้ภัย อบต.เจดีย์ชัยโดยตรง และมีการแจ้งผ่าน 1669
และออกให้บริการ ณ จุดเกิดเหตุโดยทีม EMS ของ อบต.เจดีย์ชัย (จุดเกิดเหตุอยู่ห่างจาก อบต.ประมาณ
2 กม.) ซึ่งมีการออกให้บริการตามเกณฑ์มาตรฐาน

บทที่ 4

สังเคราะห์บทเรียนที่เกิดจากการดำเนินงาน

1. ทีมงานคณะทำงาน

ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัดน่าน บูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจรของจังหวัด เน้นยุทธศาสตร์ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านบังคับใช้กฎหมาย ด้านวิศวกรรมจราจร ด้านการให้ความรู้การประชาสัมพันธ์ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการแพทย์ฉุกเฉิน และยุทธศาสตร์ด้านการจัดเก็บข้อมูลและการประเมินผล จากการดำเนินงานที่ผ่านมาพบว่า แต่ละหน่วยงานได้มีการจัดเก็บข้อมูลสถิติการเกิดอุบัติเหตุจราจร จำนวนผู้บาดเจ็บ ผู้เสียชีวิต หรือข้อมูลจุดเสี่ยงที่เกิดอุบัติเหตุทางถนน โดยไม่มีการบูรณาการและรวบรวมข้อมูลที่สามารถเชื่อมต่อเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมของจังหวัด ในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบได้

ดังนั้น จังหวัดน่านจึงได้มีการประชุมภาคีเครือข่าย เพื่อหาแนวทางร่วมกันในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน และกำหนดให้สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดน่านเป็นฝ่ายเลขานุการในการดำเนินงาน โดยได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อขับเคลื่อนให้การดำเนิน โครงการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมาย มีการจัดทำแผนการป้องกันและแก้อุบัติเหตุทางถนนระดับจังหวัด และมี แนวทาง ที่จะพัฒนาระบบข้อมูล อุบัติเหตุของจังหวัดให้สามารถวิเคราะห์หาสาเหตุ และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาพร้อมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาระบบข้อมูลอุบัติเหตุจราจรจากศูนย์วิชาการเพื่อความปลอดภัยทางถนน(ศวปถ.) มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ (มสช.) ให้ดำเนิน โครงการระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2552 ถึง เดือนกรกฎาคม 2553

ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัดน่าน จึงได้แต่งตั้งคณะทำงานโครงการ **“พัฒนาระบบข้อมูลอุบัติเหตุจราจรจังหวัดน่าน ”** โดยแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน ด้านการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนของหน่วยงานหลักในการบูรณาการป้องกันและลดอุบัติเหตุ ทางถนน ในระดับจังหวัด เพื่อทำหน้าที่ในการบูรณาการจัดเก็บข้อมูลการเสียชีวิตจาก การเกิดอุบัติเหตุทางถนน ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2552 ถึงวันที่ 31 กรกฎาคม 2553จำนวน 9 เดือนๆ ละ 3 ราย หรือรายที่น่าสนใจ รวม 27 ราย โดย จัดเก็บข้อมูลศึกษาปัญหา สาเหตุและปัจจัยของการเสียชีวิตจากการเกิดอุบัติเหตุจราจรในเชิงลึกครอบคลุมทั้งพื้นที่ในจังหวัดน่าน และนำข้อมูลที่ได้จากการจัดเก็บมาศึกษาวิเคราะห์สรุป โดยนำเสนอสภาพปัญหาและข้อเสนอแนะให้ผู้บริหารศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัดน่านทราบ เพื่อพิจารณา นำข้อมูลไปใช้ในการกำหนดมาตรการแนวทางในการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจรของจังหวัดน่านอย่างเป็นระบบต่อไป

1.1 การพัฒนาศักยภาพทีมงาน

จากการปฏิบัติงานร่วมกันของหน่วยงานเครือข่ายป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ทำให้มีการพัฒนาศักยภาพในการทำงาน ดังนี้

1. มีการทำงานเป็นทีม เกิดความสามัคคีในทีมงานมีการประสานงานกันได้ง่าย
2. มีการปฏิบัติงานหลากหลายในคราวเดียวกัน เป็นการประหยัดเวลา และงบประมาณ
3. มีความรู้รอบด้าน มีการแบ่งปันข้อมูลซึ่งกันและกัน เนื่องจากแต่ละหน่วยงานจะมีข้อมูลหลากหลายและมีความแตกต่าง
4. สามารถจับเก็บข้อมูลได้ในคราวเดียว โดยไม่ทำให้เสียเวลาในการทำงาน
5. มีเครือข่ายในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น ทำให้มีการแก้ไขปัญหาตรงจุด เป็นผลดีต่อขบวนแก้ไขปัญหาในระยะยาว

1.2 การเชื่อมภาคีเครือข่าย /การพัฒนาทีม และการสร้างความสัมพันธ์กับทีมงาน

ในการทำงานเป็นทีมโดยการสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงาน จะต้องสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน และมีการพัฒนาทีมงานให้มีความพร้อมที่จะทำงานร่วมกัน ดังนี้

1. ประสานความร่วมมือ โดยการติดต่อพูดคุยผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนจากหน่วยงานเครือข่าย
2. ศึกษาการปฏิบัติงานของผู้ร่วมงาน สอบถามงานในหน้าที่เพื่อสร้างความคุ้นเคย
3. จัดประชุมชี้แจง โครงการให้ทีมงานได้รับทราบถึงวัตถุประสงค์ของการทำงาน และรับทราบงบประมาณที่จะใช้ในการดำเนินงาน
4. สร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้ร่วมงาน โดยการเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานตัดสินใจในการคัดเลือกผู้นำในทีมงาน รวมทั้งการคัดเลือกผู้ทำหน้าที่ฝ่ายการเงินของทีมงาน
5. ปฏิบัติงานอย่างตรงไปตรงมา สร้างความน่าเชื่อถือให้แก่เพื่อนร่วมงาน
6. มีความจริงใจในการปฏิบัติงาน ห่มเทเวลาเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย

2. การสังเคราะห์กรณีการเกิดอุบัติเหตุ

2.1 จำนวนผู้เสียชีวิตที่จัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลการเสียชีวิตจากการเกิดอุบัติเหตุทางถนน ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2552 ถึงวันที่ 31 กรกฎาคม 2553 จำนวน 9 เดือนๆ ละ 3 ราย หรือรายที่น่าสนใจ รวม 27 ราย โดย จัดเก็บข้อมูล ศึกษาปัญหาสาเหตุและปัจจัยของการเสียชีวิตจากการเกิดอุบัติเหตุจากราชในเชิงลึกครอบคลุมทั้งพื้นที่ในจังหวัดน่าน และนำข้อมูลที่ได้จากการจัดเก็บมาศึกษาวิเคราะห์สรุป โดยนำเสนอสภาพปัญหาและข้อเสนอแนะให้ผู้บริหารศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัดน่านทราบ เพื่อพิจารณา นำข้อมูล ไปใช้ในการกำหนด

มาตรการแนวทางในการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจรของจังหวัดน่านอย่างเป็นระบบ โดยได้มีการเลือกกราฟที่ น่าสนใจ จำนวน 27 ราย จากการเกิดอุบัติเหตุในหลายพื้นที่ ดังนี้

1. อำเภอเมืองน่าน 8 ราย
2. อำเภอเวียงสา 3 ราย
3. อำเภอนาน้อย 2 ราย
4. อำเภอบ้านหลวง 3 ราย
5. อำเภอท่าวังผา 2 ราย
6. อำเภอปัว 3 ราย
7. อำเภอเชียงกลาง 2 ราย
8. อำเภอบ่อเกลือ 2 ราย
9. อำเภอภูเพียง 2 ราย

2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลผู้เสียชีวิตจากการเกิดอุบัติเหตุ

สาเหตุด้านโครงสร้าง (Safety System)

1. ถนนสายหลัก เป็นทางเชื่อมระหว่างอำเภอ เมืองน่าน-ทุ่งช้าง หรือเมืองน่าน-เวียงสา -นา น้อย -นาหมื่น หรือसान่าน-บ้านหลวง เป็นถนน 2 ช่องจราจร คดเคี้ยวเกิดอุบัติเหตุบ่อย ผู้ขับขี่ขับรถเร็วเกิน อัตรา เนื่องจากต้องเดินทางระยะไกล มีความรีบเร่งขณะขับขี่
2. ถนนสายน่าน-ทุ่งช้าง ช่วงระหว่างอำเภอท่าวังผา-อำเภอทุ่งช้าง (หน้าองค์การบริหาร ส่วนตำบลเจ็ดชัย) เป็นช่วงที่มักเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง เป็นทางโค้ง 2 ช่องทางจราจร และมีทางแยกหลาย เส้นทาง มีมีไฟฟ้าส่องสว่าง แฉงการทางน่านที่ 2 ได้ดำเนินปรับปรุงผิวจราจร เส้นแบ่งช่องทางจราจร ป้าย เตือนต่าง ๆ ตลอดจนไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่ชุมชนตลอดแนว

สาเหตุด้านวัฒนธรรมความปลอดภัย (Safety Culture)

1. ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ไม่นิยมสวมหมวกนิรภัยเมื่อเกิดอุบัติเหตุ มักจะมีอาการบาดเจ็บ รุนแรงหรือเสียชีวิตเนื่องจากศีรษะกระแทกของแข็ง
2. ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ และรถยนต์ ดื่มสุราก่อนขับรถ ทำให้ขาดสติในการควบคุมรถ ขับรถเร็ว ประมาท ไม่สวมหมวกนิรภัยและไม่คาดเข็มขัดนิรภัย ขาดความยั้งคิด
3. ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์บางคนไม่มีความรู้เรื่องกฎจราจร ไม่มีความรู้เรื่องเครื่องหมาย จราจร ไม่คำนึงถึงความปลอดภัยขณะขับขี่รถ ขับรถประมาท เข้าออกทางร่วมทางแยกมักไม่มองรถที่ขับ ตามมาด้านหลัง ทำให้มีการตัดหน้าอย่างกระชั้นชิดและเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง
4. ผู้ขับขี่บางรายมีอายุน้อย ยังไม่มีใบขับขี่ เรียนรู้ในการขับขีรถเอง ไม่มีความรู้เรื่องกฎ จราจร ไม่มีความรู้เครื่องหมายจราจร ขับขี่รถด้วยความตึกะนอนง ขาดการตัดเตือนจากผู้ปกครอง

3. การดำเนินการหลังจากเก็บข้อมูลผู้เสียชีวิตกรณีอุบัติเหตุทางถนน

CASE	รายละเอียด/สาเหตุ	แนวทางการแก้ไข	ผลของการแก้ไข
1	รถจักรยานยนต์ชนรถบรรทุก 6 ล้อ พักผ่อนไม่เพียงพอ ปรมาท ทางโค้ง เป็นเนินถนนทรุดตัว เกิดอุบัติเหตุ บ่อยครั้ง มีพงหญ้าข้างทางบดบัง ทัศนวิสัย ไม่สวมหมวกนิรภัย	1. สร้างกระบวนการเรียนรู้ ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยน พฤติกรรมรถจักรยานยนต์ 2.ปรับปรุงถนน และแก้ไข สิ่งแวดลอม	1. ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนน มีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ในการขับขี่ 2. มีการแผ้วถางหญ้าริม ถนนที่บดบังทัศนวิสัย
2	รถบรรทุก 4 ล้อชนรถจักรยานยนต์ คู่กรณีขับรถเร็ว ปรมาท 2.ทาง โค้งลงเขา และคดเคี้ยว	1. สร้างกระบวนการเรียนรู้ ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยน พฤติกรรมรถจักรยานยนต์ 2.จัดทำป้ายเตือนให้ชัดเจน	- ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนน มีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ในการขับขี่
3	รถจักรยานยนต์ชนรถปิคอัพ คนพิการ ภาวะเครียด คืมสุรา ขับรถ เร็ว ไม่มีใบขับขี่ ไม่สวมหมวกนิรภัย ทางตรงมุ่งสู่ทางโค้ง กลางคืน ไม่มีไฟฟาส่องสว่าง	1. สร้างกระบวนการเรียนรู้ ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยน พฤติกรรมรถจักรยานยนต์	- ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนน มีส่วนร่วม มีความรู้ ความ เข้าใจมากขึ้น มีการปรับ เปลี่ยนพฤติกรรมในการ ขับขี่
4	รถยนต์ชนรถจักรยานยนต์ ตัดหน้ากระชั้นชิด ปรมาท ไม่สวม หมวกนิรภัย ไม่มีสัญญาณเตือน ถนนสายหลักมีทางแยกหลาย เส้นทาง เขตชุมชนผู้คนพลุกพล่า	1. สร้างกระบวนการเรียนรู้ ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยน พฤติกรรมรถจักรยานยนต์ 2.จัดทำป้ายเตือนให้ชัดเจน	1. ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนน มีส่วนร่วม มีความรู้ ความ เข้าใจมากขึ้น มีการปรับ เปลี่ยนพฤติกรรมในการ ขับขี่ 2. มีป้ายเตือนเขตชุมชนลด ความเร็ว

5	รถจักรยานยนต์ชนรถบรรทุก 6 ล้อ ตี้มสุรา ขับรถเร็ว ไม่สวมหมวกนิรภัย รถ จยย.สภาพเก่าไม่สมบูรณ์ มีป้าย และต้นไม้บดบังทัศนวิสัย	1. สร้างกระบวนการเรียนรู้ ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยน พฤติกรรมรถจักรยานยนต์ 2. ตัดแต่งต้นไม้ และปลด ป้ายออก	1. ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนน มีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ในการขับขี่ 2. ปลดป้ายที่บดบังทัศน วิสัยในการขับขี่
6	เด็กหลุดจากผ้าอ้อมตกลงจากรถจักร ยานยนต์ผู้ปกครองประมาท	สร้างกระบวนการเรียนรู้ ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยน พฤติกรรมรถจักรยานยนต์	- ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนน มีส่วนร่วม มีความรู้ ความ เข้าใจมากขึ้น มีการปรับ เปลี่ยนพฤติกรรมในการ ขับขี่
7	รถยนต์ชนกำแพงรั้วบ้านขับรถเร็ว ประมาท ขับรถไม่ชำนาญ พักผ่อนไม่เพียงพอ รถยนต์สภาพเก่า	สร้างกระบวนการเรียนรู้ ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยน พฤติกรรมรถจักรยานยนต์	- ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนน มีส่วนร่วม มีความรู้ ความ เข้าใจมากขึ้น มีการปรับ เปลี่ยนพฤติกรรมในการ ขับขี่
8	รถจักรยานยนต์เฉลบล้มเอง ตี้มสุรา ขับรถเร็ว ไม่สวมหมวกนิรภัย ประมาทขับรถมือเดียวทางโค้ง	สร้างกระบวนการเรียนรู้ ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยน พฤติกรรมรถจักรยานยนต์	- ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนน มีส่วนร่วม มีความรู้ ความ เข้าใจมากขึ้น มีการปรับ เปลี่ยนพฤติกรรมในการ ขับขี่
9	รถจักรยานยนต์ตกดำห้วยบริเวณคอ สะพานตี้มสุราขับรถเร็วประมาท ไม่ สวมหมวกนิรภัย กลางคืน ไม่มีไฟฟ้า ส่องสว่าง	1. สร้างกระบวนการเรียนรู้ ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยน พฤติกรรมรถจักรยานยนต์ 2. ทำราวกันอันตรายบริเวณ คอสะพาน และติดตั้งไฟฟ้า ส่องสว่าง	- ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนน มีส่วนร่วม มีความรู้ ความ เข้าใจมากขึ้น มีการปรับ เปลี่ยนพฤติกรรมในการ ขับขี่

10	รถปิคอัพพลิกคว่ำ ผู้ขับขี่ไม่มีประสบการณ์ และไม่ชำนาญเส้นทางคนขับ ตี๋มสุรา ทางลูกรัง ทางขึ้นเนิน เปียกน้ำ เป็นทางลัดลอง รถปิคอัพบรรทุก ผู้โดยสารท้ายกระบะ	- สร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมรถขับตี๋	- ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนมีส่วนร่วม มีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการขับตี๋
11	รถจักรยานยนต์เสียหลักชนต้นไม้ข้างทาง ซ้อนสาม เมาสุรา ขับรถเร็ว ไม่มีใบขับขี่ ไม่สวมหมวกนิรภัย ทางตรง สายหลัก มีดไม่มีไฟฟ้าส่องสว่าง	- สร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมรถขับตี๋	- ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนมีส่วนร่วม มีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการขับตี๋
12	รถจักรยานยนต์ชนหลักกันโค้ง ตี๋มสุรา ขับรถเร็ว ไม่สวมหมวกนิรภัย ถนนในหมู่บ้าน ทางโค้งเล็กน้อย แสงสว่างไม่เพียงพอ	- สร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมรถขับตี๋	- ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนมีส่วนร่วม มีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการขับตี๋
13	รถเก๋งชนต้นไม้ข้างทาง ขับรถเร็ว ไม่ชำนาญเส้นทาง ประมาท ผู้ตายไม่คาดเข็มขัดนิรภัย ทางโค้ง สภาพรถเก่า ฝนตกถนนลื่น	1. สร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมรถขับตี๋ 2. ตรวจสอบและปรับปรุงสภาพรถ	- ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนมีส่วนร่วม มีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการขับตี๋
14	รถจักรยานยนต์แฉลบล้มเอง ขับรถไม่ชำนาญ(หัดขับ)ขับรถเร็ว ไม่มีใบขับขี่ ไม่สวมหมวกนิรภัย ประมาท พักผ่อนไม่เพียงพอ ทางโค้งมุ่งสู่ทางตรง ถนนในหมู่บ้าน	- สร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมรถขับตี๋	- ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนมีส่วนร่วม มีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการขับตี๋
15	รถบรรทุก 6 ล้อบรรทุกอุปกรณ์ก่อสร้าง ตกเขา บรรทุกหนัก ขับรถเร็ว ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย ถนนแคบ ทางโค้งลงเขา สภาพเบรคไม่สมบูรณ์ กลางคืน ฝนตกถนนลื่น	1. สร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมรถขับตี๋ 2. ตรวจสอบและปรับปรุงสภาพรถ	- ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนมีส่วนร่วม มีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการขับตี๋

16	รถปิคอัพชนรถเก๋ง คู่กรณีประมาท ว่างแล้วขับ (หลับใน) พักผ่อนไม่เพียงพอ ผู้เสียชีวิตไม่คาด เข็มขัดนิรภัย	- สร้างกระบวนการเรียนรู้ ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยน พฤติกรรมการขับขี่	- ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนน มีส่วนร่วม มีความรู้ ความ เข้าใจมากขึ้น มีการปรับ เปลี่ยนพฤติกรรมในการ ขับขี่
17	รถบรรทุก 6 ล้อ บรรทุกวัวเสียหลักพลิก คว่ำลงข้างทางชนกับไหล่เขา ดื่มสุรา ใช้โทรศัพท์ขณะขับรถ ประมาท ขับรถเร็ว ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย ทางโค้งลง เขาลาดชัน บรรทุกหนัก กลางคืน ฝนตก ถนนลื่น	1. สร้างกระบวนการเรียนรู้ ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยน พฤติกรรมการขับขี่ 2. พัฒนาระบบกู้ชีพกู้ภัย	1. ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนน มีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ในการขับขี่ 2. มีการฝึกอบรมทีมกู้ชีพ กู้ภัยทุกตำบล
18	รถจักรยานยนต์แฉลบล้มเอง ดื่มสุรา ไม่สวมหมวกนิรภัย ทางตรง ถนนในหมู่บ้าน	1. สร้างกระบวนการเรียนรู้ ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยน พฤติกรรมการขับขี่ 2. พัฒนาระบบกู้ชีพกู้ภัย	1. ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนน มีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ในการขับขี่ 2. มีการฝึกอบรมทีมกู้ชีพ กู้ภัยทุกตำบล
19	รถยนต์ชนรถจักรยานยนต์ คู่กรณีขับรถเร็ว ไม่ชำนาญเส้นทาง ขับรถ ประมาททั้ง 2 ฝ่าย ผู้เสียชีวิตไม่สวมหมวก นิรภัย ทางโค้งมุ่งสู่ทางตรง ถนนทาง หลวงแผ่นดิน	- สร้างกระบวนการเรียนรู้ ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยน พฤติกรรมการขับขี่	- ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนน มีส่วนร่วม มีความรู้ ความ เข้าใจมากขึ้น มีการปรับ เปลี่ยนพฤติกรรมในการ ขับขี่
20	รถจักรยานยนต์ชนรถจักรยานยนต์ ฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจร ดื่มสุรา ประมาท สวมหมวกนิรภัย สภาพรถไม่ปลอดภัย	1. สร้างกระบวนการเรียนรู้ ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยน พฤติกรรมการขับขี่ 2. ตรวจสอบและปรับปรุงสภาพ รถ	- ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนน มีส่วนร่วม มีความรู้ ความ เข้าใจมากขึ้น มีการปรับ เปลี่ยนพฤติกรรมในการ ขับขี่

21	รถจักรยานยนต์ชนท้ายรถปิคอัพขณะจอดอยู่ข้างถนน ขับเร็ว ประมาท ไม่สวมหมวกนิรภัย สวมหมวกแต่ปดบังทัศนวิสัย ร่างกายไม่พร้อม(เหนื่อยเพลีย)	- สร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการขับขี่	- ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนมีส่วนร่วม มีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการขับขี่
22	รถจักรยานยนต์ชนรถจักรยานยนต์ คู่กรณีดื่มสุราที่รถ จยย.ข้ามเลนมาชนผู้ตาย ทุกคนไม่สวมหมวกนิรภัย ถนนอยู่ระหว่างก่อสร้างไม่มีเส้นแบ่งช่องทางและไม่มีสัญญาณจราจร รถคู่กรณีสภาพไม่ปลอดภัย และไม่เปิดไฟหน้า กลางคืนไม่มีไฟส่องสว่าง	1. สร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการขับขี่ 2. ตรวจสอบและปรับปรุงสภาพรถ 3. พัฒนาระบบกู้ชีพกู้ภัย	1. ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนมีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการขับขี่ 2. มีการฝึกอบรมทีมกู้ชีพกู้ภัยทุกตำบล
23	รถเก๋งชนรถจักรยานยนต์ ขับเร็วตัดหน้ากระชั้นชิด ประมาท ไม่สวมหมวกนิรภัย	- สร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการขับขี่	- ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนมีความรู้ความเข้าใจ ในการขับรถข้ามถนนโดยไม่ได้มองรถที่วิ่งตามมาด้านหลังทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิต
24	รถยนต์ชนต้นไม้ ดื่มสุรา ขับเร็ว ประมาท พักผ่อนไม่เพียงพอ ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย	- สร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการขับขี่	- ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนมีความรู้ความเข้าใจ และทราบปัญหาการดื่มสุราแล้วขับรถแล้วทำให้เกิดอุบัติเหตุ มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการขับขี่

25	รถจักรยานยนต์ชนรถจักรยานยนต์ ทั้ง 2 ฝ่ายขับประมาท ไม่สวมหมวกนิรภัย ผู้ตายขับรถเร็ว ทางโค้ง สะพานไม่รับโค้ง(อยู่ในโค้ง) สภาพรถคู่กรณีไม่ปลอดภัยไม่มีกระจกส่องหลัง	1. สร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการขับขี่ 2. ตรวจสอบและปรับปรุงสภาพรถ 3. พัฒนาระบบกู้ชีพกู้ภัย	1. ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนมีความรู้ ความเข้าใจในการใช้รถใช้ถนนมากขึ้น มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการขับขี่ 2. อบต.จัดให้ทีมกู้ชีพกู้ภัยอยู่เวรยามตลอด 24 ชม.
26	รถจักรยานยนต์ชนรถจักรยานยนต์ ผู้ตายดื่มสุรา ขับรถเร็ว ไม่มีใบขับขี่ ไม่สวมหมวกนิรภัย อายุมาก มีโรคประจำตัว ไม่สวมเสื้อ	1. สร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการขับขี่ 2. พัฒนาระบบกู้ชีพกู้ภัย	1. ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนมีความรู้ ความเข้าใจในการใช้รถใช้ถนนมากขึ้น มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการขับขี่ 2. อบต.จัดให้ทีมกู้ชีพกู้ภัยอยู่เวรยามตลอด 24 ชม.
27	รถยนต์ชนรถจักรยานยนต์ ผู้ตายขับรถไม่ชำนาญ อายุมาก มีโรคประจำตัวไม่สวมหมวกนิรภัย ตัดหน้ากระชั้นชิด คู่กรณีขับรถเร็ว ประมาทถนนอยู่ระหว่างก่อสร้าง ไม่มีเส้นแบ่งช่องทาง และ ไม่มีสัญญาณจราจร เขตชุมชนกลางคืนไม่มีไฟฟาส่องสว่าง	1. สร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการขับขี่ 2. พัฒนาระบบกู้ชีพกู้ภัย	- ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนมีส่วนร่วม มีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการขับขี่

4. ผลที่เกิดจากการนำเสนอกรณีอุบัติเหตุ

4.1 กลไกการแก้ไข

1. หน่วยงานเจ้าของพื้นที่ ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหาจุดเสี่ยง โดยในระยะแรกได้นำป้ายเตือนไปติดตั้งตามจุดเสี่ยงต่าง ๆ
2. จุดที่เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง หน่วยงานเจ้าของโครงการได้มีการปรับปรุงถนน ติดเส้นแบ่งช่องจราจร ติดตั้งสัญญาณไฟกระพิบ ติดตั้งไฟฟาส่องสว่าง

3. ผู้ว่าราชการจังหวัด ได้ให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง ได้ติดตามการปฏิบัติงานของคณะทำงานอย่างต่อเนื่อง

4. ได้นำเสนอข้อมูลผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน ในการประชุมคณะกรรมการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด เพื่อได้รับทราบปัญหาที่เกิดขึ้นทุกเดือน

5. จากการนำเสนอข้อมูลผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดการสั่งการให้มีการปรับจุดเสี่ยงตามพื้นที่ต่าง ๆ ตลอดจนการเข้มงวดการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด อย่างเช่น เน้นการสวมหมวกนิรภัยในการขับขี่รถจักรยานยนต์ เป็นต้น

6. มีการฝึกอบรมให้ความรู้เรื่องกฎหมายจราจร การขับรถยนต์และรถจักรยานยนต์อย่างปลอดภัย และมีการมอบรางวัลหมวกนิรภัยให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่สามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง เพื่อเป็นการปลูกฝังความรู้ความเข้าใจในด้านความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน เป็นการ สร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจราจรขับขี่อย่างปลอดภัย

4.2 โครงสร้างการทำงาน

ในการทำงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนน มีหลายหน่วยงานที่มีแผนงาน/โครงการในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน แต่เป็นแผนงาน/โครงการที่จะต้องปฏิบัติตามภารกิจหน้าที่ แต่ละหน่วยงานต่างก็ดำเนินงานตามแผนของตนเอง โดยขาดการเชื่อมโยงเครือข่ายกับหน่วยงานอื่นที่มีแผนงานลักษณะเดียวกัน ทำให้เสียเวลา และงบประมาณในการดำเนินการเป็นจำนวนมาก เกิดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน

ปัจจุบันได้มีการทำงานร่วมกันมากขึ้น ทำให้เกิดความคล่องตัวในการทำงาน โดยการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ด้านการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนของ แต่ละหน่วยงาน เข้ามามีส่วนร่วมและมีการบูรณาการ ป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในระดับจังหวัด ร่วมกัน มีการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และความคิดเห็นร่วมกันอย่างต่อเนื่อง เป็นการผลักดันให้การดำเนินงานด้านการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย ทำให้ทราบปัญหา สาเหตุและปัจจัยของการ เกิดอุบัติเหตุอย่างแท้จริง สามารถ นำข้อมูลที่ได้จากการจัดเก็บ ร่วมกัน มาศึกษาวิเคราะห์สรุปโดยนำเสนอสภาพปัญหาและข้อเสนอแนะให้ผู้บริหารศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัดทราบ เพื่อพิจารณานำข้อมูลไปใช้ในการกำหนดมาตรการแนวทางในการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจรของจังหวัดอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืนตลอดไป

บทที่ 5

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะต่อส่วนกลาง

1. ควรจัดให้มีการรณรงค์ให้ความรู้อย่างเข้มข้นและต่อเนื่องในระดับพื้นที่อำเภอและตำบล
2. มีการสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการขับขี่รถยนต์จักรยานยนต์ที่ปลอดภัย
3. ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดวัฒนธรรมความปลอดภัยอย่างยั่งยืน
4. ให้มีการจัดทำแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาคอขวดอุบัติเหตุทางถนนระดับจังหวัด อำเภอ และตำบลให้ตรงตามสภาพปัญหาในพื้นที่
5. ตั้งทีมพัฒนาระบบข้อมูลอุบัติเหตุจราจรทางถนนระดับอำเภอ และระดับตำบล เพื่อขับเคลื่อนไปพร้อมกับทีมงานระดับจังหวัด
6. กระจายการดำเนินงานตามมาตรการเข้มข้น โดยสรรหาคณะทำงานระดับอำเภอ/ตำบล
7. ทำข้อตกลงและกำหนดนโยบายเชิงปฏิบัติระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
8. สนับสนุนวิชาการ และงบประมาณดำเนินงานให้ทีมงานในพื้นที่(จังหวัด)
9. จัดเวทีนำเสนอผลงานระดับภาค / ระดับชาติ

2. ข้อเสนอแนะต่อท้องถิ่น

1. ผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนงบประมาณดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
2. สัมมนาให้ความรู้แก่ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในบทบาทหน้าที่และภารกิจด้านการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน
3. บูรณาการกำลังเจ้าหน้าที่อาสาสมัครจากหน่วยงานในพื้นที่โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเจ้าภาพ
4. ให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีการผลักดัน เพื่อมุ่งหวังให้เกิดการดำเนินการแก้ไขปัญหาคอขวด จุดอันตรายในพื้นที่ กระตุ้นให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการขับขี่
5. สร้างกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการขับขี่ในชุมชน
6. กำหนดพื้นที่นำร่องในการดำเนินการขับขี่ปลอดภัยสร้างวินัยจราจร เพื่อนำไปสู่การสร้างพื้นที่ต้นแบบ ในการจัดเก็บข้อมูล อุบัติเหตุ สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุ การจัดการความเสี่ยงอุบัติเหตุจราจรในพื้นที่ชุมชน
7. สร้างแกนนำในการแก้ไขปัญหาคอขวดอุบัติเหตุในระดับอำเภอ และท้องถิ่น โดยการกระตุ้นให้มีการกำหนดพื้นที่ต้นแบบ

9. เกิดกระบวนการบูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเข้ามามีส่วนร่วมแก้ไขปัญหา ด้วยนวัตกรรมและการเรียนรู้ของคนในชุมชน
10. จัดทำวาระตำบลให้ชัดเจนและสอดคล้องกับอำเภอ/จังหวัด
11. แต่งตั้งคณะทำงานระดับตำบล(ทีมบูรณาการ)
12. ทำข้อตกลงและกำหนดนโยบายเชิงปฏิบัติระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ในระดับตำบลที่เกี่ยวข้อง
13. กำหนดแผนปฏิบัติการตามวาระจังหวัด/อำเภอ/ตำบล
14. จัดระบบสนับสนุน(คน เงิน วัสดุ) ให้หน่วยงาน องค์กร หรือบุคคล ให้มีกิจกรรมตามยุทธศาสตร์ 5-6 E อย่างต่อเนื่อง และครอบคลุมทุกพื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย
15. ดำรวจ วิเคราะห์ และจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุ (6 E) พร้อมทั้งนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ตามส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น จุดเสี่ยง กลุ่มเสี่ยง หรือพฤติกรรมเสี่ยง เป็นต้น
16. จัดระบบติดตาม และประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรม
ให้รางวัลกับความสำเร็จที่เกิดขึ้น

3. ข้อเสนอแนะต่อคณะทำงาน

1. เจ้าหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานที่เข้าร่วมเป็นคณะทำงาน มีงานที่ต้องปฏิบัติหลากหลาย ทำให้การทำงานไม่ต่อเนื่อง
2. ผู้ประสานงานระหว่างหน่วยงานจะต้องใช้ความอดทนสูง สุขุมเยือกเย็น พุดจาอ่อนน้อม และเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
3. การทำงานเป็นทีมที่เป็นอิสระต่อกัน จะต้องเป็นคนที่มีความมุ่งมั่นในการทำงาน รู้จักแบ่งเวลาในการทำงาน
4. การทำงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนน จะต้องใช้เวลาในการปฏิบัติงาน และจะต้องออกปฏิบัติงานในพื้นที่
5. การจัดเก็บข้อมูลจะต้องใช้ความอดทน มีเทคนิคในการพูด ตรงประเด็น และใช้เวลาอย่างประหยัด
6. ควรมีการประชุมบ่อยครั้ง เพื่อให้การดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและสำคัญผล

4. ข้อเสนอแนะต่อศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน

1. เพื่อให้การดำเนินงานด้านความปลอดภัยทางถนน เป็นไปอย่างต่อเนื่อง และสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยให้แก่ผู้ใช้รถใช้ถนน ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจะต้องให้การสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และให้การสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนเอกสารด้านวิชาการ และเอกสารเพื่อแจกจ่ายประชาสัมพันธ์
2. ควรมีการบรรจุเป็นหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษาทุกระดับอย่างต่อเนื่อง

5. สิ่งที่จะทำต่อไป

1. ผู้บริหาร ระดับจังหวัด จะต้องให้ความสำคัญ มีความเข้าใจและ รับทราบมาตรการโดยอาศัยที่ประชุมระดับจังหวัดในการขับเคลื่อน
2. ผลักดันให้เกิดเป็นวาระจังหวัด สู่ระดับอำเภอและระดับตำบล
3. ให้ความรู้สร้างความตระหนัก สร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการขับขี่
4. ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายอย่างต่อเนื่องและเคร่งครัด
5. ให้ความรู้แก่นักเรียน นักศึกษาในสถานศึกษาทุกระดับอย่างต่อเนื่อง
6. ผลักดันให้มีทีมอาสาสมัครกู้ชีพกู้ภัยทุกตำบล เพื่อเป็นการลดความสูญเสียด้านชีวิตและร่างกายจากการเกิดอุบัติเหตุ
7. ให้ทีมงานโครงการพัฒนาระบบข้อมูลอุบัติเหตุจราจรจังหวัด ทำงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการนำข้อมูลที่ได้มาใช้ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น จะทำให้ปัญหาอุบัติเหตุของจังหวัดน่าลดลงอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
8. ให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน สถานศึกษาต่างๆ กำหนดมาตรการด้านความปลอดภัยทางถนนสำหรับผู้ติดต่อประสานงาน และ ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงาน เช่น กำหนดให้มีการสวมหมวกนิรภัยไว้ในหน่วยงาน หรือสถานศึกษาเป็นต้น
9. มีการขยายผลการดำเนินงานลงสู่พื้นที่ เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนมีจิตสำนึกถึงความปลอดภัย

คณะกรรมการ

1. นายแพทย์พงษ์เทพ พงศ์วัชรไพบูลย์ รองผู้อำนวยการโรงพยาบาลน่าน ที่ปรึกษา
2. นายแพทย์วรพงษ์ สุจริตพงษ์พันธ์ นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ โรงพยาบาลน่าน ที่ปรึกษา
3. นายกันจน เตชนันท์ นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ สสจ.น่าน หัวหน้าคณะกรรมการ
4. นายศรารุช ปวนธิ นักวิชาการขนส่งชำนาญการ สำนักงานขนส่งจังหวัดน่าน คณะทำงาน
5. นายจිරพงษ์ เผือกโสภาก เจ้าหน้าทีขนส่งชำนาญงาน สำนักงานขนส่งจังหวัดน่าน คณะทำงาน
6. นายกิตติ ศิริสาร รองผู้อำนวยการแขวงการทางน่านที่ 1 คณะทำงาน
7. นางกาญจนา โรจนสุกมิตร พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ โรงพยาบาลน่าน คณะทำงาน
8. นางนัชชา จงศิริลักษณ์ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ โรงพยาบาลน่าน คณะทำงาน
9. นายอุดม สุภาวงศ์ นักส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นปฏิบัติการ ท้องถิ่น จ.น่าน คณะทำงาน
10. นางชารี ชัยชนะ เจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน สสจ.น่าน คณะทำงาน
11. นายนพดล คำครุฑ เจ้าพนักงานสถิติชำนาญงาน แขวงการทางน่านที่ 1 คณะทำงาน
12. นายอนก สิทธิ ประธานเครือข่ายลดอุบัติเหตุจังหวัดน่าน คณะทำงาน
13. นางสาวรัชณี แซ่ด่าน เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน แขวงการทางน่านที่ 2 คณะทำงาน
14. ค.ต.ผิน จักรสาน ผู้บังคับหมู่ ตำรวจภูธรจังหวัดน่าน คณะทำงาน
15. จ.ส.ต.วรวิภา ทองประไพ ผู้บังคับหมู่ ตำรวจภูธรจังหวัดน่าน คณะทำงาน
16. นายวรพันธุ์ ชูมี นายช่างโยธาชำนาญงาน สำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดน่าน คณะทำงาน
17. นายสนั่น ธรรมจักร นายช่างโยธาอาวุโส สำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดน่าน คณะทำงาน
18. นางปวีณา ยะใหม่วงศ์ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ โรงพยาบาลน่าน เลขานุการ
19. นายถนอม เขียวษา นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สนง.ปภ.น่าน ผู้ช่วยเลขานุการ